

**Jadranka Lučić,
Josip Pečarić**

IVAN JOHN PRCELA U NAŠIM ZAPISIMA

Zagreb, ožujka 2026.

© Josip Pečarić, 2026.

IVAN JOHN PRCELA U NAŠIM ZAPISIMA

Vlastito izdanje:
Josip Pečarić i Jadranka Lučić

Predgovor:
Vinko Grubišić

Urednik:
Josip Pečarić

Lektura:
Đurđa Cecelja

Fotografija naslovnice:
Leonarda Miličević

Grafička priprema:
Jadranka Lučić

E-knjiga:
<https://viktimologija.com.hr/wp/jadranka-lucic-josip-pecaric-ivan-john-prcela-u-nasim-zapisima/>

ISBN 978-953-7575-78-6

SADRŽAJ

PREDGOVOR	1
Prof. dr. Vinko Grubišić.....	1
PRVI DIO	9
IVAN JOHN PRCELA	9
POSljednje zbogom	10
IN MEMORIAM: IVAN JOHN PRCELA	15
NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA – ŽRTVA ONDA I DANAS	25
PREBLEIBURŠKI POKOLJI HRVATSKOGA NARODA	39
ŽRTVA ZNAK VREMENA	49
SVEĆENICI U KNJIZI HRVATSKI HOLOKAUST	49
70 OBLJETNICA POKOLJA MOJIH KOŠUĆANA	58
POZDRAV HRVATSKOME SEDMOM ŽRTVOSLOVNOM KONGRESU	65
HRVATSKI HOLOKAUST II	71
HRVATI NE SMIJU ZABORAVITI SVOJE HEROJE I MUČENIKE	87
BLEIBURŠKO POLJE - AUSTRIJA	93
MACELJ - NA BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA 2005.	96

DRUGI DIO..... 103

U NAŠIM ZAPISIMA 103

IVAN JOHN PRCELA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA..... 105

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA, PORTAL HKV-A, 2009. 122

TUĐMANOV REFERENDUM 122

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O
GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM 122**

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI..... 162

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. 194

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA 194

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020..... 267

PREŠUĆIVANO NAJVEĆE STRATIŠTE HRVATA 267

TREĆI DIO..... 279

MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023. 279

MOJA ANKICA 2. 279

ČETVRTI DIO..... 305

ŽIVOTOPISI 305

JADRANKA LUČIĆ..... 305

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ 309

PREDGOVOR

Prof. dr. Vinko Grubišić¹

IVAN JOHN PRCELA U NAŠIM ZAPISIMA

Jadranka Lučić i Josip Pečarić

Vinko Grubišić

Od brojnih zanimljivih elektroničkih publikacija povjesničara, akademika i svjetski poznatog matematičara dr. Josipa Pečarića sigurno posebno značenje ima knjiga o profesoru Ivanu Prceli, koju je pripremio skupa s bivšom tajnicom Hrvatskog žrtvoslovnog društva gospođom Jadrankom Lučić, sada uređuje njihov portal. Ivan John Prcela je već 1945. pobjegao iz Hrvatske, određenije iz Trsta, iz jugoslavenske narodne armije, u kojoj je

¹ Prof. dr. sc. **Vinko Grubišić**, filolog, književnik i prevoditelj rođen je 5. travnja 1943. u Posuškom Gradcu u Bosni i Hercegovini. Desetljećima živi u Kanadi, gdje se afirmirao kao znanstvenik i profesor na Katedri hrvatskog jezika i kulture Sveučilišta Waterloo te kao jedan od najistaknutijih promicatelja hrvatskoga jezika, povijesti i kulture u anglofonom okružju Sjeverne Amerike, i to u sklopu obrazovne iseljeničke organizacije Hrvatskih izvandomovinskih škola u Americi i Kanadi (HIŠAK) te prestižne strukovne organizacije American Association for the Advancement of Slavic Studies (AAASS) u čijem udruženju slavista od 1978. djeluje i Association for Croatian Studies. Među pionirima je i hrvatskih jezičnih informacijsko-komunikacijskih tehnologija pa bilježimo da je na tom sveučilištu 2007. pokrenuo internetski tečaj hrvatskog jezika, dopisni je član HAZU – Razred za književnost od 2016. godine.

proveo oko dva mjeseca. Od 1949. je živio u Sjedinjenim američkim državama, gdje je predavao španjolski u srednjoj školi St Edward High School, u Lakewoodu, Cleveland, od 1954. do 1985. Bio je poliglot koji je poznao, uz hrvatski, španjolski, francuski, njemački i engleski, a dobre je temelje iz latinskog stekao već u sinjskoj klasičnoj gimnaziji. Postigao je magisterij iz francuske književnosti te drugi iz povijesti. Preminuo je 2025. godine u 104. godini života, doživjevši povratak u Hrvatsku, gdje mu je Hrvatsko žrtvoslovno društvo iskazalo dužno priznanje i gdje su njegova djela doživjela nova izdanja. No valja naglasiti da je i prof. Prcela svojim nastupima i predavanjima, pa i zanimljivim susretima s mlađim povjesničarima, znatno doprinio tom društvu.

Kad bismo spomenuli ime profesora Ivana Prcele, čiji je prerano preminuli brat fra Bone bio omiljen i veoma poznat svećenik na zapadu Kanade, u Vancouveru, Britanska Kolumbija, mi koji živimo izvan Hrvatske, odmah bismo pomišljali na djelo koje je priredio skupa s povjesničarom Stankom Guldescuom *Operation Sloughthouse* (u prijevodu “Pothvat klaonica”), kojeg je hrvatsko izdanje priredio s povjesničarom dr. Draženom Živićem. Kako rukopisa u informatičko pripremljenom obliku nije više bilo, trebalo je u potpunosti pretipkati knjigu iz tiskanog oblika, a to je učinila gđa Jadranka Lučić, tada tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva, kako bi djelo ugledalo svjetlost dana u dopunjenom i čitkom izdanju.

Od Prcelinih vjerskih djela posebno je značajno nekoliko naslova o sv. Josipu, djevičanskom zaručniku Blažene Djevice Marije.

U bivšoj državi bilo je opasno i spominjati Bleiburšku tragediju, pa tako i Prcelino djelo, dok je u izbjeglištvu bilo objavljivano više tekstova o toj tragediji, ali uglavnom kao pojedinačne uspomene. Ipak sve što znamo iz prve ruke to je nekoliko tekstova Danijela Crljena, kao “Čimbenik bleiburškog sloma” u *Hrvatskoj Reviji* 1/20 (1970): 27-51. Prcela je kao povjesničar, a i kao svjedok tog vremena, iznio svjedočanstva s mnogim imenima ljudi i mjesta, iznio je povijesnu istinu o najvećoj tragediji u hrvatskoj povijesti, obično nazivana

“Bleiburška tragedija”. No da bi se ova povijesna istina otkrila, koja se tako dugo i ustrajno skrivala od naroda koji je taj istinski holokaust i doživio i pretrpio, pobrinulo se Hrvatsko žrtvoslovno društvo, u okviru kojega je jedinstveno vrijedni, rekao bih mnogostrani hrvatski akademik prof. dr. Josip Pečarić, u suradnji s predsjednikom tog društva Antom Beljom i vrijednom tajnicom tog društva Jadrankom Lučić, uvrštenjem nekoliko tekstova i izlaganja samog profesora Prcele omogućio uvid u Prcelin dugogodišnji rad i u plodove tog rada.

Tu su uvrštene poneke poruke “In memoriam” Ivanu Johnu Prceli, gdje nekoliko prijatelja, zatim suradnika i njegovih učenika, iskazuju sućut brojnoj Prcelinoj obitelji i ističu odanost tog čovjeka ljudskim, intelektualnim, kršćanskim i nacionalnim vrijednostima.

Uz zanimljive tekstove o križnim putovima pojedinaca i grupa, svećenika, časnih sestara, vojnika i civila, istaknute su i žalosne činjenice o “predbleiburškom pokolju hrvatskoga naroda.”

Nije mi poznato može li se naći i u jednoj državi ono što su prakticirali žandari kraljevske Jugoslavije: kad bi, npr. bez suđenja i bez ikakva dokaza ubili mlade ljude, njihovim roditeljima bi dostavljali račun za kugle kojima su njihova djeca, ili članovi njihove obitelji, bili usmrćeni. Nečuvena okrutnost!

Sam osnivač i prvi predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva dr. Zvonimir Šeparović izgubio je starijeg brata Dušana (r. 1919.), koji je ubijen 1943. s još dvojicom njegovih prijatelja, nedužnih mladih ljudi, bačenih u jamu Paklenica, jednu od mnogih jama stratišta na Korčuli. Tek 2012. godine ekshumirani su i dostojno sahranjeni u Blatu na otoku Korčuli. Tomislav (r. 1925.), kojeg su Nijemci smrtno ranili 1943., na Pelješcu, umro je 16. studenoga 1943. na rukama majke u svom školskom razredu (koji je pretvoren u ambulantu). Dušanove posmrtno ostatke, nakon identifikacije, pokopani su u obiteljskoj grobnici na groblju Svetog Križa, u Blatu na Korčuli, na šezdesetu obljetnicu njegove mučeničke smrti, na Svetoga Roka 2013. godine.

Molitvu i svetu Misu zadušnicu predvodio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić.

Među predbleiburškim žrtvama najviše je onih koji su ubijeni u vrijeme Drugog svjetskog rata, posebno tokom 1943. i 1944. godine. Spomenute su makarske žrtve i glasovita Daksa kod Dubrovnika. “U predbleiburške žrtve ubrajamo i oko DEVET TISUĆA (nagl. I.P.) sinjskih, livanjskih i imotskih mučenika pobacanih u Husinu jamu na Kamešnici.” (str. 34). Zorno je opisao i ubojstva ljudi u svojem rodnom selu Košutama kod Trilja. Njih četrdeset i dvojica su ubijeni u tzv. “kukuzovčkom pokolju”, gdje su ti ljudi u svojim kućama jednostavno uhvaćeni i strijeljani. Kad su se talijanski fašisti, nakon kapitulacije Italije i smrti “Ducea” Mussolinija, poznatiji po zločinima nego li po hrabrosti, razilazili, bez suda kamo kuda, predali su oružje svojim saveznicima četnicima, koji su se najvećim dijelom već 1943. pridruživali partizanima. Tada su počinjeni užasni zločini u onim dijelovima Hrvatske koji su bili pod talijanskom vlasti te u Hercegovini i dijelovima Bosne. Prcela spominje i zločine u Cetinskoj krajini, o čemu čitatelj može naći pojedinosti u knjizi Ivana Kozlice “Krvava Cetina” (Hrvatski centar za ratne zločine, 2012) te zločine koji su se dogodili 24. rujna 1943., kada su pripadnici ‘Prinz Eugen’ divizije’ u podrumu Malbašine gostionice u Brnazama benzinom polili fra Rafu Kalinića, “živa ga zapalili i nas fratre u samostanu Gospe Sinjske do krajnosti ustrašili i rastužili, oni su i moje rodno selo Košute u crno zavili. Po kućama i oranicama kao taoce su pohvatali 40-ak mladih Košućana jer su jugopartizani na njihove prolazeće kolone iz zasjede pucali. Njemačke postrojbe te nevine ljude u obližnjem Kukuzovcu strijeljaše i tu dva dana nezakopane ostaviše.” (Str. 53).

Prcela je prikupljao dokumente na različite načine, najvećma od očevidaca, a pri prikupljanju gradiva pomagali su mu svećenici, među inima Vlč. Vilim Cecelja, fra Vendelin Vasilj, fra Lovro Juraj Globan, Franjo Hijacint Eterović OP, Jerko Eterović OP i posebno vlč. dr.

Krunoslav Draganović, koji je bio prikupio značajnu dokumentaciju o stradalim Hrvatima, prije nego ga je UDBA ugrabila i odvela na silu u Jugoslaviju 1967. godine.

2. DIO – *Ivan John Prcela u Pečarićevim knjigama* donosi napomene M. Kovačevića i J. Pečarića o mogućoj zabrani koncerta Marka Perkovića Thompsona („Nemojmo dopustiti zabranu pjesme”), iz 2008. godine, gdje se tom zahtjevu pridružilo mnoštvo hrvatskih potpisnika. Zanimljivo je kako se stvari glede zabrane nastupa tog pjevača preinačile u odnosu na ovaj apel iz 2008. godine, ali ujedno nam nameće misli o tomu koliko je još uvijek jada, zlobe, neznanja i zlonamjernosti u vodstvu glavnog hrvatskog grada.

Slijedi tekst *Za ponosnu Hrvatsku*, a riječ je o referendumu za rješenje graničnog spora sa Slovenijom, gdje je dr. Miroslav Tuđman dobio potpise stotina istomišljenika da se granični spor sa Slovenijom riješi na Međunarodnom sudu pravde.

Novo otvoreno pismo hrvatskoj televiziji reakcija je na neodgovoreno pismo i negiranje pitanja iza kojega stoje tisuće Hrvata zašto hrvatska priopćajna sredstva, a posebno televizija, izbjegavaju baš ona najbitnija pitanja, kao što su programi pojedinih stranaka pred izbore. Za hrvatsku televiziju se konstatira da nije “katedrala već tamnica hrvatskog duha”, a reklo bi se da se danas više ne postavlja toliko pitanje “zašto” nego “do kada”?

Kao što su se strane države, tzv. “strane sile“ odnosile prema agresiji na Hrvatsku, nakon te agresije najočitije je Haaški sud, nastojao, prikazati agresora i žrtve podjednako odgovornim pa se u tom dopisu *Rasizam svjetskih moćnika* razložno i opravdano traži da budu oslobođeni hrvatski branitelji koji bijahu osuđeni bez ikakve krivnje i bez ikakvih valjanih dokaza, što se kasnije i pokazalo, no mnogi su bili godinama pritvoreni bez razloga, ali bez ikakve materijalne nadoknade, nakon što su proglašeni nedužnima.

Sasvim u skladu s Prcelinim istraživanjima predbleiburških i bleiburških žrtava je tekst Stjepe Miovića Kočana, *Prešućivano najveće stratište Hrvata* – to jest Zapisi o knjizi Romana Leljaka, *Maribor: najveće stratište Hrvata* (Društvo za raziskovanje zgodovine, Maribor, 2017). Tu se napominju Titovi zločini, koje je on i sam ponekad priznavao te njegove pohvale Trećoj armiji koja se posebno isticala u likvidaciji hrvatskih vojnika i civila. To je priznao i sam nekadašnji bliski Titov suradnik Milovan Đilas kad reče “Maršal je dao pobiti više od pola milijuna svojih sunarodnjaka.” Dodajmo da je u londonskom *Encounteru* (prosinac, 1979: 10-42) u razgovoru s Georgeom Urbanom, Đilas, uz Titove zločine spomenuo i odgovornost Britanaca te da je teško shvatiti kako se sve to drži toliko dugo u tajnosti, ne samo u totalitarističkim nego i u demokratskim zemljama.

U trećem dijelu knjige pod naslovom *Moja Ankica* riječ je o smrti supruge Josipa Pečarića, koja je svojem mužu bila glavna potpora, draga i voljena osoba od svijuju koji su je poznavali, a to se vidi iz suosjećanja upućenih prigodom mnogih dirljivih sućuti. Ako je istina, a jest, da iza svakog uspješnog muškarca stoji čvrsta i energična poduzetna i mudra žena, onda to još više vrijedi da iza svakog vrhunskog znanstvenika, ili čovjeka koji se, bez osobnih interesa, brine za nacionalne prohibitke, stoji izuzetna supruga. To je dobro izrazio poznavatelj bračnog para Pečarića, Franjo Talan, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva: “*Uvijek je bila velika podrška svome suprugu, vjerna prijateljica, supruga, majka i baka... Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na kojemu je akademik Josip Pečarić bio bez svoje supruge Ankice...*”(str. 270).

U istom dijelu knjige dolazi i predstavljanje u Donjoj Lastvi djela književnika Đure Vidmarovića, *Hrvati Boke Kotorske kroz povijest – sjećanja i zaboravi*, o kojoj su govorili poznati hrvatski intelektualci iz Crne Gore, Zvonimir Deković, Miomir Abović te profesor Adrijan Vuksanović. Knjiga je posebno važna kao dokaz autohtonosti Hrvata u Crnoj Gori, posebno u Boki Kotorskoj, a ujedno i kao istinski odgovor

negatorima te autohtonosti u toj državi. Negatorstvo Hrvata u Crnoj Gori, kao i općenito negiranje Hrvatske, Hrvata i hrvatstva nimalo ne začuđuje, jer Hrvatska je valjda jedina zemlja na svijetu koja nema ni jednog jedinog četvornog centimetra koji joj netko od susjeda ne bi u nekom povijesnom razdoblju nijekao. I prisvajao. No usprkos svima i svemu – Hrvatska neovisna i slobodna država - tu je!

Kao što vidjesmo, zahvaljujući najvećma Hrvatskom žrtvoslovnom društvu, u Hrvatskoj su mladi i stariji mogli upoznati djela Ivana Johna Prcele, koja se desetljećima nisu smjela ni spominjati. Istina, on je kao i toliki koji nakon desetljeća dođu u Hrvatsku, morao biti istovremeno radostan i djelomično razočaran. Sasvim opravdana i dobra zamisao o Muzeju hrvatskog Holokausta u Hrvatskoj, ali ostala je tek ideja, no valja imati na umu da je sve poteklo od ideje pa možda jednog dana ta ideja Melkiora Mašine (brata glasovitog mučenika Ive Mašine) i Ivana Johna Prce bude ostvarena.

Četvrti dio knjige donosi životopise njenih autora: *Jadranke Lučić* i *Josipa Pečarića*. Prateći Jadrankinu preciznost u grafičkom uređenju, korekturama i pripremu za tisak dvadeset i sedam knjiga mogli smo pomišljati da je ona negdje (eto saznasmo, u Bugojnu) stekla diplomu iz precizne mehanike, a uz to se u raznim modernim tehnikama i elektronici usavršavala u stručnim institucijama i na raznim radnim mjestima, a najvećma iz vlastite radoznalosti, pa je njen doprinos i u ovoj elektroničkoj knjizi ogroman, kao i drugih dvadesetak prethodnih knjiga.

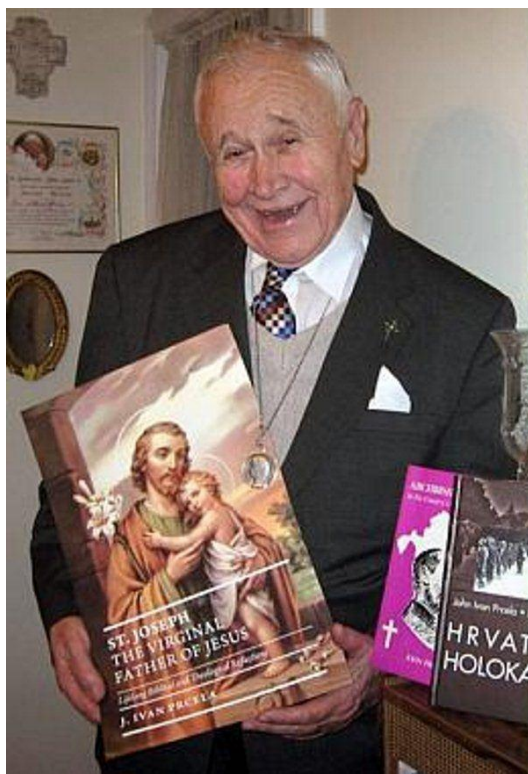
Znanstvenik i akademik dr. Josip Pečarić porijeklom iz Kotora, jedan je od najpoznatijih i najpriznatijih svjetskih matematičara. Radio je kao sveučilišni profesor matematike, istraživač koji je objavio preko tisuću i dvjesto značajnih radova, znanstvenik koji se već odavno uspeo u sam vrh znanosti, ali je u isto vrijeme ostao povezan s Hrvatskom, s njenom sudbinom. Istovremeno je član HAZU i Dukljanske akademije, ostajući duboko povezan sa svojim porijeklom i

s rodnim krajem. Kao znanstvenik dobio je brojna priznanja, među inima odlikovan je i ordenom Danice s likom Ruđera Boškovića, kojemu je kao znanstvenik na neki način veoma sličan. Uz imponantnih broj publikacija s područja matematike, posebno matematičkih nejednakosti. Pečarić je objavio 220 publicističkih knjiga, od kojih vidjesmo ovdje jednu od zadnjih ali sigurno ne i posljednjih. Bez njih bi poznavanje hrvatske suvremene političke situacije i nedavne prošlosti bilo sigurno daleko siromašnije. U hrvatskoj politici i publicistici ustrajno s bori za pobjedu pravde i istine, što bi trebalo biti temelj hrvatske budućnosti.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

PRVI DIO

IVAN JOHN PRCELA

9. ožujka 1922. – 21. studenoga 2025.

POSLJEDNJE ZBOGOM...

Udruga HDP (Hrvatska družba povjesničara) „Dr. Rudolf Horvat“

Iz SAD nam je došla tužna vijest da je u 104. godini života jučer preminuo istaknuti hrvatski domoljub Ivan Prcela, autor knjige "Hrvatski holokaust". G. Prcela će biti upamćen po velikom doprinosu istraživanju komunističkih zločina i stradanja hrvatskog naroda 1945. godine. Počivao u miru Božjem!

Zvonko Devčić

Molitve i sućut obitelji Prcela. John je bio dobar prijatelj i uvijek je odvajao vrijeme za razgovor sa mnom kad god bismo se vidjeli u hrvatskoj zajednici u Clevelandu. Njegov doprinos održava našu hrvatsku povijest živom. Bog blagoslovio Johna.

Laurel Freeder

Bio sam učenik gospodina Prcela u srednjoj školi Brush (klasa '73.) - tako ga se dobro sjećam! Jedan je od rijetkih učitelja kojeg se stvarno sjećam i od kojih sam toliko naučio. Imao je veliki utjecaj na mene i na generacije učenika srednje škole Brush - nitko drugi nas nije učio o Istočnoj Europi, komunizmu itd. Kad se SSSR raspao, prvo sam pomislio na njega i pitao se što misli! Tek sam nedavno saznao da je gospodin Prcela doživio preko 100 godina (!!) i da je cijelo to vrijeme živio u blizini mene. Blagoslovljen i izvanredan život i privilegija je bila biti njegov učenik. Počivaj u miru.

Nikki Lorenzo Luna

Obitelj Prcela - Jako mi je žao što sam čuo za smrt vašeg oca. Bio je nevjerojatan čovjek! Bili ste tako blagoslovljeni. Možda to nisu

zvijezde na nebu, već otvori kroz koje naši voljeni sjaju kako bi nam dali do znanja da su sretni (inuitska poslovice). Neka uspomena na vašeg oca zauvijek bude blagoslov koji sjajno sja.

Jim Feder

27. studenog 2025.

Moja najdublja sućut obitelji Prcela. John mi je bio učitelj španjolskog u srednjoj školi Brush 1977. Kako su godine prolazile, često sam mislio na njega. Bio je sjajan pedagog koji je zaista brinuo o svojim učenicima. Počivao u miru, gospodine Prcela - živjeli ste smislen život.

Hrvatsko žrtvoslovno društvo - Zagreb

Poštovana obitelji Prcela,

ovim putem izražavamo iskrenu sućut zbog gubitka vašega oca i djeda Ivana.

Nadam se da će vam uspomene donijeti utjehu i ponos, jer je Ivan bio izuzetan čovjek, povjesničar i istraživač.

Poštovani Ivane počivaj u miru Božjem!

Hrvatsko žrtvoslovno društvo - Zagreb – Hrvatska

Marko Baljak

Great book my family lived through this, and its somthing that we croatians a d the whole world should never ever forget thank you for writting a book about the truth, lots of love and best wishing for your whole family from my family rest in peace my croatoan brother.

Ina Vukic

May the perpetual light shine upon him always! I am personally deeply grateful tp him for caring so deeply about our Croatian identity and justice!

Sandra Masina

May he rest in the peace of our Savior Jesus Christ.

Peter Draganic

Počivao u miru Božjem.

Marica Faulkovic

Zaista djelo ljubavi prema narodu, i vjernost Bogu i bližnjemu.

Angela Grubisic

Počivao u miru božjem

Ankica Hećimović-Došen

Počivao u miru Božjem. Iskrena sućut obitelji...

HDP Dr. Rudolf Horvat

Počivao u miru Božjem! Hvala mu na svemu što je uradio za naš narod.

Lidija Mijić

Počivao u miru Božijem. Hvala mu i slava.

Zdravko V. Nikić

Bog mu podario pokoj vječni u kraljevstvu svome!

Mirjana Blazekovic

Počivao u miru. Hvala velikom čovjeku za sve što je učinio za Hrvatsku i promociju nase voljene domovine.

Dubravka Ivana Gundulić

Počivao u miru Božijem! Hvala mu na svemu!

Terezija Rezika Sango

Počivao u miru Božjem Ratniče

Sandra (McCarter) Haffey

Moja sućut obitelji Prcela. Bio sam učenik gospodina Prcela u srednjoj školi Brush u drugoj godini srednje škole 1975. Bio je divan učitelj i vrlo ljubazan čovjek. Počivaj u miru, gospodine.

Jadranka Lučić

23. studenog 2025.

Cijenjenoj obitelji Prcela,

iskrena sućut povodom gubitka vašega oca i djeda Ivana... Neka vas ljubav i sjećanja na voljenog oca prati i daju vam snagu da ova teška vremena prebrodite.

Neka počiva u miru Božjem...

Donna Svoboda Dogger

Sućut obitelji gospodina Prcela. Bio sam njegov učenik u srednjoj školi Brush. Bio je drag čovjek i vrlo dobar učitelj.

Laurel Freeder

Bio sam učenik gospodina Prcela iz srednje škole Brush (klasa '73.) -- tako ga se dobro sjećam! Jedan od rijetkih učitelja kojih se stvarno sjećam i od kojih sam toliko naučio. Imao je veliki utjecaj na mene i na generacije učenika srednje škole Brush - nitko drugi nas nije učio o Istočnoj Europi, komunizmu itd. Kad se SSSR raspao, prvo sam pomislio na njega i pitao se što misli! Tek sam nedavno saznao da je gospodin Prcela doživio preko 100 godina (!!) i da je cijelo to vrijeme živio u blizini mene. Blagoslovljen i izvanredan život i privilegija biti njegov učenik. Počivaj u miru.

Kay Alexander Valley

Učio sam latinski od oba brata Prcela, i u Memorial Nižoj srednjoj školi i u Brush High School. To je bilo sredinom šezdesetih i dobio sam od njega popriličnu lekciju iz povijesti, otvorio mi je oči. Počivaj u miru, gospodine Prcela.

IN MEMORIAM: IVAN JOHN PRCELA

Objavljeno 23. studenoga 2025.- HŽD

Ivan John Prcela – rođen 9. ožujka 1922. godine – preminuo je 21. studenoga 2025. u dobi od 103 godine u Clevelandu – Ohao – SAD. Bio je istaknuti hrvatski aktivist, povjesničar i autor, najpoznatiji po svojim knjigama o poslijeratnim pokoljima Hrvata, koje je nazvao “Hrvatski holokaust”.

IVAN JOHN PRCELA (1922. – 2025.)

Misa zadušnica održat će se u subotu, 29. studenog 2025., u Crkvi Presvetog Srca Isusova (Sacred Heart of Jesus Parish in St. Gregory the Great Church), Cleveland, Ohio – SAD.

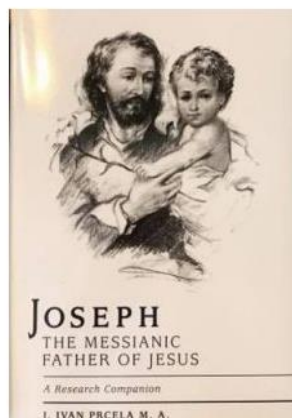
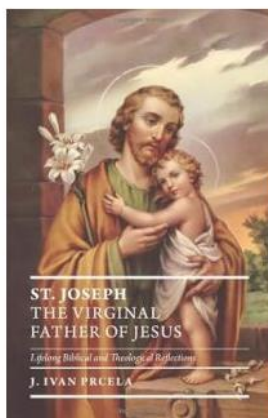
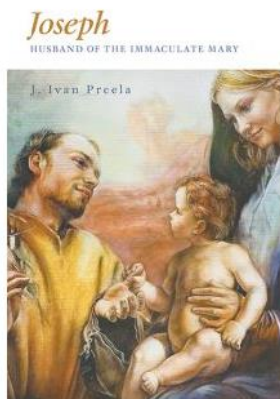
Život i obrazovanje: Rođen je u Košutama kraj Trilja, u Hrvatskoj. Školovao se u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju, a teologiju je studirao u Makarskoj i Rimu.

Emigracija: Pobjegao je iz komunističke Jugoslavenske armije 10. lipnja 1945. nakon Bleiburške tragedije i poslijeratnih pokolja. Emigrirao je u Sjedinjene Američke Države 1949. godine.

Karijera u SAD-u: U SAD-u je diplomirao englesku književnost i njemački jezik te stekao dva magisterija, iz francuskog jezika i književnosti te iz povijesti. Radio je kao srednjoškolski profesor od 1954. do 1988. godine.

Aktivizam i autorstvo: Od 1957. godine posvetio je svoj život proučavanju i dokumentiranju stradanja Hrvata nakon Drugog svjetskog rata. Suurednik je knjiga sa Stankom Guldescu “Operation Slaughterhouse” (Pothvat Klaonica) i “Hrvatski holokaust”. Drugo izdanje Hrvatski holokaust – uredili su mr. Ivan John Prcela i dr. sc. Dražen Živić (nakladnik: Hrvatsko društvo političkih zatvorenika), a treće dopunjeno i izmijenjeno izdanje HRVATSKI HOLOKAUST II, izdao je I. John Prcela u nakladi Hrvatskog žrtvoslovnog društva.

Misterij Josipa Pravednika u mome dugom životu...

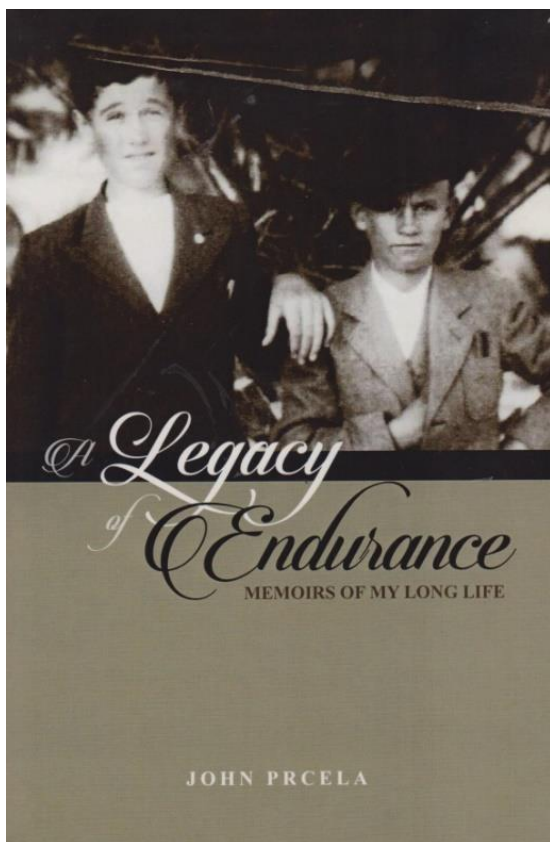
Ivan John Prcela je autor pet knjiga o otajstvu svetog Josipa

“Sv. Josipa Pravednika našao sam prije 81 godinu na Marijinu otočiću Visovcu, gdje sam bio 19-godišnji franjevački novak. Tada sam dnevno molio na latinskom: ”Čuvaru djevica i oče, sv. Josipe.” Sv. Terezija Avilska i sv. Terezija od Djeteta Isusa tom istom molitvom dnevno su se utjecale najvećemu svetcu Josipu. Ta molitva mene je nadahnjivala na razmišljanje o djevičanskome očinstvu sv. Josipa. Njegovo očinstvo utjelovljena Božjeg Sina u meni je učvrstilo vjeru u izvornu pravednost sv. Josipa!

Sredinom godine 1942. postao sam član franjevačkog samostana Čudotvorne Gospe Sinjske, gdje je moj duhovni predvoditelj bio fra Jerko Šetka. On mi je u ruke dao i na čitanje preporučio klasično marijansko djelo na francuskom, ”Prava pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji”, iz pera blaženoga Louisa Grignona Montforta. U tome djelu dominira marijanska formula ”Per Mariam ad Jesum” (”Po Mariji k Isusu”). Taj marijanski misterij meni je bio nadahnuće da sebe u svetištu Gospe Sinjske potpuno posvetim Blaženoj Djevici Mariji. To sam učinio točno 8. prosinca 1942., na blagdan Bezgrješnog začeca!

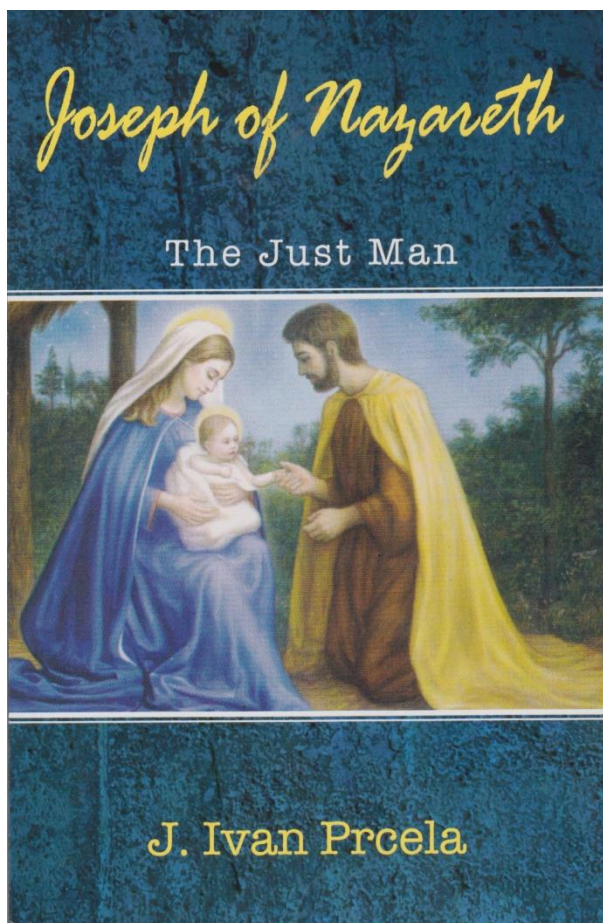

‘Totus tuus’ posveta bila je uzrokom pravog preokreta u momе duhovnom životu, pa sam u drugoj polovici srpnja 1944. započeo svoje studije na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj, gdje je moj duhovni učitelj bio fra Ante Antić Dobri. Pod njegovim vodstvom pomnivo sam pročitao josipološku knjigu “Sv. Josip”, koju je napisao svećenik Zagrebačke nadbiskupije, dr. Stjepan Bakšić. Ta njegova josipološka knjiga na mene utječe i dandanas!’⁴

A Legacy of Endurance:– Memoris of Ma Long Life by John Prcela, 2016.

U godini 2016. izišala je knjiga autobiografija, A Legacy of Endurance, koja je napisana u formi pitanja i odgovora. Ove svoje memoare Ivan John Prcela smatra velikim doprinosom hrvatskoj modernoj povijesti.

*Ivan John Prcela, Joseph of Nazareth – The Just Man, četvrta
josipološka knjiga, 2018.g., str: 97*

*ZAGREBAČKA ŽUPANIJA – Rakitje – Ivan John Prcela u ateljeu
Miljenka Romića, akademskog slikara /fotografija J. Lučić/*

Rakitje – Ivan John Prcela /fotografija J. Lučić/

Umjetnička slika Miljenka Romića, akad. slikara – Bl. Alojzije Stepinac

Rakitje – Blaženi Alojzije Stepinac – rad akademskog slikara Miljenka Romića. Slika stvorena i posvećena ideji izlaska knjige Hrvatski holokaust II., (i dragom prijatelju J. Ivanu Prceli) opaska umjetnika gosp. Miljenka Romića), uz želju da jedan dio knjige koji ispovijeda vjeru u blaženstvo Alojzija Stepinca s istinom

dopre do srca ljudi.

H Ž D
Hrvatsko žrtvoslovno društvo
Hrvatski savez žrtvoslovnih društava

VI. HRVATSKI ŽRTVOSLOVNI KONGRES
ZAGREB — SISAK — BAČIN — HRVATSKA DUBICA
14.-16. lipnja 2013. godine

VRIJEME ŽRTVE
dodjeljuje
PRIZNANJE

Ivanu John Prceli, USA

za osobit doprinos uspješnom održavanju Kongresa
i u nastojanju da se otkrije istina o žrtvi

6 HRVATSKI
ŽRTVOSLOVNI
KONGRES

U Zagrebu, 14. lipnja 2013. godine

Dr. Zvonimir Šeparović
predsjednik
Hrvatskog žrtvoslovnog društva

ZAGREB – ispred Zagrebačke katedrale – dio sudionika Trećeg Kongresa Hrvatskog žrtvoslovnog društva: prof. Šimun Penava, Ivan John Prcela, prof., Mate Gogić, prof. dr. sc. Hrvoje Kačić, Vera Valčić Belić, pjesnikinja iz Kanade, Majka Kata Šoljić, majka četvorice poginulih branitelja i junakinja Domovinskog rata, počasna predsjednica Hrvatskog žrtvoslovnog društva, mr. fra Nikola Roščić, Karlo Rotim, povjesničar, publicist iz BiH, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. dr. sc. Ante Vukasović, mr. Ana Tomljenović, Mara Rotim, Malkica Dugač, suvremena hrvatska pjesnikinja, don Ante Baković, Damir Borovčak, publicist i povjesničar, Josip Joja Ricov, hrvatski književnik, profesor i prevoditelj, Branka Šeparović, novinarka, dr. sc. Ivan Dujmović, dr. sc. Mate Pavković, Želimir Kužatko, istraživač /Slovenija/, Tuga Tarle, hrvatska diplomatkinja, promotorica hrvatske kulture, osnivačica i prva voditeljica humanitarne udruge Zaklada DORA te književnica i znanstvenica, dr. med. Ružica Ćavar, hrvatska liječnica i katolička aktivistica i Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva...

Mr. Ivan John Prcela, SAD²

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA – ŽRTVA ONDA I DANAS

Dični hrvatski skupe,

Nakon 59 godina života u istjeranoj Hrvatskoj evo me po četvrti put u deset godina u dragoj mi domovini. Ovdje sam na poziv dr. Zvonimira Šeparovića, osnivača Hrvatskog žrtvoslovnog društva i organizatora ovog Kongresa. Točno pred sedam mjeseci, kada je nama u Clevelandu izlagao smjernice te udruge, dr. Šeparović me je pozvao da danas budem ovdje pred Vama. Odmah sutradan pismom sam mu najavio svoju temu: «NDH i Republika Hrvatska – žrtve onda i danas».

Čitajući u «Hrvatskom slovu» od 23. travnja najavu ovoga Kongresa, zaključio sam da je moja tema u skladu sa smjernicama i Kongresa i same udruge, ali ipak odlučio sam svoje izlaganje usredotočiti na NDH kao žrtvu onda i danas. Svoj izbor smatram logičnim jer sam sve četiri godine NDH po volji Božjoj doživio i preživio u svojim ranim dvadesetim godinama i jer pred ravnih 50 godina objavih svoj prvi u dugome nizu kasnijih članaka i knjiga baš u obranu NDH i mnogobrojnih njezinih branitelja-mučenika.

Ime «Nezavisna Država Hrvatska» niklo je iz mučeničke smrti Stjepana Radića i dvojice hrvatskih zastupnika ubijenih u samoj beogradskoj Skupštini u lipnju 1928. Iz iste krvi nikla je i domoljubna odvažnost dr. Ante Pavelića, zagrebačkog zastupnika u istoj

²Mr. Ivan John Prcela, Cleveland, USA, autor i urednik knjige Hrvatski holokaust II, Zagreb, 2005. koju najprije objavljuje na engleskom jeziku pod naslovom „Operation Slaughterhouse“. Na Kongresu proglašen počasnim članom Hrvatskog žrtvoslovnog društva. Pribivao na Bleiburgu i u Maceljskoj gori povodom 60. obljetnice komunističkih zločina.

Skupštini. Iz te mučeničke krvi niklo je i Sedamnaest državotvornih ustaških načela. Slijedeći ta načela i Poglavnika dr. Antu Pavelića, hrvatski revolucionari su se na Liparima u Italiji i na Janku Puszti u Mađarskoj pripremali za ostvarenje NDH. Ovaj cilj njih je koštao mnogo žrtava, osobito onda kada su talijanski fašisti i njemački nacisti kao zagovaratelji Jugoslavije njih proganjali. Jugoslavenske vlasti su zatvorile ili ubijale Poglavnikove sljedbenike u domovini. I moj otac je iskusio ta proganjanja i zatvaranja pa su njegove žrtve dragocjene uspomene iz moje rane mladosti.

Nije onda čudo, da su moji roditelji, braća i sestre i ja skupa s njima, te i mnoga rodbina, prijatelji, susjedi i znanci s oduševljenjem dočekali deseti travnja 1941. Tih vazmenih i uskrasnih dana radosno smo klicali: OVO JE DAN ŠTO GA UČINI GOSPODIN, RADUJMO SE I VESELIMO U NJEMU! Slavili smo Kristovo i hrvatsko uskrsnuće. Tako se je slavilo diljem svih hrvatskih pokrajina, o čemu nam najbolje svjedoči pastirsko pismo Nadbiskupa Alojzija V. Stepinca od 28. travnja 1941. i uvodnici svih hrvatskih vjerskih i drugih novina.

To desetotravanjsko veselje pomučeno je bilo najprije četničkim pokoljima hrvatskog pučanstva u istočnoj Bosni i Hercegovini te onda Rimskim ugovorima od sredine svibnja 1941. Ti ugovori su urodili partizanskim ustankom koji, poput četničkih zločina, bijaše uperen na rušenje mlade Države Hrvatske. Upravo zato, žrtve NDH kroz cijelu prvu godinu njezina opstanka plod su četničko-partizanske suradnje. I Antifašistički blagdan, koji ćemo do tri dana održati diljem Hrvatske, svoje korijenje vuče iz toga razdoblja. Datum 22. lipnja nije, dakle, antifašistički nego antihrvatski i prokomunistički blagdan!!

NDH bila je također žrtva nacističkog pritiska, naime, da odmah u početku uvede rasističke zakone o progonu Židova. Svjesni toga pritiska bili su i Nadbiskup Stepinac i drugi naši duhovni pastiri, uključivši i meni dobro poznatoga kanonika don Josipa Batušića. Oni su zaštićivali Židove i sve druge koji su nepravedno bili proganjani. U tome su im pomogli i visoki hrvatski dužnosnici, kao npr. dr. Andrija Artuković, osoblje hrvatskog poslanstva u Berlinu, itd.

Imitirajući kolonijalne Britance i nacističke Nijemce, 1941. vlada NDH je osnovala sabirni logor Jasenovac i još nekoliko manjih logora, u koje je slala sudski procesuirane rušitelje Države Hrvatske, bez obzira jesu li oni Hrvati ili ne-Hrvati. Sam general Luburić jednom mi reče, da je u Jasenovcu bilo Hrvata, Srba i Židova i drugih NE zbog njihove nacionalnosti nego zbog njihova rušenja Države Hrvatske. Pred nekoliko godina te riječi sam citirao u svojem otvorenom pismu dr. Efraimu Zuroffu jer svojom LAŽNOM pričom o košari srpskih očiju na pisaćem stolu dr. Ante Pavelića on mi je dao povoda za to dugo pismo. Dr. Zuroffa sam također upozorio da Jasenovac ima i jugopartizanske dimenzije jer tamo je završila jedna kolona smrti hrvatskih ratnih zarobljenika i tamo su i sa drugih poratnih stratišta partizani kamionima dovozili mrtva tjelesa poubijenih Hrvata da «dokažu» genocidnost ustaša!!

Na teritoriju NDH razvila se široka mreža svakovrsnih rušitelja hrvatske državne samostalnosti. Na ruku su im išli himbeni hrvatski saveznici Talijani, pomažući i četnike i partizane u njihovim pothvatima za obnovu Jugoslavije, tamnice i klaonice hrvatskog naroda. Unatoč golemim poteškoćama, organizirane i izgrađene su Hrvatske oružane snage. One su vodile uspješne bitke, i to najviše na onim prostorima koji danas sačinjavaju Republiku Srpsku. Upravo zato, borbeni moral Hrvatske vojske nije jenjavao nego se povećavao sve dok u godini 1945. nije dosegao vrhunac. Ovo se jasno vidi na do sada najbolje napisanim stranicama o tom razdoblju, koje možete čitati u trećem poglavlju knjige «Operation Slaughterhouse» na engleskom i u istom poglavlju djela «Hrvatski holokaust» na Vašem i mojemu materinskom jeziku. Hrvatska vojska najsjajnije je poglavlje povijesti Nezavisne Države Hrvatske! Hrvatski vojnici mojega naraštaja u samo-obrambenom Prvome domovinskom ratu doprinijeli su nadljudske žrtve u obrani hrvatskoga naroda. U poratnim danima, tjednima, mjesecima i godinama kao anglo-partizanski zarobljenici bili su skupa sa civilima masovno klani na brojim «marševima smrti», u ubijalačkim logorima na više od TISUĆU masovnih stratišta diljem komunističke Jugoslavije. To je zaista GENOCIDNI HRVATSKI HOLOKAUST!

O užasima Hrvatskog holokausta i na engleskom i na hrvatskom pišem i javno govorim više od 50 godina, crpeći nadahnuće iz života našega besmrtnog Blaženika Alojzija kardinala-mučenika Stepinca. On je, kada se nijedna Zapadna sila niti ijedna osoba političkog autoriteta unutar Jugoslavije nisu osvrnule na masovna ubijanja koja su bila u punom zamahu, digao svoj glas «protiv proganjanja tisuća hrvatskih časnika i stotina tisuća hrvatskih vojnika koji su u najvećoj dobroj vjeri i s mnogo žrtava da služe hrvatskom narodu, ispunjavali svoje dužnosti kao vojnici.» Naš veliki svetac Stepinac slao je Svetoj Stolici i Zapadnim saveznicima čak i detaljne izvještaje o tim strahotama, i to je, po mojemu čvrstome uvjerenju, bio glavni uzrok njegove osude, zatočeništva i mučeništva!

I dr. Giuseppe Masucci, tajnik Vatikanskog poklisara pri Hrvatskom Episkopatu, u svojem dnevniku «Misija u Hrvatskoj» označuje poratne pokolje hrvatskih vojnika i civila ĐAVOLSKOM politikom komunističkog režima. Da to još više potkrijepi, on tvrdi da «poslije pokolja NEKOLIKO STOTINA TISUĆA hrvatskih vojnika i civila u prvim mjesecima novoga režima vrše se tolika strijeljanja i vješanja da nema nikoga tko ne oplakuje nekoga». To se dešavalo najviše u Zagrebu koji se je, pod vrhovnim zapovjednikom Josipom Brozom Titom i njegovom privolom, u danima «oslobođenja» pretvorio u golemo groblje. Unatoč ovim povijesnim činjenicama, Trg maršala Tita i danas «ukrasuje» bijeli grad Zagreb, dok se planovi prave da se u Slunju poruši spomenik legendarnog heroja generala-viteza Jure Francetića!!

Premda su napisane goleme naslage dokumentiranih članaka, studija, knjiga i osobnih iskaza o masovnim pokoljima mojega naraštaja, ipak vlade Ujedinjenog Kraljevstva i SAD-a još i dandanas niječu te pokolje a njihov tisak, u duhu lažne promidžbe iz Drugog svjetskog rata, sustavno ocrnjuje NDH i njezine branitelje-mučenike. Dr. Antu Pavelića, poglavara Države Hrvatske, optužuje se da je krivac i Prvog i Drugog svjetskog rata. Osim toga, šire se kao «povijesni dokumenti» paklenska izmišljotina Curzija Malapartea, da je dr. Pavelić na svojem pisacem stolu držao košaru punu srpskih očiju! Bivšega

ministra unutarnjih poslova NDH, dr. Andriju Artukovića, uoči njegove službene otmice u Kaliforniji i izručenja NA NOSILIMA hrvatožderskoj Jugoslaviji, prikazalo se na TV ekranima okrunjena nacističkim kukastim križem! Dr. Krunoslava Draganovića poznatog povjesničara, uzor-svećenika, oca progananih i hrvatskog državotvornog domoljuba u anglo-saksonskim novinama opisuju kao nacističkoga krvnika!! U istim medijima čitamo prenapuhane brojke čak od DVA MILIJUNA jasenovačkih žrtava!! O hrvatskim ustašama pišu kao da se ničim nisu bavili osim ubijanjem Srba i Židova! Našega kardinala-mučenika Stepinca opisuju kao ratnog zločinca, od čega nisu odustali ni prije ni poslije njegove beatifikacije u Mariji Bistrici 1998.

Kao hrvatski intelektualac i živući svjedok i rata i poraća ČETRDESETIH godina 20. stoljeća, nisam mogao podnositi te đavolske laži pa evo više od POLA STOLJEĆA riječju i perom ustajem u obranu povijesne istine i svojega poklanog naraštaja. Sve stranice mojih knjiga, svaki članak koji pišem i svaki govor koji održavam odišu duhom moje nepokolebive vjernosti mnogobrojnim legijama hrvatskih mučenika. Stoga, s pravom možete zaključiti da me Sinjski, Visovački i Makarski franjevci-mučenici i njihova subraća u Rimu nisu uzalud odgajali od rujna 1935. pa sve do listopada 1949.

Na poseban se način nadam da nada mnom iz neba bdije veliki mučenik fra Stanko Milanović-Litre koji je, nakon «oslobođenja» Sinja pri koncu listopada 1944., kao ustaški satnik-svećenik herojski gledao smrti u oči, tri puta kličući «Živio Krist Kralj», isto toliko puta «Živila Nezavisna Država Hrvatska» i jedan put «Živio Poglavnik»! Onda, na čelu drugih Sinjskih mučenika, taj moj nezaboravni odgojitelj bi strijeljan nad bujicom Rudušom na domaku povijesne tvrđave Čudotvorne Gospe Sinjske. Pukovnik Jakov Potočnik, zapovjednik branitelj Sinja, i veliki štovatelj Gospe Sinjske i nas njezinih fratara, nakon istih poklika bi obješen u Sinjskom parku, postavši – iako Slovenac – pravim mučenikom za Nezavisnu Državu Hrvatsku.

Nadam se također da me iz neba štiti i Bl. Alojzije Viktor Stepinac e da, usprkos visokim godinama, do smrti nastavim širiti istinu o STOTINAMA TISUĆA hrvatskih mučenika. On je živio za ideal – NE DATI SE OD NIKOGA NADKRILITI U LJUBAVI ZA HRVATSKI NAROD. Skoro identičan ideal kroz cijeli život nadahnjuje i mene, naime, NE DATI SE OD NIKOGA NADKRILITI U VIJERNOSTI BLEIBURŠKIM ŽRTVAMA.

Dao Bog da i naši hrvatski političari i drugi predvodnici budu štovatelji Bleiburških žrtava mjesto da ih samo službeno sredinom svibnja slave a u stvari ih uvelike vrijeđaju, kriminalizirajući NDH za koju su se oni ne samo borili nego su također zbog vjernosti njoj i masovno U PORACU poubijani. Upravo radi ove hrvatske nedosljednosti, Međunarodni sud u Haagu potpuno otpisuje Bleiburške žrtve kao da one i nisu žrtve bivše Jugoslavije!! Nije onda nikakvo čudo, da na tom ispolitiziranom Sudu bolje prolaze zloglasni agresori nego njihove žrtve. Po toj «pravdi» može se desiti da čak i Slobodan Milošević bude proglašen nevinim, dok će hrvatski generali, iako su oni vodili samoobrambeni rat, dugo godina ispaštati po zatvorima.

Suradnja s takvim Međunarodnim sudom i povratak izbjeglica, koji su rušili i nastavit će rušiti Državu Hrvatsku, može dovesti hrvatski narod u novi «Bleiburg» i u ponovni gubitak državne samostalnosti. Bog nas sačuvao od te velike tragedije, nadahnjujući nas da joj se djelotvorno suprotstavljamo!

U to ime, HVALA Vam što ste me pozorno slušali. Na koncu, sve Vas od srca pozdravljam s uzvišenim starčevićanskim pozdravom BOG I HRVATI!

Mr. Ivan John Prcela, fra Zlatko Špehar, vukovarski gvardijan, prof. dr. sc. Zvonimir Paul Šeparović i mr. Darko Sagrak, odvjetnik

Zagreb - Domagoj Ante Petrić, dipl. jour., fra Nikola Rošić, professor emeritus dr. sc. Ivo Soljačić, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, mr. Ivan John Prcela, majka Kata Šoljić, počasna predsjednica Hrvatskog žrtvoslovnog društva / fotografija J. Lučić/

BLEIBURG, KRIŽNI PUTOVI I ŽRTVE KOMUNISTIČKOG TERORA

Hrvatsko žrtvoslovno društvo, 2004.

Biblioteka Documenta Croatica

O ŽRTVAMA JE RIJEČ

Zbornik radova Trećeg hrvatskog žrtvoslovnog kongresa

Zagreb: Hrvatsko žrtvoslovno društvo, 2004.

Str. 143 – 146

Dozvolite mi da Vas najprije pozdravim u ime gdje Suzane Brooks Pinčević iz Novog Zelanda. Ova ugledna umjetnica – spisateljica pozdrave Vam šalje, ispričavajući se što joj je bilo nemoguće odazvati se pozivu dr. Šeparovića da i ona danas održi svoje predavanje pred ovim Kongresom. Ona odgađa svoj nastup za svibanj 2005. za 60.

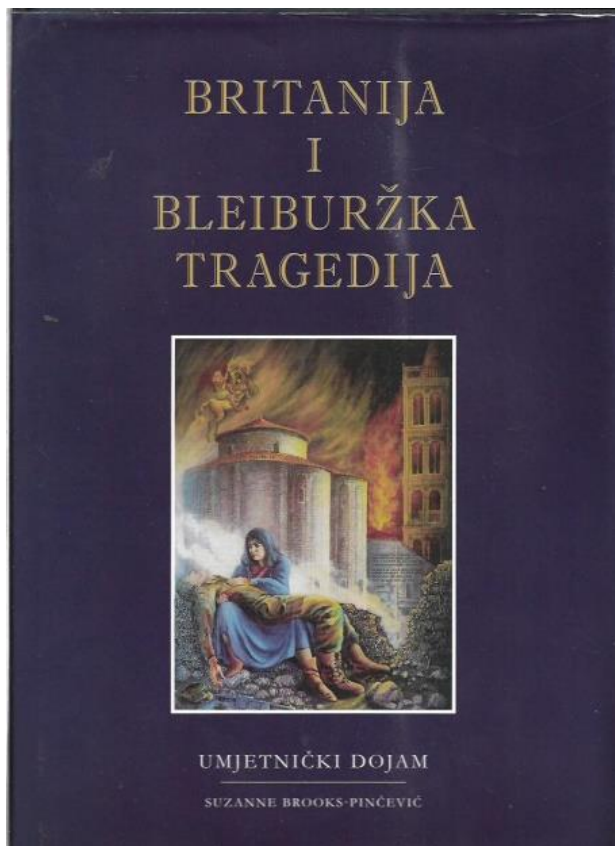
godišnjicu Bleiburške tragedije. Gđa Pinčević tada namjerava izići s hrvatskim izdanjem knjige «Britain and the Bleiburg Tragedy».

Godine 1998. pomogao sam joj uvelike s tom knjigom na engleskom. Istim poletom pomažem joj i ove godine, dok ona priprema hrvatsko izdanje te impresivne knjige. Velike žrtve njezine i moje idu za tim da promičemo povijesnu istinu o NDH i o STOTINAMA TISUĆA hrvatskih mučenika.

Zagreb, 19. lipnja 2004. godine.

<https://www.hkv.hr/reportae/d-borovak/5143-reportaa-s-predstavljanja-knjige-britanija-i-bleiburka-tragedija.html>

Jedanaest godina poslije izdanja na engleskom jeziku tiskano je i hrvatsko izdanje (2009.g.) knjige Britanija i Bleiburška tragedija novozelandske umjetnice i publicistkinje Suzanne Brooks-Pinčević

Hrvatska matica iseljenika - na predstavljanju knjige prof. Zvonimir Šeparović i fra Vjekoslav Lasić, dominikanac

Na predstavljanju knjige bio je i akademik Josip Pečarić

Zagreb - Ana Tomljenović, dipl. oec. i publicistkinja, fra Zlatko Špehar, vukovarski gvardijan, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, mr. Ivan John Prcela, i mr. Darko Sagrak, dipl. iur.

Sheraton - prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, mr. Ivan John Prcela i majka Kata Šoljić, počasna predsjednica Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Zagreb - Vinko Vice Ostojić, politički zatvorenik i publicist, mr. Ivan John Prcela, mr. iur. Darko Sagrak, Ante Beljo...

*Vinko Vice Ostojić, mr. Ivan John Prcela i
prof. Nikola H. Debelić, dr. dr. h. c.*

Zagreb - Sheraton – sudionici Trećeg hrvatskog žrtvoslovnog kongresa

Mr. Ivan John Prcela, prof. dr. sc. Zvonimir Paul Šeparović i prof. dr. sc. Ivo Soljačić /arhiva HŽD foto Jozo Miličević/

Ivan John Prcela³

**BIBLIOTEKA DOCUMENTA
CROATICA**

**Zbornik radova Četvrtog hrvatskog
žrtvoslovnog kongresa**

O ŽRTVAMA U RATU I U MIRU
održanog 15. i 16. lipnja u Zagrebu
završenog 17. lipnja 2007. u Škabrnji
pod visokim pokroviteljstvom

Dr. Johna Dussicha

Predsjednika Svjetskoga viktimološkog
društva

(str. 142 – 147), 2008.

PREDBLEIBURŠKI POKOLJI HRVATSKOGA NARODA

Temu „Predbleiburški pokolji hrvatskoga naroda“ izabrao sam ima dvije godine na Međunarodnom znanstvenom simpoziju o Bleiburškoj tragediji. Tada sam u Maloj dvorani Hrvatskog sabora nazočio svim

³**Mr. Ivan John Prcela** - Rođen u Košute - Trilj kod Sinja. Polazio franjevačku klasičnu gimnaziju – sjemenište u Sinju i bio student na Visokoj franjevačkoj bogosloviji u Makarskoj. Nakon bijega u Italiji 1945. g. upisao se na Papinsko sveučilište Antonianum u Rimu. 1947. g. teško je obolio, istupio iz Franjevačkog reda i odselio u SAD. Živi u Clevelandu, s brojnom obitelji. Diplomirao englesku književnost i engleski jezik. Studirao na Katoličkom institutu u Parizu i na više sveučilišta u SAD. Autor i urednik knjige Hrvatski holokaust II, koju najprije objavljuje na engleskom jeziku pod naslovom „*Operation Slaughterhouse*“, potom na hrvatskom jeziku - prvo i drugo izdanje Zagreb, 2005. g.

predavanjima i diskusijama i čuo mnogo izjava o jugo-partizanskim „vojnim“ operacijama protiv ondašnje Države Hrvatske. Na temelju iskustava iz onih godina i na temelju svojih životnih istraživanja, već prvoga dana Simpozija te „vojne“ operacije definirao sam PREDBLEIBURŠKIM pokoljima hrvatskog naroda i tako odredio temu ovoga referata.

Osnutak Kraljevine SHS-a, odnosno Jugoslavije, bijaše POLITIČKI GENOCID i klica BIOLOŠKOG uništavanja hrvatskoga naroda. Predbleiburški masakri započeh u Zagrebu 1918., razviše se u Lici i drugim krajevima tridesetih godina prošloga stoljeća, a na samome početku NDH-a postadoše prava AVALANŠA, poglavito diljem Istočne Bosne i Hercegovine.

Ni drugi krajevi nisu bili pošteđeni od predbleiburških pokolja. Toga je svjedok i dr. Zvonimir Šeparović, predsjedatelj ovoga Kongresa. Kao dječak iskusio je gorčinu Titovih sljedbenika jer oni mu ubiše starijeg brata Dušana s još četiri hrvatska mučenika. Baciše ih u jamu Paklenicu na otoku Korčuli zato što ZBOG SVOJE VJERNOSTI BOGU I HRVATSKOJ odbiše stupiti u jugopartizane. Ta je jama nagoviještala kasnije PAKLENSKO upotrebljavanje jama kao masovnih grobnica hrvatskih žrtava.

U vrijeme likvidacije Dušana Šeparovića i njegovih sumučenika, započeh i ubijanja hrvatskih svećenika. Nedaleko moje rodne kuće jugopartizani ubiše bogoljubnog i domoljubnog don Jozu Čulina, župnika Gospe Ružarice u sinjskome selu Vojnić. On je jedna od prvih žrtava Splitsko-makarske biskupije. Fra Pavao Silov, prominski župnik, prvi je od 44 mučenika Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja sa središtem u Splitu. „Krivica“ svećenika Čulina i Silova i ostalih dušobrižnika također je bila njihova vjernost BOGU I HRVATSKOJ. O ovome svjedoče hrvatski biskupi na svome sastanku od 25. ožujka 1945., a godinu i pol kasnije na svome povijesnom sudu progovorit će i nadbiskup zagrebački Stepinac, danas blaženik i

najpoznatiji mučenik **PREDBLEIBURŠKE** i Bleiburške tragedije hrvatskog naroda.

Broj svećenika-mučenika popet će se ne **ŠEST STOTINA**. Većina njih Predbleiburške žrtve. Njima prednjači Nadbiskupija zagrebačka. Za njom slijede franjevačke provincije u Hercegovini i Bosni, svaka s više od 60 mučenika. I druge biskupije i redovničke zajednice dale su svojih mučenika na oltar **VJERE** i **DOMOVINE**. Svi oni i **STOTINE TISUĆA** drugih hrvatskih mučenika jasno i glasno nam govore o pravednosti hrvatske borbe za slobodu i državnu samostalnost. Oni nam također govore o pravednosti hrvatske borbe za slobodu i državnu samostalnost. Oni nam također govore o krvoločnosti Tita i njegovih sljedbenika i o njihovoj izdaji hrvatskoga naroda. Tu izdaju s puno boli i gorčine mi dandanas proživljujemo.

Predbleiburške pokolje sačinjavaju i više od 40 mučenika (neki govore o 400) na otočiću Daksi pred Dubrovnikom, na čelu s Patrom Marijanom Blažićem. U predbleiburške žrtve ubrajamo i Makarske mučenika, na čelu s fra Dominikom Šulentom, mome nekadašnjem ispovjedniku u Sinju i godine 1944., starješini u Makarskoj. U predbleiburške žrtve ubrajamo i oko **DEVET TISUĆA** sinjskih, livanjskih i imotskih mučenika, pobacanih u Husinu jamu na Kamešnici, na čelu s fra Jozom Olujićem, mojim nekadašnjim profesorom i uzor-subratom baš u danima njegove mučeničke smrti. Među velike sinjske mučenike, ubrajamo također pukovnika Jakova „Lulicu“ Potočnika, zapovjednika Sinja, i fra Stanka Milanović-Litru, svećenika-satnika hrvatskih postrojbi u Sinju. Pukovnik Potočnik bi obješen u sinjskom parku, dočim svećenik-satnik Milanović bi streljan nad rječicom Rudušom u sinjskome Podvarošu. Posljednje riječi bile su im poklici Kristu Kralju, Državi Hrvatskoj i njenom poglavaru. I jame-grobnice u Zagvozdu, Aržanom i na Podima u selu Velići kriju **STOTINE** branitelja NDH-a. Na tisuće je naših mučenika u mosorskim, biokovskim, svilajskim dinarskim i drugim kraškim jamama. Svi oni, kao i mnogobrojni mučenici iz Splita i njegova

zaleđa, pobijeni kod groblja Lovinac najvećega ORGANIZIRANOG ubijališta u Hrvatskoj ili pobacani u Kevinu jamu povrh Kaštel Starog, jesu žrtve predbleiburških pokolja.

Prema iskazima Srbina-partizana Dušana Vukovića, danom dr. K. Draganoviću odmah po svršetku Drugog svjetskog rata, jugopartizanska „vojna“ operacija na Knin u jeseni 1944. završila je pokoljem 700 zarobljenih Hrvata, isto toliko četnika i 1.500 Nijemaca. Pod zapovjedništvom majora Marinkovića Nijemci su u šumi Borići kopali rupe u koje onda svi poubijani zarobljenici bijahu bacani. Zvonimirov grad, koji je već u godinama rata poznat bio po jami grobnici Jejinki, tako postade jednim od najkrvavijih mjesta predbleiburške tragedije.

Taj isti Vuković ističe da je zauzeće Gospića završilo zarobljeništvom samo 25 ustaša koje objesiše po obližnjim borovima. Moj brat Pavao, tadašnji u partizane mobilizirani pitomac Biskupijskog sjemeništa u Splitu, nadodaje da su prije vješanja tim ustašama jugopartizani u živo meso na prsima nožem bili urezali slovo „U“. Malo ustaša je dospjelo u ruke partizana. Oni zato pohvataše mnogo stotina civila pa ih bez ikakva suda nevine poubijaše. Zatim je uslijedilo fotografiranje izmrcvarenih tjelesa „za dokaz zapadnim saveznicima kako su ustaše bili okrutni prema svojim žrtvama“!!

Lika je prepuna predbleiburškim masovnih grobnica. Posebno ističem Brinje s točno 913 mučenika. O njima sam mnogo puta čuo iz usta nedavno preminulog Marka Rubčića, rođenog i odraslog u Brinju. On je uvijek isticao da su ti njegovi mještani svi od reda bili veliki ljubitelji Države Hrvatske i to je uzrok da su ih srbo-komunistički partizani iz okolnih mjesta masovno likvidirali, uključivši i Ivana Vranića, jedinog brinjskog partizana, jer ih je on nevine htio barem nekakvim ispitivanjem spasiti.

I ja sam svjedok bio takve partizanske „pravde“, dok sam u blizini i u samom Trstu u svibnju i lipnju 1945. služio kao mobilizirani

jugoslavenski vojnik. Danju i noću slušao sam štekatanje strojnice nad obližnjom fojbom u Bazovici. Ubijalo se ratne zarobljenike i pohvatane civile, Talijane, Nijemce, Hrvate i druge. U blizini Trsta pobijano je 400 zarobljenih hrvatskih mornara i veliki broj hrvatskih izbjeglica iz Istre, Like i Hrvatskog primorja. Kod Trsta ubiše i moga kolegu fra Rudolfa Vučića i, prema krivim vijestima, i mene skupa s njime! Tih PREKRVAVIH dana ja sam u samome Trstu kao „bolestan fratar“ puna dva tjedna skrivao u kapucinskom samostanu na Monte Guistu.

U predbleiburške hrvatske žrtve posebnim poštovanjem ubrajam TRIDESET širokobrijeških mučenika o kojima od brata Pavla doznah u Makarskoj već u veljači 1945. Početkom travnja te iste godine moji kolega i ja, dok smo splitskim ulicama kao tek unovačeni partizani stupali u fratarskim habitima, vrijeđani smo bili „kao širokobriješki zločinci u fratarskim mantijama“. Širokobriješki i drugi hercegovački Hrvati uvijek su bili VJERNI BOGU I HRVATSKOJ. Upravo zato, mnogo tisuća njih jesu predbleiburški i bleiburški hrvatski mučenici.

Bosna je dala više hrvatskih predbleiburških mučenika nego i sama Hercegovina. Dala ih je u samome početku NDH-a u Višegradu i mnogim drugim mjestima istočne Bosne. Dala ih je u Grahovu, Tomislavgradu, Kupresu, Banjoj Luci, Travniku, Sarajevu itd. Dala ih je oko PET TISUĆA i u Derventi koji partizani osvojiše točno desetoga travnja 1945. Golema većina žrtava bili su civili: oko 2.500 Hrvata katoličke i isto toliko Hrvata muslimanske vjere. Partizani, vjerni bezbožnom Titu i još bezbožnijem Staljinu, sve ih od reda proglasiše ustašama, poubijaše ih i pobacaše u 20 km duge njemačke „šanceve“ koji tih krvavih dana pretvoreni bijahu u masovne grobnice.

Neizmijerna je PREDBLEIBURŠKA tragedija hrvatskog naroda. O ovome svjedoče čak Srijem, Banat i Bačka. Hrvate ovih pokrajina partizani su tjerali u prve redove protiv Hrvatske vojske pa ih je tako na tisuće izginulo. I Vukovar je dao 290 predbleiburških žrtava, među

kojima su otac varaždinskog biskupa Msgra Josipa Mrzljaka i ČETIRI brata kasnije najveće hrvatske majke-mučenice, svima nam poznate Kate Šoljić. Istočno od Đakova, u danima povlačenja Hrvatske vojske prema Zapadu, partizani doslovno zaklaše 31 zarobljena domobrana. U selu Kondić blizu crkvenog zvonika zaklaše 15 seoskih stanovnika. U selu Majar sedam žrtava, a kod pravoslavne crkve u selu Jakšiću njih 40. Na Raskrižju Požega-Kapela Batrina zaklaše 30 civila. U selima Čengić i Bijela Stijena istrijebiše skoro čitavo stanovništvo U blizini tvornice cementa u Podsusedu poubijaše više od 600 hrvatskih žrtava. Vinkovačka sela dala su mnogo predbleiburških žrtava: Privlaka 80, Retkovci 37, Čerina 85, Otok oko 200, Grdište 140, Soljane više od 100. Sam grad Vinkovci 450 žrtava. U obližnjim logorima poubijano je najmanje DVIJE TISUĆE Hrvata-muslimana. Glavna ubijališta su Mrcinište, trokut željezničke pruge Zagreb-Vinkovci-Županja, zatim Novo Selo, Bohnova ciglana kod igrališta Dinama, a najviše žrtava je pobijeno kod Mühlerove ciglane.

Ovdje posebno naglašavam Viroviticu, u kojoj početkom proljeća 1945. partizani zarobiše 1.700 tek unovačenih hrvatskih vojnika i sve ih od reda bez ikakva suda poubijaše. „Krivica“ im je bila što su pripadali Hrvatskim oružanim snagama. Tako, već prije Bleiburga obistini se ona izjava M. Đilasa: HRVATSKA VOJSKA MORA UMRIJETI DA JUGOSLAVIJA MOŽE ŽIVJETI!

Hrvatsko zagorje također obiluje pokoljima prije Bleiburga. U Šestinama, npr., poubijano je 5.000 zarobljenih hrvatskih vojnika. Blizu Dubočca na Savi likvidirano ih je 3.000, u okolici Podravskog Kloštra 2.000, itd. Bolnica Brestovac na Sljemenu i bolnice Sveti Duh, Rebro i druge zagrebačke bolnice s hrvatskim ranjenicima postadoše centri za odvođenje na klaonicu. O ovome mnoštvo detalja imamo u knjizi Milana Marušića, u mojemu djelu OPERATION SLAUGHTERHOUSE – HRVATSKI HOLOKAUST i u mnogim drugim studijima.

Dok su uz cestu Velika Gorica – Kravarsko uoči prežalosnog 15. svibnja 1945. hrvatski ranjenici bili ubijeni ili u rupe živi bacani, tu jugopartizanski krvnici kamionom iz internata na Preradovićevoj ulici dovedoše čak i 70 premladih djevojaka i bez ikakve samilosti sve ih likvidiraše!

Bez ikakve samilosti Titovi sljedbenici usred i pred konac Drugog svjetskog rata služili su se također Jazovkom kod Sošica i u nju žive ili mrtve bacali hrvatske ranjenike i druge ratne zarobljenike. Poslije Bleiburških pregovora ta je bezdanka postala najveća jama-grobnica poklanih Hrvata. Kad je Jazovka 1990. bila otkrivena, novine po svijetu, uključivši i New York Times, njoj su posvetile veliku pažnju. Tada je i slikama i člancima ispitivano da je Jazovkom kraj došao mitu o „čistom kao suza herojstvu“ Titovih partizana. Otkriće oko 40.000 kostura govorilo je NE o partizanskom junaštvu nego masovnim zločinima. U sedamdesetim godinama prošlog stoljeća NYT i druge novine iz djela OPERATION SLAUGHTERHOUSE dobro su znale za Jazovku i za dug niz drugih jama-grobnica, ali one su tada podržavale urotu šutnje i o predbleiburškim i bleiburškim pokoljima hrvatskog naroda.

Podatke ovoga referata crpio sam iz svojih iskustava, kupio sam ih u svojoj pismohrani, pabirčio sam ih u mnogim objavljenim studijima i o njima sam dugo razmišljao. Zaključujem stoga da je i naša predbleiburška tragedija jedan predug niz GENOCIDNIH operacija i ZAISTA veliki HRVATSKI HOLOKAUST.

Predbleiburški pokolji vršeni su po dobro pripremanom velikosrpskom planu; oni stoga nipošto nisu POJEDINAČNI EKSCESI kao što nam AD NAUSEAM drug Mesić tvrdi. To su, da se poslužim lakonskim riječima W. Churchilla, masakri HITLEROVSKIH metoda. Te masovne zločine, u ime Vatikana, čak i francuski Kardinal Tisserant, iako biješe jugoslavofil, poput Churcilla, je osudio. U svojoj knjizi MISIJA U HRVATSKOJ uvelike ih je osudio i dr. Giuseppe Masucci,

tajnik Opata Marconea, vatikanskog poklisara pri Hrvatskom episkopatu onih sudbonosnih godina. Te pokolje najautoritativnije je osudio besmrtni Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački i generalni vikar Hrvatskih oružanih snaga jer on je najbolje poznao bilo njihovo i bilo hrvatskog naroda.

Nekadašnji i današnji jugopartizanski teklić Stipe Mesić, hrvatske vojnike mojega POKLANOG naraštaja koljačima naziva. Ja ih cijeli dugi život opisujem kao velike mučenike jer su BOGU I HRVATSKOJ uvijek vjerni bili, uzvišene ideale su branili i zbog tih ideala masovno pobijeni. Njihovi smrtni ostaci sistematski bijahu s mnogih ubijališta u blizini Jasenovca dovažani i u rupe kao dokaz „ustaške genocidnosti“ bacani. Srbokomunisti svih boja taj su mit svijetom toliko razvikali da su u samom Yad Yashemu u Jeruzalemu te laži brojkom od preko SEDAMSTOTINATISUĆA ustaških žrtava ovjekovječene!! Iz godine u godinu drug Mesić i „antifašistička“ Vlada Republike Hrvatske tu prenapuhanu brojku, na svoju sramotu i na štetu hrvatskog naroda, sve više podržavaju.

Stoga, u ime djece, unučadi i druge rodbine DESETINA TISUĆA pobijenih hrvatskih časnika i STOTINA TISUĆA likvidiranih hrvatskih vojnika s ovoga dičnoga skupa najoštrije prosvjedujem zbog gaženja časti tih velikih hrvatskih mučenika. Na njihove potomke apeliramo da ponosni budu na svoje očeve i djedove, osobito ako su oni u ustaškim postrojbama služili. Na te potomke također apeliramo da čuvaju uspomenu na svoje i naše narodne mučenika, podižući im spomenike. Nažalost, današnja Vlada R. Hrvatske ruši i rušit će te spomenike. Upravo zato, najkategoričnije apeliramo da se ti spomenici grade kao crkveni objekti poput onoga u Macelju. Hrvatski vlastodršci usudit se neće rušiti vjerskodomoljubne spomenike jer Katolička crkva jača je i od R. Hrvatske i od EU-a u koju naša zemlja, služnički srlja.

Djeco, unučadi, rodbino i drugi štovatelji velikih hrvatskih mučenika, mnogo uspjeha Vam želimo u tim hvalevrijednim pothvatima. U to

ime, ŽIVIO KRIST KRALJ! ŽIVJELA MARIJA, KRALJICA HRVATA, KRALJICA MUČENIKA! ŽIVIO SV. JOSIP ZAŠTITNIK DRŽAVE HRVATSKE! ŽIVJELA VJEČNA HRVATSKA!

Škabrnja – odavanje počasti žrtvama kraj spomen grobnice i Središnjeg križa na mjesnom groblju sv. Luka - prof. dr. sc. Ante Vukasović, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Vinko Vice Ostojić, dr. Ružica Ćavar, dr. med., prof. Vjenceslav Topalović, dr. sc. Ivan Dujmović i mr. Ivan John Prcela, prof. dr. sc. Nikola Debelić, Ivan Debeljak, dipl. iur. / arhiva HŽD J. Lučić/

U Škabrnji je 18. studenog 1991. godine ubijeno i masakrirano 43 civila i 15 hrvatskih branitelja. Sveukupno u Domovinskom ratu, Škabrnja je imala 55 civilnih žrtava i 25 poginulih branitelja. Do oslobođenja mjesta u Oluji 1995. godine u Škabrnji je ubijeno 86 osoba.

Škabrnja je jedan od simbola hrvatskoga stradanja u Drugome svjetskom ratu i u Domovinskomu ratu...

Škabrnja – na prijemu kod načelnika

S lijeva: mr. Ivan John Prcela, Vinko Vice Ostojić, Ante Beljo, Vera Valčić Belić, prof., Kanada, prof. Joja Ricov, Slavica Sakoman Lavka, Ana Tomljenović, dipl. oec., spisateljica, prof. Zvonimir Šeparović i načelnik Nediljko Bubnjar

ŽRTVA ZNAK VREMENA

**ZBORNIK RADOVA PETOG
HRVATSKOG
ŽRTVOSLOVNOG
KONGRESA**

održanog 18. i 19. lipnja u Zagrebu
završenog 20. lipnja 2010. u
Voćinu

Urednik: **Dr. Zvonimir Šeparović**
Zagreb, 2011.

Izdavač:

Hrvatsko žrtvoslovno društvo –
Zagreb

Za izdavača: Dr. Zvonimir
Šeparović

Recenzent: Mr. Darko Sagrak

Urednik: Dr. Zvonimir Šeparović

Tiskara: Sveučilišna tiskara d.o.o.,
Zagreb

* * *

SVEĆENICI U KNJIZI HRVATSKI HOLOKAUST

Str. 65 - 70

Danas, na svršetku Svećeničke godine, usred 50. godišnjice smrti bl. Alojzija Stepinca i osnutka Odbora za istraživanje Bleiburške tragedije, evo dolazim iz dalekoga Clevelanda da pred Vama govorim o svećenicima u knjizi HRVATSKI HOLOKAUST. Tema je dosta

široka i zato ovo izlaganje posvećujem samo bl. Alojziju Stepincu i još sedmorici hrvatskih svećenika.

BL. ALOJZIJE STEPINAC

Ivan John Prcela

Na 16 mjesta "Hrvatskog holokausta" ističe se besmrtno ime zagrebačkog nadbiskupa A. Stepinca. Sami počeci knjige usko su povezani s njegovim životom i s njegovom svetačkom smrću. Već 21. srpnja 1945., tj. usred „Pothvata klaonica“, Stepinac neustrašivo ustaje u obranu TISUĆA hrvatskih časnika i STOTINA TISUĆA hrvatskih vojnika koji su „s najboljom voljom i najvećim žrtvama vršili svoju vojnu dužnost gledajući da služe svome hrvatskome narodu“.

Ove besmrtne riječi navedene su na str. 111 OPERATION

SLAUGHTERHOUSE i doslovno su ponovljene na str. 546 HRVATSKOG HOLOKAUSTA od 2005. godine. Na stranicama 530.-531. na poseban se način ističe bl. A. Stepinca jer u to vrijeme bila je njegova uzvišena osoba oblačena na američkoj televizijskoj mreži CNN. Stranicu 531 čak resi lik našega Blaženika kako ga je svojim umjetničkim kistom izradio Miljenko Romić. Original te slike i sada je unutar zgrade Hrvatskog sabora. I milanski tjednik „Stona Illustrata“ u lipnju 1984. o pokolju Hrvata je objavio par dugih članaka, u kojima se ističe, da je nadbiskup Stepinac bio sve do svoje prerane smrti proganjan i zatvaran zato jer je SVETU STOLICU OBAVJEŠTAVAO O PORATNIM POKOLJIMA HRVATSKIH RATNIH ZAROBLJENIKA I GRAĐANA!

VILIM CECELJA

Odmah nakon bleiburških „pregovora “ i masovnih pokolja revni hrvatski vojni svećenik Vilim Cecelja započinje okupljati preživjele žrtve u Hrvatskom crvenom križu. Tako on iz dana u dan postaje brižni otac hrvatskih bijednika i glavni promicatelj štovanja Bleiburških mučenika. Kao takav ostavlja svoj pečat i u knjizi HRVATSKI HOLOKAUST. Preko svojih veza u Austriji za knjigu je dao napraviti prve zrakoplovne snimke Bleiburškog polja, groblja Unter Loibach i kobnoga dvorca Thurn. Velečasni Cecelja je 45 godina svoga mukotrpnog života u tuđini predvodio hrvatska hodočašća u Bleiburg. O ovome nam govore fotografije na 520. stranici (HR I) Vojskovođa Slavko Kvaternik, uoči svoje mučeničke smrti godine 1947. odaje dužno priznanje tome herojskome svećeniku, nazivljući ga na 530. stranici knjige „dragim svećenikom i junakom“. Potpuno se slažem s Kvaternikom i molim se Bogu da Crkva jednog dana V. Cecelju proglasi blaženikom i svecem.

FRA VENDELIN VASILJ

U knjizi je fra Vendelin jedan od krunskih svjedoka mariborskih pokolja. U početku rujna 1945. kad sam ga u talijanskom gradu Bologni upoznao, ni na kraju pameti nisam imao da ću 15 godina poslije toga susreta u Clevelandu započeti daljnje istraživanje bleiburško-mariborskih pokolja. O ovim pokoljima fra Vendelin je dao svoj dugi iskaz američkom dnevniku „Chicago Tribune“ od 5. svibnja 1946. Već prije toga on je u Rimu za dr. Draganovića svojom vlastitom rukom taj iskaz napisao. Godine 1961. taj dokument mi je u Clevelandu od samoga Draganovića uručen. U godinama 1970. i 1995. iskaz je objavljen kao Dok. LI monumentalne knjige OPERATION SLAUGHTERHOUSE. U godinama 2001. i 2005. isti dokument objelodanjen je i u izdanjima HH. Usred ljeta godine 1970. o. Vasilj je o engleskom izdanju u pet dugih uzastopnih brojeva čikaške „Danice“ napisao značajne članke i to dao mnogim daljnjim prikazima u

hrvatskim novinama i revijama. Početkom 1972. nazočio sam, nažalost, fra Vendelinovom pogrebu u Chicagu i odao mu zasluženno priznanje „kao sinu slavne i mučeničke hercegovačke Provincije Uznesenja Marijina i kao najbližem subratu velikih Širokobrijeških mučenika“. Naglasio sam također da je fra Vendelin puna ČETIRI mjeseca bio na terenu najužasnijega pokolja DESETAKA TISUĆA hrvatskih boraca.

FRA LOVRO JURAJ GLOBAN

U vrijeme bleiburško-mariborskih pokolja bio je hrvatski pitomac-časnik i zarobljenik. Sam je na svojoj vlastitoj koži iskusio „marševske smrti“ i bio očevidac mariborskih pokolja. U rujnu godine 1955. kao redovnik salvatorijanac fra Lovro je za dr. Draganovića u Rimu s udivljenjem opisao svoje kolege pitomce-časnike i njihovo mučeništvo. Kasnije je odselio u Australiju i dalje kao uzoran dušobrižnik mnogo godina među hrvatskim iseljenicima djelovao. Konačno se vratio u svoju ljubljenu Hrvatsku. Na početku trećega tisućljeća svetački je umro. O njemu je Glas Koncila u svojem broju od 13. siječnja 2002. napisao vrlo značajan nekrolog, ali bez ikakve riječi o njegovom krunskom iskazu u knjizi HH! GK od 17. veljače 2002. taj je propust ispravio objavom mojega pisma, kojim sam čitatelje uputio na fra Lovrin Dok. LV na stranicama 405.-411. HH. Ujedno sam ih pozvao da pročitaju stranice 526.-527. te knjige, na kojima je preslika završetka fra Lovrina iskaza s 28 imena i prezimena te i s datumima i mjestima rođenja poubijanih hrvatskih pitomaca-časnika. Godine 1999., kad je bio otkopan jedan vrlo malen dio zloglasnih protutenkovskih rovova u Teznu kod Maribora, mnoge hrvatske novine su objavile tu dugu listu hrvatskih žrtava iz fra Lovrina iskaza, ali njegovo krunsko svjedočanstvo ni spomenuli nisu!

FRA FRANJO H. ETEROVIĆ

Dao je svoj iskaz, Dok. LVIII na stranicama 416.-420. HH. Dokument je napisan u gradu Lynch, Nebraska, točno na Novu godinu 1961. i potpisan je pred zapisničarom velečasnim dr. Kamberom. To je u knjizi prvi od 10 Dokumenta o „oslobađanju“ Zagreba u svibnju 1945. Kao i fra Lovro Globan, o. Eterović s udivljenjem piše o Hrvatskoj Vojsci na povlačenju kroz Zagreb. HV nije izgledala potučena, nego je bila stegovna i spremna na borbu, baš onako kao oni junaci u našem epskom pjesništvu! Tjedan dana kasnije bilo je sve skroz drukčije jer su hrvatski vojnici u četveroredu stupali kao maltretirani zarobljenici i najveći bijednici. O. Eterović naglašava, da je „u tim kolonama bilo malo ustaša“. Oni su, kako je gore istaknuto, masovno bili likvidirani i zatrpani u antitenkovskim rovovima oko Maribora. Kao urednik-autor HH ja Eterovićev dragocjeni dokument nadopunjujem, citirajući dugačku bilješku na dnu stranice 420.:

„Bijeli fratar dr. Franjo H. Eterović tim iskazom pokazuje svoje zlatno pero i još zlatniju redovničko-svećeničku dušu. Dr. Eterović putovao je po mnogim zemljama Staroga i Novoga svijeta i posvuda je ostavio plodonosne tragove neumornoga rada za svoje velike vjersko-domoljubne ideale. U Hrvatskoj je proživio točno polovicu svoga života, od 1913. do 1947. a drugu polovicu od 1947. do 1981. proživio je u tuđini, najviše u SAD-u. U Španjolskoj je osnovao reviju OSOBA I DUH i kroz šest godina njezina izlaženja bio joj je urednik i najplodniji suradnik. Od 1962. do 1978. predavao je klasične jezike i filozofiju na DePaul University u Chicagu, a u istome razdoblju sakupljao je biografske podatke o hrvatskim intelektualcima u SAD-u i Kanadi i o njima izdao četiri opsežna biografska direktorija. Najveće njegovo dostignuće (uz suradnju profesora Krste Spalatina) jesu dvije enciklopedijske knjige: CROATIA: LAND, PEOPLE, CULTURE. Toronto University Press, 1964. i 1970. Na hrvatskom jeziku najbolje mu je djelo NATRAG PRIRODI. Napisao je mnogo članaka na hrvatskom i engleskom, uglavnom iz filozofije i klasičnih jezika. Zbog

tolikoga rada na slavu Božju i na korist Hrvatske u 68. godini života ugasilo se njegovo veliko srce dok je u noći između 28. i 29. listopada 1981. za pisačim stolom još pisao o svojim najomiljenijim temama. “

FRA JERKO ETEROVIĆ

Brat je tek opisanog fra Franje, kao vojni svećenik iskusio je predbleiburšku i bleiburšku Kalvariju, uključivši i „marševe smrti“ On nema iskaza u knjizi HH. ali njegove patnje ipak su ocrtane u Dok. XXVIII Seada Zubčevića. To je napisano u Rimu već u rujnu 1945. i tu je naglašeno, da su dva svećenika, Jagodar i Eterović, bili najviše mlačeni i batinani jer su svećenici! Te riječi su me potakle na traženje detalja o fra J. Eteroviću jer onih apokaliptičkih godina sam bio fra Jerkin franjevački subrat. Na stranicama 198.-215. „Hrvatskog katoličkog kalendara“ od 1973. nalazi se članak „O. Jerko Eterović hrvatski franjevac iz Svete Zemlje“ iz pera njegova brata fra Franje. Na tih 18 stranica stoji, da je fra Jerko od godine 1924. do 1939. živio kao svećenički kandidat u domovini Isusa, Marije i Josipa: u Nazaretu, na brdu Taboru i u Jeruzalemu. Na Kalvariji, na oltaru Majke Božje Žalosne, 25. ožujka 1939. prikazao je Bogu svoju prvu Misu, a izvanredno svečanu misu Bogu je prinio 23. srpnja 1939. u rodnome mjestu Pučišće na otoku Braču.

Ondašnji ratni vihori bili su uzrokom da je fra Jerko ostao u svojoj ljubljenoj Hrvatskoj i desetoga travnja 1941. doživio proglašenje NDH. Odmah se javio kao vojni kapelan da bude od duhovne pomoći hrvatskim vojnicima i da tako, kako jednom piše svome bratu fra Franji, „budem s hrvatskim momcima, da ih bodrim i duhovnom hranom krijepim u sve crnjim ratnim godinama“. Kroz sve četiri godine NDH fra Jerko je bio na terenu između Zagreba i Požege, gdje su mu hrvatski branitelji bili ponos i utjeha. „Hrvatski momci iz ponajboljih kršćanskih obitelji“. kako nadalje bratu piše, „znali su ginuti za Domovinu i ljubiti je svom dušom“. On se zato odlučio s njima povlačiti prema Austriji. S njima je dijelio patnje i u

„marševima smrti“. Jugo-partizani su ga kasnije u logore strpali: godinu dana u Slavonskom Brodu i pet godina u Staroj Gradiški. Dne 19. srpnja 1951. pušten je na „slobodu“. Zatim je pastoralno djelovao na raznim mjestima Provincije Presvetoga Otkupitelja, najviše u mučeničkom selu Kijevu, blizu Knina. Par svojih posljednjih godina pripadao je samostanu Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Dne 11. svibnja 1959. u bolnici na Rebru palo je njegovo tijelo pod udarcima mrzitelja njegovih najvećih ideala: Boga i domovine Hrvatske. Muke i patnje fra Jerka Eterovića i 200 drugih njegovih svećenika-supatnika u Staroj Gradiški svježe su opisane u dnevniku TE DEUM LAUDAMUS (Tebe Boga hvalimo) talijanskog franjevca Simpliciana Gomiero. Taj dnevnik sredinom prošloga stoljeća objavljen je od „Glasnika Sv. Ante“ dolje u Argentini kao knjižica od velike povijesne vrijednosti.

DR. KRUNOSLAV DRAGANOVIĆ

Istaknut je u knjizi HH na 28 mjesta! Na stranicama 86.-87. i 109.-111. o njemu ima čak mnogo biografskih podataka. Knjiga je trajan spomenik njemu zbog 80 iskaza iz njegove pismohrane. Poslije njegova prisilnog povratka u Jugoslaviju od 10. rujna 1967., previše se piskaralo da je Draganovićevom otmicom zadan smrtni udarac pripremanom djelu o Bleiburškoj tragediji. Moje životno djelo, započeto već godine 1960., te i knjige na španjolskom i hrvatskom o istome predmetu dokazom su da Udba nije izvršila otmicu nad tim djelima. „Moja sjećanja na dr. Draganovića“ u Katoličkom tjedniku od 16. svibnja 2004. također jasno i glasno govore o neutemeljnosti tih priča. O Draganoviću naš mladi povjesničar Darko Belušić je napisao doktorsku disertaciju, u kojoj on njega prikazuje u svijetlu mnogih solidnih dokumenata i tako pobija hrpu laži Draganovićevih i hrvatskih neprijatelja.

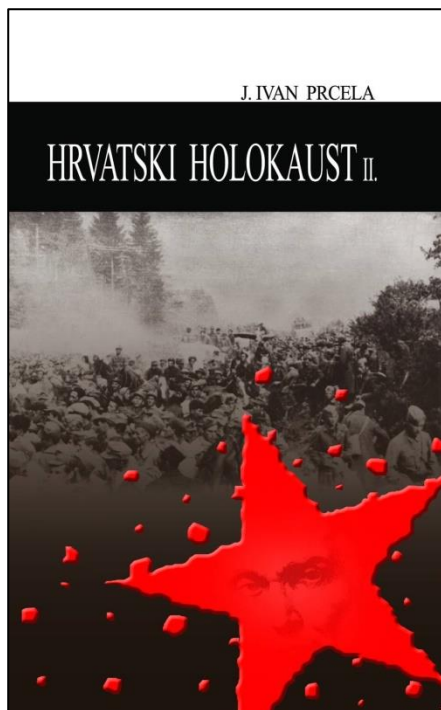
DR. DRAGUTIN KAMBER

Za vrijeme NDH bio je naddušobrižnik za hrvatske katoličke vojničke kapelane i s HV-om se povlačio u Austriju i život si spasio. Kasnije je odselio u SAD te pastoralno djelovao u Detroitu, MI, i u Omahi i Lynchu, Nebraska. Neko vrijeme vršio je dužnost urednika „Križa“ hrvatskih franjevačkih konventualaca u Gary, Indiana. Koncem 1961. postao je župnikom Majke Božje Kraljice Hrvata u Torontu, gdje je sagradio prekrasnu crkvu i druge crkvene objekte. Kod nas Hrvata u Clevelandu godine 1960. zapalio je luč Odbora za istraživanje Bleiburške tragedije pa je on zato i zapisničar Dok. LVIII i LIX na stranicama 416 – 422, HH.

U godini 1968. dr. Kamber je jednom kod mene gostovao da upozna „Povlačenje Hrvatske vojske prema Austriji“ generala Vjekoslava Luburića. Tom analizom ostao je oduševljen. Ona ga je 10. svibnja 1969. potakla da napusti samrtni bolnički krevet i da prikaže Bogu svoju posljednju misu za pred tri tjedna u Španjolskoj umorenoga generala Luburića. Dva Hrvata su dr. Kambera kod propovjedaonice podupirala da se na pod ne sruši. Eto, on je tako održao najdirljiviju propovijed svojega života i gorko plakao skupa s dupkom punom crkvom Majke Božje kraljice Hrvata. Rječiti dr. Kamber za generala Luburića tada je rekao, da „nije bio bjegunac, nego je bio posljednji, koji je branio naš glavni grad svim sredstvima i umom... Ostao je da se bori za Hrvatsku... Nakon što je preživio mnoge bitke, tek onda odlazi u tuđinu, gdje ne miruje, nego nastavlja nesebičnim i strateškim radom za dobro naše Hrvatske.“ Za Vječnu Hrvatsku i dr. Kamber je mnogo radio, pisao, propovijedao i na koncu. 30. lipnja 1969. u teškim mukama od raka u kostima umro. „Hrvatski kalendar“ u Chicagu od godine 1970. o njemu je objavio vrlo iscrpan članak. U „Katoličkom tjedniku“ od 20. lipnja 2004. i ja sam objavio „Moja sjećanja na vic. dr. Kambera,“ iznijevši vruću želju njegovu - da netko sakupi mnoštvo njegovih članaka po hrvatskim novinama i časopisima i njih kao cjelinu objavi na dobro naše mučeničke Domovine.

ZAKLJUČAK

Preužasne pokolje hrvatskoga naroda iz druge polovice godine 1945., o kojima gore ocrtani naši velikani svjedoče, najizrazitije je u malo redaka opisao dr. Giuseppe Masucci, tajnik vatikanskog delegata R. Marconeja pri Hrvatskom episkopatu za vrijeme NDH. Masuccijevu zabilježku od 22. studenoga 1945. u njegovom dnevniku MISIJA U HRVATSKOJ (Valencija, 1967.) ovdje točno citiram sa stranice 112. HH:

„Gorke suze teku bez prestanka. Izriču se nove kazne i ljudi odlaze u smrt vješanjem. Cijela je zemlja natopljena potocima suza. Nakon masakra nekoliko stotina tisuća hrvatskih vojnika i civila sa strane komunističkog režima, strijeljanja i vješanja sprovode se još uvijek iz dana u dan. Očito je da ovakvi postupci masovnih egzekucija nisu posljedica pojedinačnih djela počinjenih od neodgovornih elemenata, već je to službena politika postojećeg režima. Nema nikoga koji ne oplakuje nekoga svoga.“

Stoga, neka je vječna slava dušama STOTINA TISUĆA naših mučenika, a smrtnim ostacima njihovim mir u rodnoj im Domovini, za koju su svoje mlade živote žrtvovali!

VRIJEME ŽRTVE

ZBORNIK RADOVA ŠESTOG HRVATSKOG ŽRTVOSLOVNOG KONGRESA

održanog 14. i 15. lipnja u
Zagrebu i Sisku
završenog 16 lipnja 2013. u
Baćinu
str. 26 – 30., 2015.

70 OBLJETNICA POKOLJA MOJIH KOŠUĆANA

U ovoj 70. obljetnici mučeničke smrti mojih profesora i onda subraće, fra Rafe Kalinića i fra Milana Lapića, sve Vas od srca pozdravljam. Ovo je također 70. obljetnica preužasne smrti Dušana Šeparovića i dvojice braće Sardelića koje jugopartizani, sredinom srpnja 1943., baciše u jamu Paklenicu kod Blata na Korčuli i time nagovijestiše nadolazeći predugog niza jama - grobnica hrvatskih žrtava.

Fra Rafo Kalinić (1910. – 1943.)

Podsjećam Vas, da je u ovoj godini također 100. obljetnica rođenja najinteligentnijega, najorcnenijega i po planu hrvatožderne Udbe, pred 44 godine u Španjolskoj umorenoga generala-viteza Vjekoslava Luburića.

Evo, danas po četvrti put nastupam na kongresima Hrvatskoga žrtvoslovnog društva. Na Trećem kongresu tema mi je bila „NDH žrtva onda i danas”. Na Četvrtom kongresu temeljito sam obradio “Predbleiburške pokolje hrvatskog naroda”. Na Petom kongresu, točno pred tri godine, ukratko sam ocrtao likove Blaženog Alojzija Stepinca i

nekoliko uzornih hrvatskih svećenika jer oni su zapaženo prisutni u mojemu djelu “Hrvatski holokaust”. Danas, na Šestome žrtvoslovnom kongresu, po prvi put pred hrvatsku javnost izlazim s temom pokolja mojih Košućana, njih više od 40. Sudbonosne godine 1943., točno 24. rujna, oni potpuno nevini bijahu od Njemačkih postrojbi KAO TAOCI postrijeljani.

Mjesec rujan 1943. zaista je bio sudbonosan bio u tadašnjim hrvatskim bojevima za očuvanje Nezavisne Države Hrvatske. NDH u tome mjesecu, padom fašističke Italije i očekivanim pripojenjem otete nam Dalmacije i Hrvatskog Primorja, uvelike se je ojačala.

Nažalost, i jugo-partizanski rušitelji Države Hrvatske postali su jači jer Talijani, KAO NEPRIJATELJI NDH, njima predadoše svoje oružje. U zapletenosti tih apokaliptičkih dana, Njemačke postrojbe su se iz Grčke povlačile prema sjeveru. Tako, 24. rujna 1943., njihova “Prinz Eugen” divizija u kolonama prolazi kroz cetinska mjesta, uključivši Trilj, Košute, Turjake, Kukuzovac, Brnaze, itd. U „Prinz

Eugen” diviziji bilo je mnogo vojvođanskih Srba pa tajna nije, zašto je rijeka Cetina tada postala KRVAVA CETINA.

Dne 24. rujna 1943., kada su pripadnici „Prinz Eugen” divizije u podrumu Malbašine gostionice u Brnazama benzinom polili fra Rafu Kalinića, živa ga zapalili i nas fratre u samostanu Gospe Sinjske do skrajnosti ustrašili i rastužili, oni su i moje rodno selo Košute u crno zavili. Po kućama i oranicama kao taoce su pohvatali 40-ak mladih Košučana jer su jugopartizani na njihove prolazeće kolone iz zasjede pucali. Njemačke postrojbe te nevine ljude u obližnjem Kukuzovcu strijeljaše i tu dva dana nezakopane ostaviše. Među ovim jadnicima, bilo je 12 Dodiga, od kojih su četvorica moji bližnji rođaci. Bilo je također 11 žrtava iz širega roda Zolo, 3 Knezovića, 3 žrtve Zuro, 2 žrtve Krnjaca i po jedna žrtva Dadić, Dukić, Gabričević i Marinović. Na spomen-križu usred groblja Presvetog Srca Isusova u Košutama, popisano je samo 36 tih žrtava. No, prema drugim podacima, ČETRDESET I DVA Košučana završiše u Kukuzovačkome pokolju. Na križu su popisani pod potpuno krivim naslovom, „Poginuli na Kukuzovcu”, kao da su pali u ratnim okršajima, ali povijesna je činjenica da su ti Košučani bez ikakvih borbi pohvatani i strijeljani.

Košute 2013.g.

Dva dana poslije toga pokolja, uciviljene udovice, majke i sestre otišle su na to mjesto užasa te na svojim leđima odnijele ili zaprežnim kolima odvele mrtve muževe, odnosno sinove ili braću, na ukop u triljskom groblju Sv. Jeronima. Među tim strijeljanim Košučanima bio je također Bože Krnjača. Njega posebno ističem jer sam dobro poznao njegovu udovicu Milku. Ona je kao mlada 24-godišnja žena ostala udovica sa troje malene djece, uključivši i njezinu malu Pericu. Kada je Perica odrasla, udala se je, za mojega od mene 10 godina mlađega brata Matu. Perica je, iz pričanja svoje majke-udovice, za mene živa knjiga o nasilnoj smrti oca joj Bože i njegovih sumučenika. Peričina majka ostala je u CRNO ZAVITA udovica sve do svoje smrti pred par godina.

Ističući žrtvu Bože Krnjače i njegove uciviljene udovice, zahvaljujem se mladom ing. Hrvoju Krnjači, što je za Šesti žrtvoslovni kongres snimio fotografije spomen-križa u čast više od 100 naših Košučana – 36 NE poginulih nego strijeljanih na Kukuzovcu, 63 tobože „poginulih” u 2. svjetskome ratu i 5 palih u bojevima Domovinskog rata.

Riječ “poginuli” na tome spomen-križu odgovara jugopartizanima, koji sačinjavaju manjinu od te popisane 63 žrtve Drugog svjetskog rata. Međutim, ta riječ “poginuli” uopće ne odgovara većini tih mojih Košučana jer oni su KAO RATNI ZAROBLJENICI pokošeni u „marševima smrti” ili su bačeni u jame-grobnice ili završiše u splitskom groblju Lovrinac, tome najorgaziranijemu ubijalištu državotvornih Hrvata.

Među braniteljima Države Hrvatske, na spomen-križu je 12 Dukića, 7 Odrljina, 6 Čalića, 6 Delonga, 4 Bakića, 3 Dodiga, 4 Klapeža, 3 žrtve prezimena Zupa, 2 Ivišića, 2 Mateljana, 2 Plazibata, 2 moja prijatelja-susjeda roda Prcela, te po jedan Grubišić, Apica, Dadić, Poles, Zolo i Zubac. Većine njih se dobro sjećam jer smo skupa pohađali Pučku školu, punih pet godina u Trilju i školske godine 1933.-1934. u Košutama.

Među tim žrtvama, s najdubljim pijetetom ističem ime ustaškog časnika, Dragutina Delonge, jer je on bio zapovjednik Hrvatske

milicije i, točno ispred moje rodne kuće, na Prcelinoj glavici naše selo branio od jugopartizanskih nasrtaja. S istim pijetetom spominjem također Martina Prcelu, mojega kolegu, prijatelja i najbližega susjeda. Riječ “poginuo” njemu savršeno odgovara jer, na radu u Münchenu, on je smrtno nastradao. Međutim, 42 od nabrojanih Košučana, uključivši i nezaboravnog mojega prijatelja i susjeda, Konstantina Prcelu, pripadaju NE mojemu “poginulom” nego mojemu POKLANOM državotvornom naraštaju.

Selo Košute nije veliko, ali na oltar Vječne Hrvatske ono je dalo velik broj narodnih mučenika. Te hrvatske mučenike Jugoslavija je desetljećima prešućivala, što je bilo za očekivati od te tamnice i klaonice hrvatskog naroda. Ta ista urota šutnje nije se uopće očekivala od Republike Hrvatske. Stoga, žalosno je i sramotno, što je ona Košučke narodne mučenike gurnula u zapećak. Republika Hrvatska, sve od njezina početka do danas, to isto čini i prema meni sinu viteškog sela Košute, premda cijeli svoj dugi život izgaram od ljubavi i neumornog rada na slavu mnogih, mnogih legija poklanih državotvornih Hrvata i Hrvatica.

Duhovni pastiri župe Sv. Mihovila u Trilju, kojoj je Košute sve do pred godinu dana pripadalo, živom su podržavali uspomenu na Košučke žrtve, osobito one pobijene na Kukuzovcu. Za ovo zahvalni moramo biti triljskim župnicima, od pokojnog don Ante Bućana pa sve do živućega don Stipe Ljubasa. Njihov primjer sada slijedi mladi uzor-svećenik don Dario Ćorić, župnik nove župe Presvetog Srca Isusova u Košutama. On i njegovo vjerno stado sigurno će 24. rujna ove godine održati svečane komemoracije i u Košutama i na Kukuzovcu na trajan spomen Košučkih žrtava, poubijanih toga najtužnijega dana u povijesti našega sela.

S ovoga Šestoga žrtvoslovnog kongresa, mi, don Darija i njegove vjerne Košučane zato od srca pozdravljamo i želimo im izvanredno velik uspjeh za Dvadeset četvrti rujna ove godine. Neka nevino prolivena krv naših narodnih mučenika bude trajno nadahnuće njima i nama da ne sustanemo širiti požrtvovnu ljubav i vjernost prema svemogućemu BOGU I VJEČNOJ HRVATSKOJ.

Za BOGA I HRVATSKU vrijedno je živjeti i umrijeti kao što su to činili nebrojeni naši narodni mučenici. Upravo zato, preporučujem našim Košučanima i ostalim hrvatskim domoljubima da se upoznaju s uzrocima i posljedicama apokaliptičkih dana u mjesecu rujnu 1943. godine. U tome će im poslužiti čitanje opsežne knjige *Krvava Cetina* od Ivana Kozlice. Na dobro će im također doći mnogi članci i knjige dr. fra Petra Bezine, velikog promicatelja kulta mučenika fra Rafe Kalinića. Eto, neka im posluži i ovaj moj, na temelju vlastitog iskustva, duboko proživljeni nagovor o našim POKLANIM Košučanima. U to ime, neka je njima i stotinama tisuća ostalih hrvatskih mučenika vječna slava!

*„Košute u Cetinskoj krajini Ivan je nosio u srcu cijeloga života ...“
fotografija Mihe Prcela*

PAMĆENJE I POVIJESNA ISTINA O ŽRTVAMA

**BIBLIOTEKA DOCUMENTA
CROATICA**

**Zbornik radova Sedmog
hrvatskog žrtvoslovnog kongresa
održanog 30. rujna 2016. u
Zagrebu, 1. listopada u Varaždinu,
završena sjednica Kongresa i
komemoracija 2. listopada u
Svibovcu Topličkom
str. 793 - 794**

POZDRAV HRVATSKOME SEDMOM ŽRTVOSLOVNOM KONGRESU

Evo u ovoj tek nastaloj Novoj godini 2016. pozdravljam dr. Zvonimira Šeparovića, Predsjednika Hrvatskoga žrtvoslovnog društva i sve članstvo ove divne hrvatske državotvorne organizacije i svima Vam želim obilje Božjega blagoslova u godini 2016.

U ovoj 2016. godini održat će se Sedmi hrvatski žrtvoslovni kongres, za koji sam pripremao svoj nastup govorom o temi „*General Luburić žrtva najžasnijih ocrnjivanja u hrvatskoj povijesti.*”

Na žalost, zbog mojih previsokih godina i prevelikih troškova za objelodanjene upravo u ovoj godini dviju najnovijih knjiga, moje autobiografije i već treće knjige iz josipologije, o spomenutoj temi neću moći govoriti na Sedmome kongresu, ali, ako budem živ i zdrav, tu temu ću obraditi u našem slavnome Zagrebu sredinom godine 2017. kada dođem na predstavljanje vrhunski pisanoga “Životopisa generala-viteza Vjekoslava Luburića.”

Mirko Bilić-Erić, glavni pokretač i velikodušni materijalni podupiratelj spomenutoga Projekta, zahtjeva da ja budem ključni predstavljatelj toga senzacionalnoga djela.

Vrlo interesantno je za sve Vas ovo, što Vam upravo sada otkrivam - ta zamisao tiho je nikla na Petome žrtvoslovnome kongresu i od tada ona se djelotvorno i strpljivo razvijala i razvila u veliko stablo! Plodove toga dugo očekivanoga POVIJESNOGA stabla hrvatski čitatelji će moći konačno uživati, i to, u spomen punih 56 godina mukotrpnoga života generala Luburića (1913. – 1969.) i u čast mojega 95. rođendana!

Vjekoslav Luburić bijaše više od pet desetljeća prava žrtva paljenica zbog svoje nepokolebive vjernosti BOGU I HRVATSKOJ. Od te

ljubavi on je u „hrvatskome državotvornome bunkeru” cijeli svoj život izgarao dok kao div-junak ne bi 20. travnja 1969. preužasno umoren - za crne račune hrvatožderne srbokomunističke Jugoslavije! Dvadesetak godina poslije njegove mučeničke smrti, ta hrvatoždena aždaja CRKLA je za vijeke vjekova!

Pri srcu mi je vrlo teško sto neću sudjelovati na Sedmome žrtvoslovnom kongresu pa Vam neću, kao na Trećemu, Četvrtom, Petom i Šestom kongresu, svjedočiti o mnoštvenim pokoljima mojega državotvornog naraštaja. Mjesto toga, svi ćete imati lijepu priliku naručiti moju autobiografiju, A LEGACY OF ENDURANCE (Ostavština izdržljivosti) koja je već objavljena od *Dorrance Publishing Company u Pittsburghu*. Ova tvrtka objavila je i 1970. i 1995. čak i moje životno djelo **OPERATIONSLAUGHTERHOUSE (Pothvat klaonica)**. Na mnogim stranicama mojih doživljaja pišem o svojem hrvatskom državotvornom naraštaju i o njihovom mučeništvu ZA KRST ČASNI I SLOBODU ZLATNU. Upravo zato, najtoplije Vam preporučujem da moje doživljaje pomnjivo čitate i da u duhu tih mojih iskustava uvijek ostanete čvrsti i nepokolebivi u vjernosti BOGU I HRVATSKOJ.

Ovim Pozdravom pozivam Vas da svojom nazočnošću dogodine uveličate predstavljanje životopisa generala Luburića i da mene, možda posljednji put, slušate kako PROŽIVLJENO I DOKUMENTIRANO govorim o hrvatskom generalu-vitezu Vjekoslavu Maksu Luburiću, koji je kroz punih 56 godina svoga zemaljskoga života sav izgarao od vjernosti BOGU VJEČNOME I LJUBLJENOJ HRVATSKOJ.

Neka mu je zato vječna slava gore na nebu i ovdje na zemlji u Nezavisnoj Republici Hrvatskoj!

Ivan John Prcela

30. listopada 2016., Cleveland – Ohio – SAD

Obitelj: I. J. Prcela bio je oženjen Amelijom Consuelo Prcela, koja je preminula 2002. godine, i s njom je imao četvero djece: Marija Prcela-Jackson (Michael), Joseph Prcela (Laura), Anita Giusto (Chris) i Teresita Shepherd (Kevin); i voljeni djed Kristine (Kevin), Melysse, Alene, Benamina, Johna, Lukea, Charlieja i Jesseja...

Obiteljski album /Ivan John Prcela/ dio obitelji /I. J. Prcela/ 2014.g.

Iz privatnog obiteljskog albuma (I. J. Prcela/ 2014.g./

*Zagreb – Hrvatsko slovo – Josip Alojzije Prcela sa suprugom na promociji knjige Vlade Vladića „Sluga domovine“ 29. rujna 2018.
/arhiva HŽD J. Lučić/*

Mr. Ivan John Prcela, Boris Vidović, prof., Josip Alojzije Prcela i Vlado Vladić, knjižničar, doktor filozofije, diplomirani teolog, vjeroučitelj, profesor etike i estetike/arhiva HŽD foto J. Lučić/

Zagreb - Hrvatsko slovo – Ivan John Prcela u društvu sina Josipa Alojzija Prcela, koji je došao ocu iz Amerike na promociju knjige, dr. Ružice Čavar, dr. med., i Jana Kuhn iz Njemačke

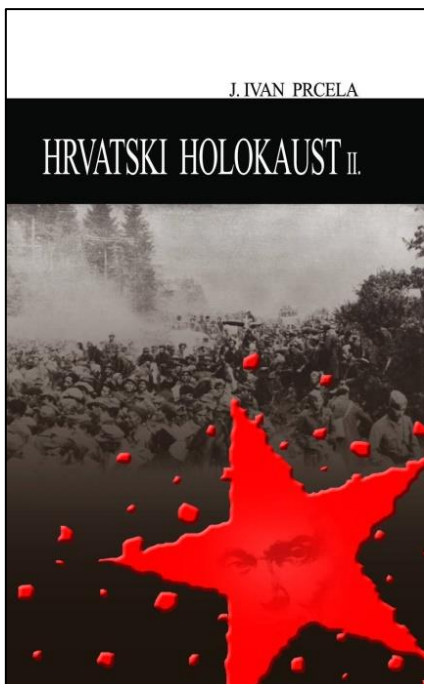
HRVATSKI HOLOKAUST II

Knjiga “Hrvatski holokaust II” smatra se najdokumentiranijim djelom o bleiburškoj tragediji. Prvi put je objavljena 1970. u Philadelphiji pod naslovom Operation Slaughterhouse, a 1995. izlazi i drugo izdanje HRVATSKI HOLOKAUST, Ivan John Prcela i Dražen Živić – Hrvatsko izdanje 2001., koje je ostavilo uglavnom netaknut čitav sadržaj knjige na engleskom jeziku, proširivši ga novim naslovima iz nedavnih događanja u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Hrvatski holokaust II, tiskano je 2005. godine, kao treće izmijenjeno i dopunjeno izdanje.

Iz arhive Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Zagreb – Muzej Mimara – mr. Ivan John Prcela i prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović /Arhiva HŽD, fotografija Oskar Šarunić/

Treće izmijenjeno i dopunjeno
izdanje – J. Ivan Prcela
Nakladnik: Hrvatsko
žrtvoslovno društvo
Recenzent: Dr. Zvonimir
Šeparović
Naslovnica: Miljenko Romić,
akadem. slikar
583 str.

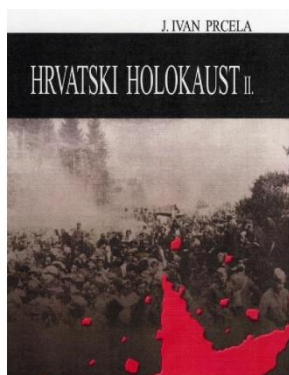
PREDSLOVO

Premda smo dr. Živić i ja već sredinom godine 2002. izmjenjivali misli o drugome izdanju knjige Hrvatski holokaust, o tome sam počeo ozbiljnije razmišljati tek koncem kolovoza 2004. Tada

je odlukom Vesne Škare Ožbolt, ministrice pravosuđa Republike Hrvatske, došlo do rušenja spomenika generala Jure Francetića u Slunju i spomen-ploče dr. Mile Budaka u Sv. Roku. Čvrstu odluku o ponovnome objelodanjenju HH stvorio sam nakon uklanjanja skromne spomen-ploče hrvatskim braniteljima mučeničkog sela Otoka i nakon skidanja ploče u čast Sinjskim mučenicima, braniteljima Nezavisne Države Hrvatske. Ploča je skinuta s bivše sudnice u Sinju u kojoj je u mojemu ranom djetinjstvu moj otac ispaštao zatvorsku kaznu zbog javnog isticanja svojega hrvatstva.

General Francetić je svojim herojstvom u Prvome domovinskom ratu (1941. – 1945.) nadahnjivao državotvorne borce mojega naraštaja a u Drugome domovinskom ratu (1991.– 1995.) Hrvatska vojska Republike Hrvatske, bojeve je bila uz zvukove koračnica u njegovu čast. Dr. Mile Budak, u danima nakon «oslobođenja» Hrvatske, najezdom srpskih i ostalih jugo-partizanskih jedinica, bez prava na

obranu i bez prava na žalbu, na brzinu je bio «osuđen» na smrt i još većom brzinom je ubijen. Krv mučenika cetinskog sela Otoka i Sinjskih mučenika, među kojima je bilo mojih odgojitelja, za mene je bio najglasniji poziv da opet za domovinske čitatelje objavim svoje životno djelo. Na ovo me je riječima «svaka hrvatska kuća treba imati knjigu HH» najviše potakao makarski franjevac fra Stanko Milanović Litre. Njegov stric potpuno istog imena i prezimena, kao satnik-svećenik, bio je 10. studenoga 1944. strijeljan nad bujicom Rudušom nadomak grada Sinja. Njegove posljednje riječi bili su poklici: «Živio Krist Kralj (tri puta!)», «Živila Nezavisna Država Hrvatska (tri puta!)», «Živio Poglavnik (jedan put)!»

HRVATSKO ŽRTVOSLOVNO DRUŠTVO
ima čast pozvati Vas u četvrtak,
na UZAŠAŠĆE GOSPODINOVO - SPASOVO
5. svibnja 2005. u 20:00 sati
u Dvoranu Hrvatskog slova (Nacionalna i sveučilišna knjižnica)
Hrvatske bratske zajednice bb. u Zagrebu
na promociju knjige

HRVATSKI HOLOKAUST II.
J. Ivana Prcele - Cleveland, SAD
koju će, uz autora, predstaviti

akademik Dubravko Jelčić, fra Gabrijel Hrvatinić i
dr. Zvonimir Šeparović

Umjetnički program Collegium Melodicum
Domjenak.

Zbog citiranja gornjih poklika iz mučeničkih usta mogega odgojitelja, i zbog točnoga imenovanja jedinica Hrvatskih oružanih snaga NDH-a, mene se tereti da idem za afirmacijom ustaštva i NDH-a. Iznoseći te i mnoge druge činjenice o mučenicima mogega poklanog naraštaja, odlučno se perom borim ZA AFIRMACIJU POVIJESNE ISTINE, koju sam proživljavao, koju cijeli život proučavam, koju sam neumorno opisivao čak i onda kada je UDBA vrebala na moj život i koju, poput Bl. Alojzija Stepinca i mnogih drugih naših «Stepinaca», želim braniti do posljednjega svojega daha.

SESVETE – DUBOKI
JARAK - Iako je
primarno poznat po
eksploziji skladišta JNA
1991. (događaj iz
Domovinskog rata kada
je 400 tona oružja
eksplodiralo), to
područje je bilo svjedok
i stradanja u Drugom
svjetskom ratu, a danas
je to zona od posebnog
povijesnog pamćenja za
Sesvete i Zagreb /arhiva
HŽD foto J. Lučić/

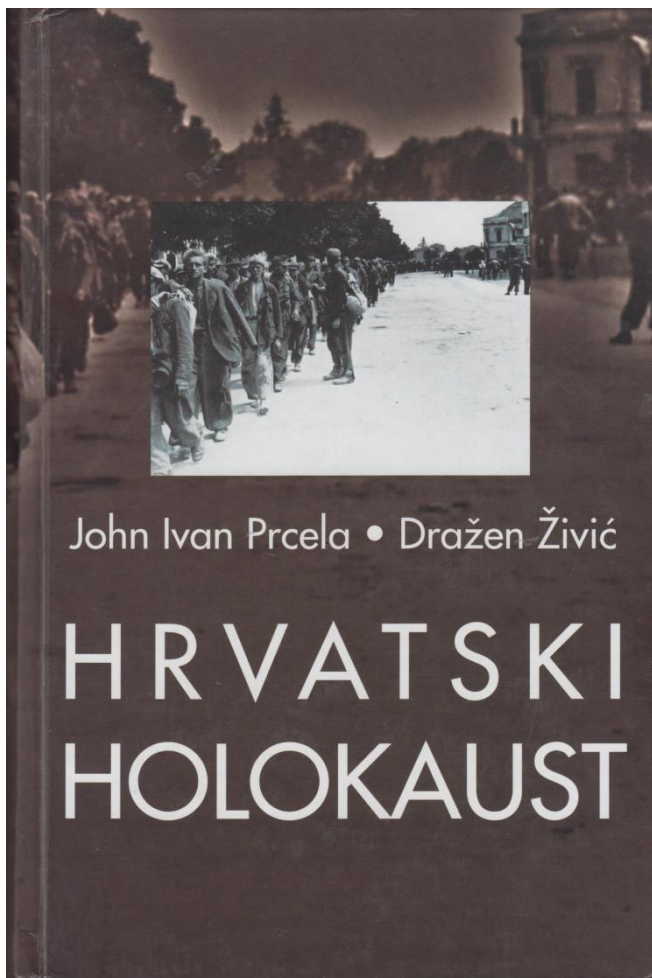

*Zagreb - Trg bana Jelačića – mr. Ivan John Prcela – rujan 2018.g.
/arhiva HŽD - J. Lučić/*

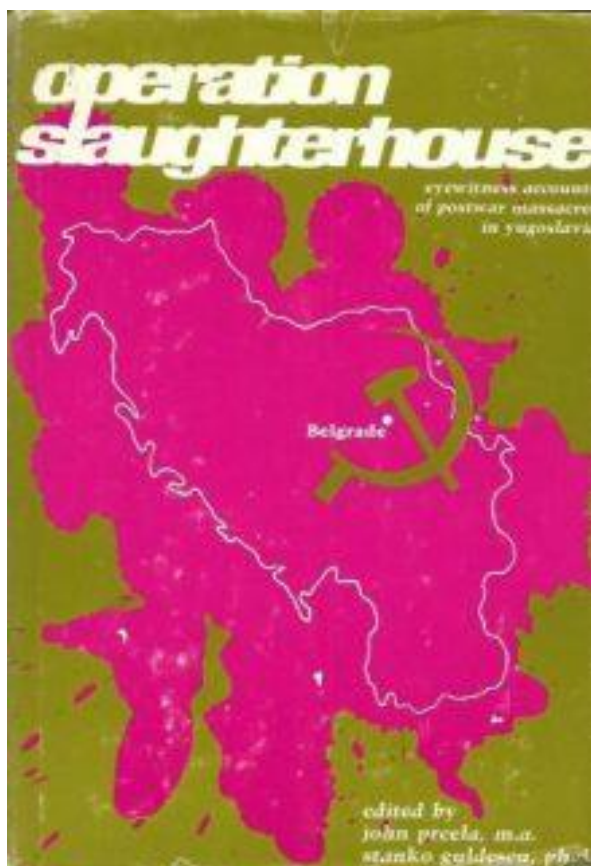

Zagrebačka katedrala –
Ivan John Prcela - rujan
2018.g. /foto J. Lučić/

Hrvatski holokaust (engl. Croatian Holocaust) knjiga koja opisuje povijest represije, zločine i teror jugoslavenskih komunista nakon završetka Drugog svjetskog rata u Jugoslaviji. Knjiga je izvorno objavljena 2001. godine.

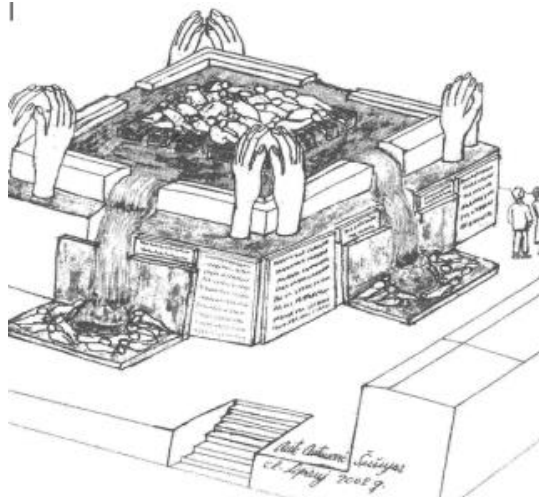
Od kada sam pred 45 godina u tome duhu počeo javno nastupati i pisati, pa sve do današnjih dana, onako s visoka pripisuju mi se emocionalnost, nametanje, samovolja, nedemokracija, neznanstvenost, opsjednutost, ustaštvo, partizanština (jer sam 69 dana služio u Jugoslavenskoj Armiji), itd. Sve u namjeri da me se spriječi u mojemu hrvatskom DRŽAVOTVORNOM djelovanju! Unatoč raznovrsnim objedama, godine 1973. sam u Clevelandu organizirao prvi znanstveni dvodnevni simpozij o Bleiburškoj tragediji i na njemu bio jedan od zapaženih predavača. *Operation Slaughterhouse* od

1970. i 1995., *Hrvatski holokaust*“ od 2001., i evo u ovoj 60. godišnjici najveće tragedije čitave hrvatske povijesti *Hrvatski holokaust II*, najbolji su dokaz moje čvrste volje izgrađene od Sinjskih, Visovačkih i Makarskih franjevacu-mučenika. Što se tiče «neznatnosti» spomenute knjige, i u njoj navođenja mnogobrojnih izvora koji sami po sebi jasno i glasno govore, oni potiču POZVANJE autoritete da oni iziđu sa još znanstvenijim, solidnijim i dokumentarnijim djelom o NEIZMJERNOSTI genocidnog Hrvatskog holokausta.

Hrvatski holokaust jezgrovito sam opisao i DEFINIRAO već u prvome izdanju knjige na hrvatskom. To doslovno objavljujem u Predgovoru koji slijedi iza ovoga Predslova i više nije potrebno tumačiti ni «holokaust» uopće ni «Hrvatski holokaust» napose. Naš Hrvatski holokaust potvrđen je mnoštvom detalja na svim stranicama ove knjige. Više od 1.300 dokazanih sveukupnih masovnih stratišta diljem Titove Jugoslavije, ukazuje na POVIJESNU činjenicu, da je Josip Broz Tito najveći krvnik hrvatskoga naroda, pa je sramota da se na najljepšem trgu u Zagrebu nalazi njegov spomenik, dok se skidaju čak i najskromnije ploče u spomen hrvatskih državotvornih mučenika. Maršalove zločine nad Hrvatima u vrijeme njegove STRAHOVLADE možemo u svijetlu bezbrojnih dokumenata s pravom zvati GENOCIDNIM HRVATSKIM HOLOKAUSTOM.

To preuzasno poglavlje hrvatske povijesti, Melkior Mašina, predsjednik Hrvatske katoličke zajednice u SAD-u i ja, pred četiri smo godine snivali ovjekovječiti MUZEJOM HRVATSKOG HOLOKAUSTA. O njemu smo pisali u hrvatskim novinama; o njemu se je raspravljalo i na, u tu svrhu sazvanim, skupovima u Zagrebu. Plan nam je bio taj Muzej otvoriti za ovogodišnju 60. obljetnicu Bleiburške tragedije. Mr. Anti Šušnjaru Antunoviću povjerali smo zadatak da on kao arhitekt-umjetnik izradi svoju «Viziju Hrvatskog holokausta». On ju je spremno i stručno svojim kistom izradio i ona je trebala postati središnjim spomenikom samoga Muzeja. Međutim, rušenje čak i skromnih ploča u spomen hrvatskih mučenika, koje smo namjeravali u tome Muzeju proslaviti, uvjeralo nas je da je u Republici Hrvatskoj s današnjim političkim vjetrovima taj naš

veličanstveni plan NEPOŽELJAN I NEOSTVARIV. Upravo zato, odluka je stvorena graditi skroz drukčiji spomenik – objelodaniti knjigu Hrvatski holokaust II. i u nju uvrstiti sliku Ante Šušnjara Antunovića. Njegovom “Vizijom” želimo podsjećati mučenički hrvatski narod da će Muzej Hrvatskog holokausta jednom postati stvarnost.

Umjetniku Anti Šušnjara Antunović čestitamo na njegovu djelu i zahvaljujemo mu što je pristao da ono bude uvršteno u ovu knjigu.

Dr. Zvonimiru Šeparoviću, predsjedniku Hrvatskog žrtvoslovnog društva (HŽD), od srca se zahvaljujem što su se on i drugi članovi Predsjedništva HŽD-a prihvatili časne dužnosti izdavača-pokrovitelja HH II. Dr. Šeparović je također napisao Predgovor ovom izdanju i na njemu svojstven način duboko-misaoni poseban prilog (6. poglavlje) kao krunu ovoga novoga izdanja i za svoj stručni rad ne traži honorara. Ni ja ne tražim za sebe nikakva honorara niti ikakve materijalne dobiti od svojega životnog djela, ali očekujem da mi se od prodaje knjige nadoknade troškovi pripremanja i tiskanja ovog novog

izdanja. Sve drugo, osim te nadoknade i Copyrighta stavljam na raspolaganje HŽD-a, kojemu kao član i ja pripadam.

Šesto poglavlje: *Documenta Croatica*: Bleiburška tragedija i Hrvatski križni putovi napisao je profesor Zvonimir Šeparović, na čemu mu se i na ovaj način posebno zahvaljujem. Pisao je o onome čime se čitav život bavio – problemom žrtava. Kao utemeljitelj i predsjednik Svjetskog žrtvoslovnog društva (*World Society of Victimology*), kao utemeljitelj i predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva znatno je doprinio da se u svijetu i u nas razvije nova društvena humana znanost i pokret Viktimologija odnosno Žrtvoslovlje, da se istražuju i unapređuju prava žrtava u ratu i miru, da se izgrade mehanizmi zaštite i pomoći žrtvama zločina i zlouporabe moći, da se znanstveno proučava rizik stradanja ljudi i da se zajamče ljudska prava i dostojanstvo žrtve. Zapamćeno je da je u svom vatrenom govoru pri promociji moje knjige u Hotelu Opera 2001. godine između ostaloga tražio da se ustane narodnom tužbom (*Actio popularis*) protiv Vlade Velike Britanije zbog zločina izdaje 1945. godine kad su, svjesno kršeći sve norme međunarodnog prava, himbeno predali hrvatske vojnike i civile jugoslavenskim komunističkim partizanskim snagama. Bio sam počašćen njegovim pozivom na Treći hrvatski žrtvoslovni kongres održan u lipnju 2004. godine u Zagrebu, na kojem mi je uručeno i laskavo priznanje za moj publicistički rad za istraživanje istine Hrvata moga naraštaja izginulih na Bleiburgu i na Hrvatskim križnim putovima.

Jadranka Lučić, uvijek radina i plemenita tajnica HŽD-a, unijela je čitav tekst knjige u kompjutorski medij, podržavala je kontakt s tiskarom, bila je u vezi s grafičkim uredom i bdjela je nada mnom piscem-urednikom da, uređujući knjigu iz daleke Amerike, ne posrnem u ovome zahtjevnom i teškom radu. Ona mi je u ovome odgovornome poslu bila tako dobra suradnica da ju u neku ruku smatram svojom suurednicom. Čestitam joj na prvorazrednoj stručnosti i iskrena joj HVALA! Veliku pomoć u prijepisu i korekturi imala je u sestri Đurđi Cecelja.

Po broju stranica knjiga HH II, je nešto manja od prvog izdanja. Razlog tome je, što je dr. Živić, davši nam «zeleno svjetlo» da s

novim izdanjem možemo ići na svijetlo dana, zatražio da njegovo poglavlje izostavimo. On je također, nakon dosta godina uske suradnje sa mnom, odbio biti mojim suurednikom na ovogodišnjem izdanju. Unatoč toj odluci, pečat dr. Dražena Živića, pečat dr. Josipa Jurčevića i pečat Hrvatskog društva političkih zatvorenika NEIZBRISIVI su u knjizi HH i tako ostaju čak i u HH II.

Knjiga nije mnogo promijenjena. Novo je moje Predslovo, Predgovor dr. Šeparovića u ime izdavača i njegov poseban prilog 6. poglavlje knjige: Documenta Croatica.

U sekciji «Prilozi» novi je prilog slika Bl. Alojzije Stepinca od akademskog slikara Miljenka Romića. Ova je slika bila središnja točka Romićeve izložbe «Bleiburških slika» koju sam ja, u spomen 60. obljetnice «Bleiburga», imao čast otvoriti. Upravo zato, ta umjetnička slika Miljenka Romića ušla je u ovo novo izdanje.

Knjigu HH II, kao i godine 2001, posvećujem svojoj supruzi Ameliji C. Mir Prcela, koja je 6. srpnja 2002., nakon teške bolesti raka, blago u Gospodinu preminula. Ona je kroz 38 i pol godina zajedničkog života sa mnom bila najbolji svjedok mnogih, mnogih žrtava koje smo ona i ja podnosili, dok sam ja svom zauzetošću provodio «bleiburšku» akciju. Unatoč svemu, ta divna kćerka mučeničke Španjolske meni je do smrti ostala tako vjerna, da mi je uoči svoje spokojne smrti čestitala na ustrajnome radu na slavu naših velikih hrvatskih mučenika, preporučivši mi ujedno, da s istim elanom počnem pisati o Sv. Josipu, Zaštitniku njezine Španjolske i moje Hrvatske. Eto, s ovim mislima završavam svoje Predslovo, moleći se Sv. Josipu, Bl. Alojziju kardinalu-mučeniku Stepincu i mnogim legijama naših hrvatskih mučenika, da od Boga i Majke Božje, uvijek vjerne hrvatske Odvjetnice, isprose veliki blagoslov na ovu knjigu i na sve Hrvate i Hrvatice koji je budu čitali. Neka taj blagoslov hrvatskom narodu donese da nitko drugi njim ne vlada, osim BOG I HRVATI!

Ivan John Prcela, pisac – urednik
Cleveland, Ohio

ZAGREB, 6. svibnja 2005. - Zagrebački nakladnik Hrvatsko žrtvoslovno društvo predstavilo je na tribini Hrvatsko slovo u

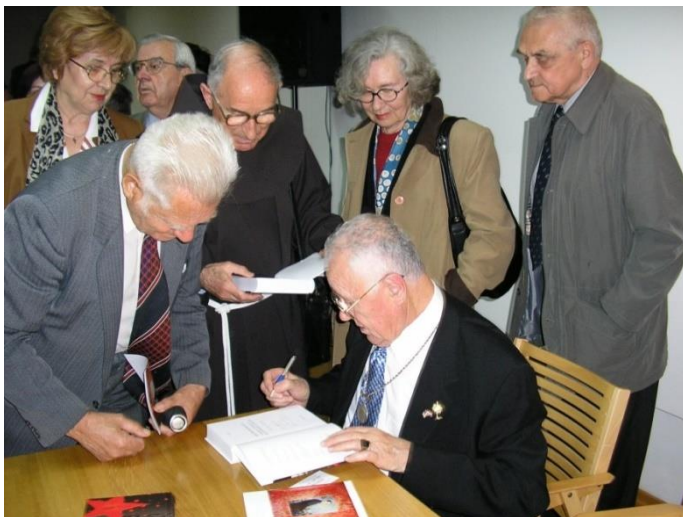
Hrvatskoj kulturnoj zakladi u Zagrebu drugo izmijenjeno i dopunjeno hrvatsko izdanje knjige Johna Ivana Prcela "Hrvatski holokaust II".

*Hrvatsko slovo – Zagreb – prof. dr. sc. Zvonimir Paul Šeparović,
mr. Ivan John Prcela i fra Gabrijel Hrvatinić
/foto Đurđa Cecelja/*

Za predstavljanje Hrvatskoga Holokausta prvog izdanja na hrvatskom
moj suurednik je dr. Dražen Živić. Za promociju drugoga i trećeg

hrvatskog izdanja Hrvatski holokaust II pobrinuo se, skupa sa mnom, profesor Zvonimir Šeparović.

S lijeva: prim. dr. sc. Ljubomir Radovančević, Domagoj Ante Petrić, dipl. jour., akademik Josip Pečarić...

HRVATSKO SLOVO

Na tribini Hrvatsko slovo uživo 5. svibnja 2005. predstavljena je knjiga Ivana Johna Prcela "Hrvatski holokaust II" Predstavili su je akademik Dubravko Jelčić, Zvonimir Šeparović i fra Hrvatinić Gabrijel Jurišić čije izlaganje donosimo

HRVATI NE SMIJU ZABORAVITI SVOJE HEROJE I MUČENIKE

Danas je za hrvatski narod i Hrvatsku državu izvanredno važan spomendan i divna obljetnica. Dana, naime, 7. lipnja davne 879. godine (dakle, prije 1.126 godina) papa Ivan VIII. u Rimu napisao je pet pisama našem knezu Branimiru, kleru i narodu hrvatskomu. Iz pisma knezu Branimiru evo samo nekoliko riječi: “Kad smo na dan Uzašašća Gospodinova slavili svečanu svetu Misu na oltaru posvećenu blaženomu Petru apostolu, uzdigli smo ruke k nebu i blagoslovili tebe i sav tvoj narod i svu tvoju zemlju, da ovdje i u vječnosti uzmogneš, i tijelom i dušom spašen, sretno i sigurno vladati zemljom, koju posjeduješ, i da bi se, poslije smrti, s Bogom sretno veselio i vječno vladao na nebesima!”

Te su riječi blagoslov Kristova Namjesnika, rimskoga biskupa, hrvatskom vladaru i rodno priznanje samostalne i nezavisne Hrvatske. To je ulazak Hrvatske u kršćansku Europu, u društvo kulturnih i civiliziranih naroda.

Toga se danas ponosno i gordo sjećamo i dobromu Bogu zahvaljuje - *Deo optimo maximo gratias agamus* - za svoju domovinu Hrvatsku, za njezino davno priznanje, za očuvanje hrvatskoga naroda i njegova identiteta kroz duga i krvava stoljeća, na ovim divnim prostorima između Drave i Jadrana, na, u naše dane, ponovno zadobivenoj

slobodi i državnoj samostalnosti. I još nešto. Prvi u povijesti sigurni i zajamčeni susret jednoga pape i Hrvata bio je onaj 641. god. kada je Ivan VIII., Dalmatinac, poslao opata Martina u današnje naše krajeve da od poganskih Hrvata i drugih barbara otkupi i prenese u Rim moći sv. dalmatinskih i istarskih mučenika. Dakle, uzrok i razlog prvoga susreta Hrvata s papom bili su grobovi i moći mučenika. Vječit je i rječit svjedok tome i danas, u Rimu, veličanstveni mozaik u krstionici Lateranske bazilike, papine katedrale.

U ovaj dan i vrlo važni narodni i državni jubilej izvrsno se uklapa prezentacija knjige »Hrvatski holokaust II« našega brata i prijatelja Ivana Johna Prcela, rođena u sjeni zvonika Čudotvorne Gospe Sinjske. Bio je sjemeništarač i učenik Franjevačke klasične gimnazije u Sinju, želeći slijediti stope maloga brata sv. Franje Asiškoga. Vihor II. svjetskoga rata i komunistička agresija na Hrvatsku otjeraše ga preko Atlantika u tuđi svijet. Ivan je iz svoje obitelji i domovine ponio živu vjeru u Svemogućega Boga i žarku ljubav prema domovini Hrvatskoj. Iz te vjere i te ljubavi rodila se jedna vrlo vrijedna i jedinstvena knjiga, koju večeras prezentiramo. Ovo nije samo knjiga, ovo nije samo vrijedna knjiga. Ovo je knjiga dokumenata, originalnih i prvorazrednih svjedočanstava o najvećem pokolju, o strašnom i nezapamćenom genocidu, koji su komunistički zločinci, žedni hrvatske nevine krvi, izvršili nad hrvatskim narodom i državom i zemljom Hrvata.

Ja kao sjemeništarač i gimnazijalac od 1946. do 1954. god. u Sinju i Zagrebu nisam ni čuo za riječ Bleiburg.

Ta je riječ u ondašnjoj tzv. demokratskoj državi, a zapravo »tamnici naroda«, bila proskribirana. Moji odgojitelji i profesori nisu je smjeli i nisu se usudili pred nama izgovoriti. Mi gimnazijalci o blajburškoj tragediji hrvatskoga naroda nismo ništa znali i nismo smjeli znati. Eto, takav su teror nad nama vršili tzv. »demokrati« i tzv. »narodna vlast«, a neki od takvih donedavno komunističkih ideologa i vođa i danas nam pokušavaju nametnuti svoje floskule o »socijalističkoj demokraciji«, o slobodi govora, o tzv. »oslobođenju« Zagreba 8. svibnja 1945. god. (kada su pobijene tisuće njegovih građana) i

drugim falsifikatima suvremene povijesti, koju smo svi mi osobno proživjeli.

Ali je zato učenik naše sinjske gimnazije, ovdje nazočni Ivan Prcela, daleko od komunističkih noževa, pušaka, vješala, tamnica, mučilišta, križnih putova, gonjen neizmjernom ljubavlju prema Domovini i hrvatskom narodu, oboružan ustrajnom strpljivošću, marljivo istraživao i prikupljao dokumente, pismena i usmena svjedočanstva, i stvorio jedinstvenu knjigu, koji bi svaki Hrvat morao ne samo uzeti u ruku, ne samo pročitati, nego se stalno navraćati na njezine stranice, da bi upoznao povijesnu istinu i najveću tragediju našega hrvatskog naroda, koga su zakleti neprijatelji planirali istrijebiti i uništiti.

Na Krbavskom polju 9. rujna 1493. poginulo je 13 000 hrvatskih boraca, pao je cvijet hrvatskoga plemstva i pučana »Tada bi skrb velik na vseh živućih s stranah sih, jakože njest bila ot vremena Tatarov i Gotov i Atile nečastivi« - zapisao je stari ljetopisac.

Doista. 13 000 krbavskih junaka je veliki broj, ali je daleko veći nekoliko stotina tisuća nevinih žrtava bezbožnoga komunizma, koji je mrzio sve što je hrvatsko i kršćansko.

Jednom je Isus uskliknuo: *-Veritas liberabit vos - Istina će vas osloboditi.*¹«. Ta Kristova riječ uvijek vrijedi, posebno vrijedi za cijelu hrvatsku povijest, a na osobit način za doba kada su komunisti svojim zločinima najprije izvršili genocid nad hrvatskim narodom, a onda preko pola stoljeća ne samo nisu dali da se o tome iznese istina, nego su strogo kažnjavali svaki i privatni razgovor o toj temi.

Ovu knjigu treba čitati, ne da bismo koga mrzili, ili da bismo se na koga okomili, ili komu osvećivali. Naš je uzor Isus koji je umirući na križu u strašnim mukama molio svoga Nebeskog Oca: »Oče, oprostí im, jer ne znaju što čine!«.

Mi ovu knjigu moramo proučavati, da bismo znali istinu, da bismo poštovali heroje i mučenike koji položíše svoje živote na oltar Domovine, da bismo znali čuvati dom i ognjište koji su nam oni svojom krvlju namrli i sačuvali. Davno je mudri Marko Tulije Ciceron postavio načelo: »*Pro aris et focis - Za vjeru i dom!*«. Ako je prije više

od dvije tisuće godina jednomu poganskom mudracu to bilo jasno, zar nama, danas, na početku trećega tisućljeća kršćanstva - «tertio millenio ineunte», rekao bi Ivan Pavao Veliki - zar nama nije jasno ono što je nadahnuto zapisao Petar Preradović: « Rod bo samo koji mrtve štuje na prošlosti budućnost si snuje!»

Na ovim našim hrvatskim prostorima od progona rimskih careva do danas pratimo s dubokim poštovanjem i ljubavlju veliku procesiju, dugu gotovo dva tisućljeća. Na čelu su starokršćanski mučenici: sv. Duje u Solinu (+304.), sv. Mavro u Poreču, sv. Kvirin u Sisku, sv. Euzebij (+258.) i sv. Polion u Vinkovcima, sv. Anastazija i sv. Dimitrij u Srijemskoj Mitrovici (+304.), sv. Petar, Andrija i Lovre na Prevlaci na ulazu u Boku kotorsku (oko + 840.) i bezbroj drugih. U tome velikom i svečanom ophodu stupaju: sv. Nikola Tavelić (+1391.), pročelnik hrvatskih svetaca, sv. Marko Križevčanin (+1616.), Nikola Šubić Zrinski Sigetski (+1566.), 300 branitelja Gvozdanskoga (+1578.), Petar Zrinski i Fran Krsto Frankopan (+1671.), fra Filip Grabovac (+1749.), Eugen Kvaternik (1871.), Stjepan Radić (1928.), mučenici Bleiburga (+1945.) pa do kardinala bi. Alojzija Stepinca (+1960.) i svih mučenika i stradalnika Domovinskoga rata. Kad na njih i bezbrojne druge mislim, dolaze mi na pamet riječi sv. liturgije iz Slavlja mučenika u uskrsno doba: “Kćeri jeruzalemske, dođite i vidite mučenike s vijencima kojima ih je ovjenčao Gospodin Bog na dan slavlja i veselja, aleluja!”

Papa Ivan Pavao II. više je puta pozvao kršćane da ne zaborave svojih mučenika, da skupljaju dokumente i pismena svjedočanstva o mučenicima, posebno u XX. stoljeću, a na osobit način u komunističkim zemljama, jer je dobro znao da je komunistička diktatura prisilno nametnula strogu šutnju o mučenicima. Za svoga pontifikata proglasio je 482 sveca, 1 338 blaženika. Pokrenuo je sudbene procese beatifikacije i kanonizacije za više od 1 600 kandidata, od kojih su 80 % mučenici.

Nadahnut papinim poticajima msgr. Mile Bogović, prvi biskup novoutemeljene Gospičko-senjske biskupije, predložio je Crkvi i narodu Hrvata veličanstvenu ideju - izgraditi crkvu iznad Krbavskog

polja, na Udbini, u čast i spomen krbavskim junacima i svima mučenicima, Hrvatima i pripadnicima drugih naroda, koji su na ovim našim prostorima kroz duga stoljeća svojim životom i krvlju svjedočili za Istinu i Pravdu. Pokrovitelji toga svenarodnog pothvata su: Hrvatski sabor, Hrvatska biskupska konferencija i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti.

Hrvatsko slovo – akademik Dubravko Jelčić, prof. Zvonimir Šeparović, mr. Ivan Prcela, fra Hrvatinić Gabrijel Jurišić i Stjepan Šešelj, dipl. iur. i književnik

Zato je ova knjiga došla u pravi trenutak. Navodim samo najvažnije. Ono najvrjednije u njoj je velika zbirka dokumenata i svjedočanstava na gotovo 400 stranice (133 - 511). Zatim dokumentirani prikaz šutnje američkih i engleskih sredstava priopćivanja o tome masakru (94 -

121) i konačno riječ o blajburškoj istini u svjetlu međunarodnoga prava, koga su puna usta onima koji ne daju da istina dođe na vidjelo. Uz druge priloge treba istaknuti i preko 170 bibliografskih jedinica na raznim jezicima o tome strašnom i užasnom događaju.

Ova nas knjiga na temelju izvorne dokumentacije uči istini o blajburškoj tragediji i najstrašnijem i najkrvavijem pokolju u povijesti hrvatskoga naroda, za koji se još nitko i nikada nije ispričao (ni danas još živi članovi Partije), za koji nitko nikada nije optužen, niti je odgovarao pred sudom, niti je osuđen. A svi oni znaju' stalno ponavljati, kako zločini ne mogu zastarjeti...

Ovom knjigom pod vrlo ozbiljnim naslovom -Hrvatski holokaust II« (možda bi bilo bolje zadržati «Blajburška tragedija ili pokolj») pisac je bezbrojnim hrvatskim mučenicima i žrtvama podigao «monumentum aere perennius - spomenik trajniji od mjedi«, kako se je davno i divno izrazio Kvint Horacije Flak.

I kao što je jednom čuo veliki hiponski biskup sv. Augustin Aurelije onu poznatu riječ: «Tolle et lege - Uzmi i čitaj«, tako bih i ja večeras rado iz svega glasa viknuo svakomu Hrvat u domovini i u inozemstvu: «Tolle et lege - Uzmi i čitaj ovu knjigu i što te ona nadahne učini!«

Hrvatini Gabriel JURIŠIĆ

Petak, 13. svibna 2005.

BLEIBURŠKO POLJE - AUSTRIJA

*Prof. dr. sc. Zvonimir Paul Šeparović i mr. Ivan John Prcela
/arhiva HŽD J. Lučić/*

*Ivan Zorica, sinjski alkar i Ivan John Prcela na Bleiburškom polju
/arhiva HŽD J. Lučić/*

Zagreb – Hotel Sheraton – s lijeva: Darko Beštek, 90-postotni hrvatski ratni vojni invalid, msgr. Francisca - Javiera Lozana apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, Vinko Vice Ostojić, mr. Ivan John Prcela, Ante Beljo, Mate Gogić, Miljenko Romić, akad. slikar... /Arhiva HŽD – fotografija Đurđa Cecelja/

*Zagreb – Sheraton – Ivan John Prcela i Vinko Vice Ostojić
/Arhiva HŽD
foto J. Lučić/*

MACELJ - NA BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA 2005.

MACELJ – 1992. godine je iz 23 masovne grobnice ekshumirano 1163 žrtve pokolja, koji su svečano pokopani 2005. godine., a 2020. iskopali su još 84 žrtava.

Macelj 22. listopada 2005.

Ivan John Prcela i Mate Gogić, predsjednik Zajednice prognanih, izbjeglih i iseljenih bosanske Posavine /arhiva HŽD – foto J. Lučić/

*Macelj 22. listopada 2005.
Mr. Ivan John Prcela, prof. dr. Z. Šeparović i mr. Vjenceslav
Topalović (na najvećem množvenom pokopu ikada zabilježenom
u hrvatskoj povijesti)
/arhiva HŽD, fotografija Đurđa Cecelja/*

Macelj - mr. Ivan John Prcela, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, jedan od utemeljitelja Svjetskog viktimološkog društva, prvi ministar vanjskih poslova RH, Mate Gogić, predsjednik Zajednice prognanih, izbjeglih i iseljenih bosanske Posavine i prof. Vjenceslav Topalović, hrvatski znanstvenik, istraživač i pisac hrvatske povijesti, prvenstveno recentne /arhiva HŽD foto Đurđa Cecelja/

Još uvijek je ostalo neistraženo oko 130 jama na Macelju dok su procjene da je na ovom mjestu 1945. stradalo između 12 i 13 tisuća žrtava.

Macelj 2005. /arhiva HŽD – foto Đurđa Cecelja/

Zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić, 22. listopada 2005. godine – na fotografiji J. Ivan Prcela i desno mr. Gordana Turić, hrvatska spisateljica /U viteza krunica (1-5 svezaka) i političarka /zastupnica u dva saziva u Hrvatskom Saboru/, njen sin je poginuo na početku Domovinskog rata /arhiva HŽD – foto J. Lučić/

Na Macelju je 22. listopada 2005. godine održan je najveći množtveni pokop ikada zabilježen u hrvatskoj povijesti. Pokop je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić i pokojni biskup varaždinski mons. Marko Culej. Hrvatski su mediji taj najveći hrvatski zajednički povijesni pokop posve ignorirali.

Do danas od strane hrvatskog pravosuđa nisu pokrenute istrage, optužnice ili sudski postupci protiv odgovornih osoba i zločinaca koji žive u Republici Hrvatskoj, i od kojih su neki sami govorili o svojem sudjelovanju u zločinima.

Maceljska šuma mjesto je strašnoga zločina koji se dogodio početkom lipnja 1945. godine. Prema nekim procjenama u Maceljskoj šumi ubijeno je oko 13 000 ljudi.

Poštovana obitelji Prcela,

Hrvatsko žrtvoslovno društvo izražava iskrenu sućut cijeloj obitelji.

Počivaj u miru Božjem Ivane!

*Ante Beljo, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Franjo Talan, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva*

Zagreb, 23. studenoga 2025. godine

Tekst priredila: Jadranka Lučić, adm. portala

Fotografije: Iz arhive HŽD - Đurđa Cecelja, Jadranka Lučić, Oskar Šarunić, Jozo Miličević i obiteljska arhiva obitelji Prcela

<https://viktimologija.com.hr/wp/in-memori-am-ivan-john-prcela/>

Muzej Mimara – Zagreb - mr. Vjenceslav Topalović, prof., mr. Ivan John Prcela, Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Mate Gogić, predsjednik Zajednice prognanih, izbjeglih i iseljenih bosanske Posavine, prof. dr. Nikola Debelić, hrvatski dirigent, glazbenik, sveučilišni profesor i diplomat i Krešimir Mihajlović, prof., bivši ravnatelj Osnovne škole u Zagrebu, koji je 2011. dobio otkaz radi plakata generalima Gotovini i Markaču koje je postavio na zid u hodniku škole... /arhiva HŽD foto Đurđa Cecelja/

/

DRUGI DIO

U NAŠIM ZAPISIMA

IVAN JOHN PRCELA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik⁴

Olga Asić, domaćica

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Ivan Balić, ekonomist

Katica Balog, politologinja novinarka

Dalibor Barić, konobar

Akademik Slaven Barišić

⁴ Od svega srca podpisujem podršku Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Prof dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić. trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasijske baštine
Tomislav Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić⁵

⁵ I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
 Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
 Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
 Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian
 Studies/ACS
 Prof. Ikica Čuvalo
 Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
 Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za
 život i obitelj
 Prim.dr.sc. Egidio Ćepulić, dr. med.
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
 kat. misija u Švicarskoj⁶
 Prof. dr. sc. Ante Ćorušić

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, branići Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je ćaća govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

- Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •

- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Ćorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!? Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali,, što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!? To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

⁶ Dragi Josipe,

eto jos jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,

fra Šito

Prof. dr. sc. Alojz Čubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u
m.⁷
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun⁸
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja⁹

⁷ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u slijedećem poglavlju.

⁸ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Tompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

⁹ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela, Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!! "Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Tompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Vrlo poštovani gospodine Pečarić!

Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Tompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro

Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec. patolog
Stipe Čipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl. ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl. ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr. sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine

izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu – Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.¹⁰
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik
Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić

¹⁰ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada zagrebačkih četokomunista na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje. Nije se šaliti s Milanovićima i njegovom handžar divizijom (jeste li ikada pogledali izraz lica Ranka Ostojića?? - u usporedbi s Ostojićevim lice Ratka Mladića je više nalik na lice Majke Tereze).

Marko Jurič, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić¹¹
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.¹²
Dr. Dragan Klarić, liječnik
Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara

¹¹ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! S velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu podrške gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademiče,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podržao inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

¹² Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznaš - tako da me možeš uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imaš moju punu punomoć.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹³
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹⁴
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog
pokreta Stuttgart
casna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane¹⁵
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang

¹³ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, posttuđmanovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, nezlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

¹⁴ Podupirem umjetničke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M. P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

¹⁵ Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh, a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹⁶
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,¹⁷
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu

¹⁶ **Je li Istra Hrvatska?**

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

¹⁷ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice još 1953. godine, i pokazao komunističkim zločincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vaš popis podupiratelja Marka Perkovića Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i TV postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj službenoj dužnosti informiranja. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika većina, a ne samo jedna četvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjedničkim izborima!

Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl. iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof.dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike

Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr. sci
Marija Papković, dipl. iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl. iur.
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing Berislav Pavlović, predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik¹⁸
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih
zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl. oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl. ing. Zlatko Pintarić

¹⁸ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. nećemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško¹⁹
Nada Pomper, književnica
Stjepan Pomper, slikar
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist²⁰
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.²¹
Dr. Antun Predanić, ginekolog

¹⁹ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thompsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thompson postoji.

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedžija - kao i koncerata svih takvih, npr. Lepe Brene.

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

²⁰ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, urednik - autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i HRVATSKOG HOLOKAUSTA

²¹ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl. ing. Franjo Radošević, predsjednik internacionalnog savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl. ek
Nedjeljka Roša, dipl. ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.²²

²² Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunarodne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa, a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprostaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj, pitanje je sad?

Do tada podpisujemo i dalje!

general-bojnik, Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufflay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Škrobica, dizajner²³
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁴
Stjepan Sraka, dr. stom.
Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava
Morskih orgulja u Zadru
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
Ivan Stržić, književnik
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ivka Šaban, dipl. ing
Josip Šaban, mr. sc
Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr.med
Ivan Šarolić, književnik

²³ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

²⁴ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronađe one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M. A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl. ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj Hrvatskog dokumentacijaskog centra
Damir Tučkar, dipl. ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu

Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof. dr. sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA, PORTAL HKV-A, 2009.

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- Još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE

SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- Premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- Državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- Na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- Ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogriješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.

Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv. kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl. oec.

Ivan Balić, oec.

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljena docentica

Anto Bandov, ekonomist

Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.

Ankica Baran, domaćica, Split

Helena Baričević, ekonomistica, Pula

Mirko Barić, obrtnik, Pula

Mr. sc. Josipa Barić

Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Forumna hrvatske sloge“

Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb

Akademik Slaven Barišić

Željka Barišić, prodavačica, Pula

Niko Bosković, dipl. ing.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl. ing.²⁵

Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula

Tomislav Bašić, dipl. ing., umirovlj. pk.²⁶

²⁵ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

²⁶ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i R Slovenije. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrnsne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl. ing.
Darko Belović, kap.²⁷

potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred *ad hoc* sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala s blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

²⁷ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smišljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o višku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nećemo što je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Euroljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko više Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili

u EU. Nije more erektivno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BiH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši strucnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stečevine nisu baš neke korektnne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20 % ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Čisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suviše trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, SR Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, SR Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, SR Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, SR Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, SR Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, SR Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada²⁸

ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da griješim pa da Slovenija ne dobije ono što očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» s otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenom mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno suenje». 5 godina zivota u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevnic... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas)... Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono što kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

²⁸ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije, koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati. Ovom prilikom želio bih vas

Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov²⁹
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braičin, dipl. ing. građ., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl. ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenska Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor

pozdraviti ja ne vjerujem da me se sjećate. Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posijeta Montrealu zajedno s gospodinom Pavelićem.

Lijep pozdrav iz Montreala,

Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

²⁹ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga
društva za ljudska prava, u osnivanju³⁰
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl. pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj

³⁰ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, SR Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo³¹
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad

³¹ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl. ing. ele.
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr. sc. Jozo Dujmov

Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing. građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut³²
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodogradarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, SR Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof., asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog

³² želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš³³
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i
Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl. ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvarska.com>
Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan

³³ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl. oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražan Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Tomo Huljina, građ. poslovođa, Stuttgart, SR Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med. sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl. ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, SR Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, SR Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj

Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur.³⁴
Igor Jelovac, prim. dr. med.
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud. iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog
zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl. ing.

³⁴ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovala s istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjed. kandidata Jurčevića, HSP A. Starčevića, Obiteljsku stranku,

Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr. sc. Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u
Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist³⁵
Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic

³⁵ Hvala i pozdrav!

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju" ...!

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo BeHa Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla:)

Vaš, Joško

Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec.
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska
Nikša Koncani, dipl. ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Nedjeljko Kovačavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.

Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl. ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn., Švedska³⁶
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar

³⁶ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Našoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl. ing.
Mladen Maceković, dipl. ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec. Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik

Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr. stomatologije, spec. ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Mašina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Mašina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u
Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, SR Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr. med., spec.
epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada³⁷
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl. ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl. ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa 'Krasna zemlja', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl. ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić³⁸

³⁷ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi. Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

³⁸ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga

Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl. inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, SR Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student

vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl. oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl. iur., Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik³⁹

³⁹ Priključujem se mirotnovnoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U pritvku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message ----

From:Pešorda

To:predsjednica@vlada.hr

Cc:hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske, Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotnovnoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u

Zvonko Peteranac, prof.⁴⁰

državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljaštren tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u primitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

⁴⁰ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR s mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim prijedlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulasku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i

Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl. ecc.
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. inženjer/ umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjковиć, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“⁴¹

protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasačima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašto???

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

P. S. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

⁴¹ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se

Damir Primorac, Belgija
 Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
 Smiljan Prskalo, dipl. inž.
 Filim Prlic, Berlin
 Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
 Prof. dr. sc. Tanja Pušić
 Marijan Puškarić, operni pjevač⁴²
 Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
 Mira Radičević, dipl. oec.
 Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
 Marija Radoš, dipl. oec., Tomislavgrad
 Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
 Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik⁴³
 Katarina Rajčić, umirovljenica
 Željka Rajčić, kemijska tehničarka
 Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
 Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
 Maša Ratković, rednica, Stuttgart, SR Njemačka
 Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
 Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
 Dr. Stjepan Razum

slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjaka i Zaštitnika Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

⁴² Iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

⁴³ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali ...

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU. Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljjić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljjić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, SR Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, SR Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, SR Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika

Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i predsjednik
HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme
fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar, Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl. inž.
Mijo Šimić, dipl. ing. u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mrsc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjic
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl. ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD

Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl. iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić⁴⁴
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja⁴⁵

⁴⁴ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

⁴⁵ Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka, a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje s njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava, a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU. Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade, a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. Pa zašto i mi to ne bi uradili?

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl. ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, SR Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc. med. techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik

Ujedno, po političkom opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl. građ. teh. Stuttgart, SRNjemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodstojarstva
Petar Vulić, književnik⁴⁶
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike, Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula

⁴⁶**TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960., kao i srebrna EURO 1960., Pariz⁴⁷

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, SR Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

⁴⁷Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum s lihvarskom Slovenijom, kao i s lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za dr. Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povući i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava veleizdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izađu na izbore i glasaju za dr. M. Tuđmana. Trebalo je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporo s novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — dtuckar 05-11-2009 08:17

Inicijativa je više nego hvale vrijedna!

Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO) drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim.

Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referenduma biti marginaliziran u "medisjkom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan prigovor o formalnim propustima pri organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.

Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum provede i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisan" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.

Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvaćanje i provedbu "presude ove arbitraže".

Dakle, kada bi i, temeljem rezultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaooci "zanata diplomacije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu?

Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izbore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas?

Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?

Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svjesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90-e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak ne niti za programe stranaka) koje su im u tim trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orijentaciju. Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar stranaka, tada će se moći i govoriti o volji "naroda" da netko od "njih-pojedinihaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvjesti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabrati predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prurušenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....

No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referenduskog pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom - Josip Pečarić
08-11-2009 17:45

Štovani g. Tučkar,

Kažete:

"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO) drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim."

To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnje vijesti Hrvatske izvještajne novinske agencije (HINA).

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju ustavnu ovlast i pokrene pitanje referenduma na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je apsolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu

predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)

"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"

Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.

U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova.

Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kandidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama ("Dalmacijacement", agregati, "Hajduk", HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana

iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,

Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi-Josip Pečarić10-11-2009 20:48

Potporna inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za incijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referenduma o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinški odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12 HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnom sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnom sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.

Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnom sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljane na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državljanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljanov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referenduma so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinški odbor. (konec)gi/ms STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI. PA ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim

intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerovatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj črtvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještajke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Atuković, viši znanstveni suradnik

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj

Ivan Balić, oec.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, student

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Darko Belović, kap.

Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrtko Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov
(HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"

Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl. ing.
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvarska.com>
Josip Grgić, mag.oec.
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, presjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Mr. sc. Dragutin Ivančić
David Ivić, grafički dizajner
Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Gordana Jakšetić, dipl.ing.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime
1250 članova
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših
političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslač, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik

Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Čika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Paek, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa 'Krasna zemlja'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlčeva 4.
Daniel Pinjusić, radnik

Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik - autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.

Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Petar Vulić, književnik
Ljerka Vukić, prof.
Marinko Vukoja
Barbara Zagorac, umirovljenica
Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Drago Zovko, dipl. iur.
Ante Žanetić, bivši direktoraustrijske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris
Nada Živaković, umirovljenica
Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ
Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDsjedNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića
SABOR REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića
VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
n/r Državne revizorice gospođe Šime Krasić
PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića
MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Bože Biškupića
MINISTARSTVO FINACIJA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Ivana Šukera
HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD
n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera
DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH
n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakovitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajanju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podniet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnumoralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;

2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?

3. Kolika su financijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA: 008-02/09-01/387, URBROJ: 50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev prosljedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009., a zaprimljenim 25. studenoga 2009., obaviješten sam osljedećem:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u pravitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH, očevidno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*

4. donosi akte poslovanja;

5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očividno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

(1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.

(2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.

(3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.

(4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.

(5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obavezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.

2. Korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.

3. Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.

4. Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.

5. Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očividno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očividno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim

„etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH. Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988., str. 340. I 342.): *„Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu... ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“*.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstroznom zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrpske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasniciima muževima, ženama,

djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilije. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu kriku i viku pjevali...“ (Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“ Nedjeljna Dalmacija, 10. 8. 1995., str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni. Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (ubijeno je između 24 i 37 članova te hrvatske obitelji, uključujući velik broj djece koja su živa bačena u jamu), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuvveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim

strukturama očividno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnu ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljišne međe preorane, a zemljišne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći daje s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih najasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji kojusu 27. 7. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvjerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do

današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglasila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifaašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifaašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifaašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 8. travnja 1941, dakle i prije

proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990., odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obskurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući

puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mjesta mora čuti*“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11. 11. 2009.

2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17. 11. 2009.

U Zagrebu, 26. studenoga 2009.

Željko Tomašević, dipl. iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
- Zavičajnim udrugama Ličana - svima,

- Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
 - EU
 - UN
 - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u Srbu, koji su su prosvjedno pismo supotpisali do do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz Dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti - 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 9. prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio

obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospode ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

1. Damir Borovčak, dipl. ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl. iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić
15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.

16. Nina Krznarić, dipl. oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl. oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov
28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Anđelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl. građ. teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogoerović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništa "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari

41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl. iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl. iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oecc.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Čavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata,Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist

72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslač, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matijan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. dr.sc. Ivan Biondić, Zagreb
84. Joško Čelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl. ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl. ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija

107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl. ing., Split
116. J. Ivan Prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasminka p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, prof. dipl. ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto

140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr. sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auctor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkogfakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka

174. Josip Grgić, mag. oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipl. ing. kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl. ing. kem. u m.
182. Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing. el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl. ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,
192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menadžment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje Prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i poraća s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb

203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. prof.
213. Anđa Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu - Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Čosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oec., Zagreb
223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbicid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić⁴⁸

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

⁴⁸ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

- dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-
naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čiviljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat.
misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u
Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano

- prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
- prof. dr. sc. Boris Dželalija
- prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
- docent dr. sc. Srećko Favro
- prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
- prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
- prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
- Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
- Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
- dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
- prof. dr. sc. Željko Grabarević
- prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
- doc. dr. sc. Mario Grčević
- prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
- prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
- dr. sc. Željko Hanjš
- dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
- prof. dr. sc. Dubravko Horvat
- dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
- prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
- dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences, Columbus State University
- prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
- dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
- prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
- dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
- dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
- doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
- dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač

- dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica

general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih
znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.

- prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u
Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih
znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za
fiziku, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik

- dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
prof. dr. sc. Mladen Rogina
mr. sc. Željko Sačić, general bojnič
Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split

doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y
Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične
gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
Duško Abramović, Toronto, Canada
Dražen Adam, dipl. ing.
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing.

Boris Adašević, dr. med., Vitez, BiH
Damir Agičić, dr. vet. med, Slavonski Brod
Zvonimir Ajduk, Split
Ester Ale, odontologa, Argentina
Ivana Alebić, odgajatelj
Božo Alilović, Georgetown
Branko Alilović, Georgetown
Iva Alilović, Georgetown
Karolina Alilović, Georgetown
Žarko Alilović, Georgetown
Marica Alošinac, službenik, Bistrinci
Anica Andabak, Peru
Luis Fernando Andabak, Peru
Marijan Andabak, Peru
Mario Andabak, Peru
Marija Katarina Ambrose, previously known as Marija Ambrozic
Wolly Vlatko Ambrose, previously known as Vlatko Ambrozic
Katica Amidžić Peročević, Zagreb
Grgo Tomislav Antičić, dipl. oec, književnik
Mate Antunović, mag. katehetike i mag. teologije
Boro Arambašić, dipl. pravnik, Vukovar
Gorana Aras-Gazić, prof.mat. i inf.
Ivan Arbanas, prom. tehn., Zadar
Nataša Armanda
Stjepan Asić, dip. dizajner, predsjednik Australско-hrvatskog kongresa
Ivan Aščić, sportski trener, umirovljeni satnik 5. GBR, Đakovo
Jasminka Aščić, kuharica, Đakovo
Marko Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
don Miljenko Babaić, katolički svećenik, dipl. teolog. ratni vojni kapelan
prof. Patricia Babarovic, Directoradel Centro de Estudios Paraná, Buenos Aires, Argentina
Drago Babić, umirovljenik, Sv. Juraj
Ivan Babić, književnik
Ivana Babić, gimnazijska prof. hrvatskoga jezika i knjiž., Zagreb

Marica Babić, umirovljenica, Zagreb
Marija Babić, pravnik
Stefo Babić, geometar
Tomislav Babić, ekonomist, Zagreb
Zdenka Babić, političar
Željko Babić, dipl. ing. kem. tehn., umirovljenik
Ankica Babin, prof., Kaštel Stari
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Neda Bancelj, Makarska
dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj, New York, USA
mr. sc. Zlatko Bacinger, utemeljitelj Zrinske garde Čakovec i
Bratovštine Petra Zrinskog – Časni stol Čakovec
Joso Bačelić, vozač, Zagreb
Marija Bačić, ugostitelj, Velika Gorica
Stipe Bačić, kuhar, Velika Gorica
Šime Bačić, ekonomist, Velika Gorica
Marqués de Bradomin, Canay, Island
Miljenko Bađun, hrvatski branitelj – dragovoljac
Ilija Bagarić, dr. med., spec. patolog
Drago Bajjić, Milton
Hrvoje Bakić, profesor filozofije i religijske kulture
Ivan Bakran
Ivan Balić, ekonomist
Hrvoje Banović, tehničar cestovnog prometa, Zagreb
Tomislav Banozić
Željka Banozić
Ivka Baotić, umirovljenica, Vinkovci
Mandica Baotić Blažanović, prof., Vinkovci
Vice Baraban, Schweiz
Frano Baras, viši sveučilišni predavač u mirovini, pisac
Milenko Barbir
Krešo Barić, dipl. ing. računarstva, Split
Perica Barić, prof., ravnateljica gimnazije
Krešimir Barković, muzejski radnik, Paris, Francuska
Sévda Barković

Ile Barišić, dipl. oec.
Mislav Barišić, dipl. ing. građ.
Nataša Barišić, struč. spec. ing. građ., Zagreb
Mate Barun, programer, Zaprešić
Petar Barun, dipl. ing, Zagreb
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, stud.
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Hasan Bašić, strojobravar
Anđa Batinić, Mississauga
Ivana Batinić, Mississauga
Mathew Batinić, Mississauga
Mate Batinić, Georgetown
Nikola Batinić, Mississauga
Ružica Batinić, Georgetown
Dinko Batur, umirovljeni bojnič Hrvatske vojske, HRVI
Domovinskog rata
Ante Bašić, pravnik, Split
Đivo Bašić, Dubrovnik
Milan Bašić, nastavnik u mirovini
Nikola Bašić, viša stručna sprema, ekonomist
Stanko Bašić, strojarski tehničar u mirovini
Ana-Marija Bašnec, Zagreb
Marica Baternik, umirovljenica, Brisbane, Australija
Pero Baternik, umirovljenik, Brisbane, Australija
Mile Batinović, Banja
Nives Batinović, Banja
Tonka Batinović, umirovljenica, Banja
Ivo Bavčević, arh., Zadar
Dragutin Bauman, ing. kem., član Predsjedništva Hrvatskog
žrtvoslovnog društva
Ana Beban, učiteljica matematike i fizike
Velka Bebek, Toronto
Ilija Begić, Oakville
s. Mila Begić
Mate Bekavac, geodetski tehničar

Tatjana Bekić, dr. med., Zagreb
Ante Belas, Trogir
Carlos José Bellofatto, Buenos Aires, Argentina
Darko Belović, kap., Rijeka
Hrvoje Belušić, prof. kineziologije, Zagreb
Ivan Beljan, umirov. brigadir HV, dipl. ing.
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tea Benzon, prof. engleskog jezika, Split
Zdenka Benzon, liječnik u mirovini
Tomislav Beram, predsjednik Hrvatskoga međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju, Sydney, Australia
Dobriša Berković-Magdalenić, prof.
s. Vinka Bešlić, Školska sestra franjevka, Zagreb
Nada Beuc, prof., Makarska
Petar Bezjak, ekonomist
mr. Nikola Bićanić, profesor phil., Zagreb
Andrija Bilać, ekonomist, Široki Brijeg
Mihovil Bilać, student, Široki Brijeg
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Franc Bilić, prof.
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar iz Krškoga, R. Slovenija
Vlatko Bilić, dipl. ing.
Tomislav Marijan Bilosnić, književnik
Marijana Biloš, trgovac, Split
Vladimir Biondić
Veselka Birkić, Zadar
Margareta Bišćan, profesor matematike u mirovini, Zagreb
Miljenko Bitunjac
Gašpar Bjelopera, prof., Dubrovnik
dr. Anto Blažanović, Vinkovci
Ana Blažeković, dipl. ing. biotehn., Zagreb
Goran Ante Blažeković, oec. informatičar u miru, Zagreb
Zdenka Blažeković, dipl. ing. hidrolog u miru, Zagreb
Zdenko Blažeković, dipl. ing. agr. – krajobrazni arhitekt, Zagreb

Ozana Blažeković Babić, dipl. ing. graf. tehn. i dizajna, Zagreb
Franjo Antun Blažević, poduzetnik
Nikola Blažević, dipl. ing., Zagreb
Vide Blažević, tehnički direktor, Dubrovnik
Ana Bloom, Ruislip, Middx, UK
Ingeborg Boenel, empleada, Buenos Aires, Argentina
Dražen Bogdan, dipl. ekonomist-poduzetnik, Osijek
Ljerka Bogner, prevoditelj, Zagreb
José Mateo Bogut, médico cirujano; Río Cuarto, Argetina.
Emilija Bojčić, Brampton
Franjo Bojčić, Brampton
Lucija Bojčić, Brampton
Maria Bojčić, Brampton
Mira Bojčić, Brampton
Nikola Bojčić, Brampton
Sandra Bojčić, dipl. oec., Split
Žarko Bojčić, Brampton
Tomislav Bolanča, dipl. oec, Zadar
Anica Bolčić, BA RSW, Makarska
Branimir Bolčić, Makarska
Rosa A. Bondulich Franicevich, Estadístico Matemático – Presidente
Centro Croata de Santa Fe, Santa Fe - Argentina
Silvia Bonić Zoretić, dipl. kem., Argentina
Anđelko Boras, Brampton
Antonija Boras, Brampton
Mate Boras, Georgetown
Spomenka Boras, Georgetown
S. Boras, Norval
Vanda Boras Podravac, BA (Soc.Sc.), Canberra University
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Ignacije Borovic, P. Eng., geolog, Kanada
Slavica Bors, ugostitelj, Brisbane, Australija
Branka Bosić, Mississauga
Kamilo Bosić, Mississauga
Domagoj-Alain Bošković, ing. prometa, Rogotin
Ilija Bošković, Brod Moravice

Ljiljana Bošković, Brod Moravice
Nikolina Bošković, Rogotin
Ante Bošnjak
Blaženka Bošnjak, dipl. iur., Zagreb
Davora Bošnjak
Mariofil Bošnjak, Woodbridge
Višnja Bošnjak
Zdravko Bošnjak, dipl. ing.
Kemal Bošnjak Bukvić, dipl. politolog
Josip Botteri Dini, akad. slikar
Lovre Botica, prof., ravnatelj Srednje škole Petra Šegedina,
predsjednik Ogranka Korčula Matice hrvatske
Damir Božić umirovljeni bojnič HV, Slavonski Brod
Mijo Božić, Toronto
Anđa Božinović Mađor
Branko Božinović Mađor
Zrinka Božinović Mađor
Stipe Božinović-Mađor, prof., ravnatelj OŠ, Kaštel Lukšić
Marija Bradarić
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., pjesnik
Ivan Bradić, dipl. politolog, predsjednik Zajednice Hrvata
Makedonije, Skopje
mr. sc. Tomislav Bradić
Franka Brajnović, studentica, bacc. komunikologije
Branko Bralić, Stobreč
Mate Bratinić, Mississauga
Ante Brčić, novinar, Zagreb
Ante Brčić, Toronto
Don Tomislav Brečić, župnik, Nova sela (Omiš)
Blaženka Brekalo, prof. filozofije i religijske culture
Danijel Brekalo
Danijela Brekalo
Dragica Brekalo
Ivan Brekalo
Klaudia Brekalo

Mario Brekalo
Mirko Brekalo
Sandra Brekalo
Tomislav Brekalo
Stjepan Brezić, Oakville
Branka Brkić
Jozo Brkić, Brampton
Žarko Brkić, odvjetnik, Zagreb
Joso Brkljačić
Kristijan Brkljačić, Kaštel Stari
Nada Brkljačić
Lucija Brodarić, umirovljenica, Karlovac
Adriana Bronzovich, English teacher, Ushuaia, Argentina
Daniel Bronzovich MMO, Ushuaia, Argentina
Silvia Bronzovich, Tec. Administracion, Ushuaia, Argentina
Tomo Bronzovich-jubilado-Ushuaia- Argentina
Janko Bucar, dipl. pravnik i književnik
Anton Bučan, univ. bacc. oec.
Irma Bučan Maretić, dr. med. spec. op. med.
Harrison Budak
Mario Budak
Nancy Budak
Mateo Budanović, student, Zadar
Branko Budić, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
Antun Budimir, Podstrana
Siniša Budimlić, elektromehaničar
Leonardo Budimlić Majnarić, akademski slikar, član HDLU-a
Carlos Budrovic, Contador, Santiago de Chile
Jorge Budrovich P., Editor Diario Electronico, Periodista, La Serena,
Región de Coquimbo, Chile
dipl. ing. K Buhatko, Toronto
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Višnja Buković, umirovljenik
Rade Buinac, ing. elektrotehnike, Zaprešić
mr. sc. Barbara Bulat, urednica
Dražena Bule, mr. dipl. oec., Zagreb

Gordan Bule, poduzetnik, Zagreb
Iva Bule, studentica, Zagreb
Jelena Bule, studentica, Zagreb
Anđelko Buljac, domar
Andrija Buljan
Anka Buljac
Mara Buljac, nastavnica
Sanka Buljac, nastavnica
Zorka Buljac, nastavnica
Ana Buljan
Dino Buljan, trgovac, Split
Dražan Buljan
Mate Buljubašić
Rade Buljubašić
Ivan Bukovac, Županja
Marija Bukovščak, Hamilton, Kanada
Danijel Buntak, prof.
prof. Jadranka Burazin
kap. Jozo Burazin
Ivan Burić, Oakville
mr. sc. Krešimir Bušić, nezaposleni povjesničar, Vukovar
Hrvoje Caha, Zagreb
Joško Caktaš, Zaprešić
Amadea Caktaš-Herceg, studentica, Zaprešić
Vesna Caktaš Herceg, Zaprešić
Norma Beatriz Cajal, empleada, comodoro rivadavia – Chubut,
Argentina
Simon Camber, Oakville
Ljiljana Canjuga, dipl. soc. r., umirovljena časnica HV
Frano Capeta Mondoñedo, Ingeniero de Sistemas, Empresario,
Ciudad de Lima, Peru
Jakov Capeta Catipovic, Comerciante, Jubilado, Lima, Peru
Fabián Cedero, Burzaco, Argentina
Vedran Cesarec, liječnik, Prigorje brdovečko

Vladimir Petar Cettolo, dipl. ing.elekrot. u mirovini, Buenos Aires, Argentina
Guillermo Chiaramonte, Bs. As. Argentina
William Christensen, businessman, Buenos Aires, Argentina
Juraj Cigler, dipl. ing. građ., Čakovec
Anđelka Cikojević, Georgetown
Branko Cikojević, Toronto
Slava Cikojević, Toronto
Darko Cindrić, Čakovec
Marijan Cindrić
Danica Cirjak, radnik, domaćica, Dickson 2602. A.C.T. Australia
Sime Cirjak, pisac, pjesnik. penzioner, Dickson 2602. A.C.T. Australia
Ivo Cović, Pforzheim, Deutschland
Katy Crljen, Keillor, Vic. Australia
Sinun Crljen Keillor, Vic. Australia
Stipe Crnčević, umirovljeni djelatni poručnik Hrvatske vojske, dragovoljac Domovinskog rata, Metkovića
Manda Crnić, umirovljenica, Brisbane, Australija
Živko Crnić, umirovljenik, Brisbane, Australija
Juraj Crnković, student prava
Ferdo Crnogorac, ugostitelj u Makarskoj
Jakov Crnogorac, ing. strojarstva, Slavonski Brod
Mila s. Bernardina Crnogorac, vjeroučiteljica, pjesnikinja i književnica
Ana Crnjac
Sanja Crnjac
Tomislav Culjaga – Sisak
Marko Curać, novinar
Marija Cvelbar, dipl. ing.
Maritza Cveljo, teacher and translator, Burnaby, B.C. Canada
Davor Cvitanić
Fanika Cvitanić
prof. Veronica Daniela Cvitkovic, profesorica engleskog jezika, Sisco Sistem, Buenos Aires, Argentina
Irena Cvitković

ing. Krešimir Cvitković, grafičar
Ljubica Cvitković
Sunny Cvitković Anderson
Alejandro Luis Czar, Magister, Consultor en Comercio Exterior,
Buenos Aires, Argentina
don Marijan Ivan Čagalj, umirovljeni župnik, Split
Branimir Čakić
Ante Čarapina, dipl. oec
Draga Čavka, nastavnica
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ankica Čenić, diplomirani ekonomist, sudski vještak za financije i
računovodstvo, stečajni upravitelj, konzultant hrvatske mreže
konzultanata
Ankica Čenić-Dadić
Marta Čerina, ekonomski tehničar, Zagreb
Velo Čerkez, gospodarstvenik
Tomislav Čiček, dipl. ing. el., Kaštel Stari
mr. sc. Vlasta Čizmić
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željka Marija Čorak, Burnaby, BC Canada
Davorka Čović, dipl. iur.
Helanda Čović, Omiš
Jadranka Čudina
Božica Čuić, prof. biologije i kemije
Geard Čujić, referent marketinga, München
Marina Čujić, prodavačica, München
Kruno Čukjak, Mississauga
Branka Čuljak, Mississauga
Ivanka Čuljak, prof.
Srećko Čuljak, dipl. oec.
Tihomir Čuljak, dipl. oec.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
mr. sc. Marijan Čuralo, dr. stomat.
Filip Čuvalo, Etobicoke
prof. Ikica Čuvalo

Janja Čuvalo, Etobicoke
Jure Čuvalo, Mississauga
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
Emil Čić, član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori
Zeljko Ćorić, umirovljenik
Anto Ćosić, oec., Slavonski Brod
Petar Ćosić, Hrvatski svjetski kongres u Njemačkoj
don Marko Ćubelić, umirovljeni ravnatelj Caritasa SMN, Split
Anamarija Ćulap, učenica
Marija Ćulap Imhof, medicinska sestra, dipl. prof. povijesti i geografije
Josip Ćurčija, Oakville
Marija Ćurčija, Oakville
Anto Ćurić, dipl. ing. el.
Anto Ćurić, dr. stom.
Jakov Ćurić, dipl. oec., Zagreb
Mate Ćurić, časnik HV-a, Slavonski Brod
Mijo Ćurić, publicist
Sanja Ćurić, dipl. oec.
Janira Ćurin, writer, Buenos Aires
Katica Ćurković, oec., Zagreb
Kristina Ćurković, studentica teologije, Split
Neven Ćurković
Antonija Ćutić, glumica, Zagreb
Ante Ćutić, dipl. ing. Buenos Aires
Krešimir Ćuže
Marija Dadić, nastavnica
Ana Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Krešimir Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Christian Damianich, Buenos Aires
mr. sc. Andrea Dasović Buljević, dr. med., Zagreb
Ivanka Debenjak Magas, dr. med. internist u mirovini, Pariz, Francuska

Aleksandar Debenjak, dipl. ing. šumarstva u mirovini, Pariz,
Francuska
Griselda Elsa Dedovic, jubilada, Buenos Aires, Argentina
Sanja Delač Petrović, Vukovar
Josip Delaš
Dragica Deletis
Mladen Deletis
don Ivan Delić, Omiš
Josip Delić, vozač, Split
Josipa Delić, ekonomist, Split
Milena Delić, trgovac, Split
Tomislav Delić, listonoša, Split
Andrija Depolo, Korčula
Inga Depolo Bučan, dr. dent. med.
Zlata Derossi, profesor
Josip Deškin, dipl. ing.
Ivana Desulovich, monitora Eckerd Peru, Piura, Peru
Sime Deur, São Paulo, Brazil
Gustavo Diaz, Bs. As. Argentina
Davor Dijanović, novinar, publicist
Radojka Divić, nastavnica, Makarska
Valter Dobra, Žirje
Renata Dobrić, knjižničar, Kaštela
Ana Dobrina, student
Stella Dobrina
Tonka Marija Dobrinić Visković, Makarska
Drago Dodig, Brampton
Marica Dodig, Brampton
dr. Ivanka Dodig-Bravić, liječnik obiteljske medicine, Trilj
Jelena Dodig Markota
Marina Dojčić Horvat, Zagreb
Dragi Ante Doljanin, povratnik iz Australije, električar, sad radi u
Sydneyu
Blaženka Doljanin
Ivan Doljanin

Ljuba Doljanin
Marija Doljanin
Mila Doljanin
Nevenka Doljanin
Vedran Doljanin
Ivana Domakus, ekonomist, München
Mirko Domakus, ekonomist, München
Ivana Domazet, referent
Gonzalo Domic, Periodista e Ingeniero MBA en Finanzas, Santiago, Chile
Ivo Dominis, Zadar
Ankica Domitrović, građevinski tehničar, Ogulin
Ivica Domitrović, autoprijevoznik, Ogulin
Ivan Domitrović, student, Zagreb
Josipa Domitrović, dipl. ing., Zagreb
Dubravka Dorbola Ceković, Sisak
Miroslav Dorešić
Mile Došen, Mississauga
Vesna M. Došen, Hamilton, Kanada
Zvonimir R. Došen, Hamilton, Kanada
prof. Ms. Felipe Epprecht Douverny, pravnik, São Paulo, Brasil
Franjo Dragaš, teolog i pisac
Ana Dragičević, novinarka Slobodne Dalmacije – dopisništvo Makarska
Nevenka Dragičević, Mississauga
Vlado Draženović, umirovljenik, Brisbane, Australija
Vojka Draženović, umirovljenica, Brisbane, Australija
Emilija Dražić, voditelj prodaje i koordinator izdanja na rotaciji, Slobodna Dalmacija d.d.
Ante Drmić, kemijski tehničar
Anka Drnasin, dipl. oec.
Antun Drndelić, novinar, dipl. ius. u mirovini
P. Daniel Antonio Dropulich, Sacerdote Católico, Buenos Aires, Argentina
prof. Tomislav Držić, dipl. novinar
Kristina Dugan, računovođa, Zagreb

Ivana Dugandžić Grković, dipl. iur.
prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. vet. med., Zagreb
prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Branko Dukić, dr. med., Zadar
Mario Dukić, dipl. oec., Split
fra Tomislav Dukić
Viktor Dukić, elektrotehničar, Košute – Trilj
Marija Dundic
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ. Osijek
Hrvoje Duvnjak, strojarski tehničar, Zagreb
Krešimir Duvnjak, dipl. ing. apsolvant filoz. i relig. kulture, Zagreb
Marko Duvnjak, prof., ravnatelj Gimnazije, Sinj
Mirela Duvnjak, viša kustosica
Davorin Dužević, dipl. oec., Makarska
Ivica Dužević, oec., Makarska
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar – psihoterapeut, Makarska – Split
Božidar Dvojković, zubni tehničar
dr. dent. med. Dragutin Dvojković
Vlatko Dvojković, ing. elektrotehnike i zubni liječnik
dr. Tomislav Djurasovic
Ivan Džal, jubilado, Buenos Aires, Argentina
Stjepan Džal, umirovljenik, Bahía Blanca, Argentina
Ante Džanko
Ferdo Džeba, Acton
Terezija Džeba, Acton
Marija Đapić, odgajatelj
Marija Đonlić, Split
Nikola Đuretić, književnik
Bosiljla Egredžija, Mississauga
Drago Egredžija, Mississauga
Igor Erceg
Snježana Erceg, umna znanstvenica, procesni sociolog, filozof,
Hannover, Njemačka
Zvonko Erceg

fra Vlado Ereš
George Erić, Mississauga
Janja Erić, Mississauga
Branko Ezgeta
Daniela Falkoni-Mjehović, prof. tal. i španj. jezika, Dubrovnik
Katica Fatović, Wasaga Beach
Marcel Fatović, Wasaga Beach
Mario Fatović, Erin
Dario Feldšar, drž. službenik, Slavonski Brod
Mario Ferenc, fotograf, Osijek
Ivan Filipović, pomorac
Mirna Filipović-Koscec, dipl. ing. kemije u mirovini
Zoran Filko, keramičar
Damir Findrik, dipl. ekonomist
Jasna Finka
Davor Fintić
Esteban Fiolic, electricista, Buenos Aires, Argentina
Hilda Marija Foley, California, USA
Marlene Franasovic
dr. Sanda Francic, psihijatar, Oslo University Hospital
Ante Francetić, Stoney Creek, Kanada
Štefanija Francetić, Stoney Creek, Kanada
Lic. Tomás Frkovic, dipl. lic., educador, Argentina
Magister Tomislav Frkovic, direktor Katoličke škole u Buenos Airesu, Argentina
Anita Fuentes Eldan, abogada, Rancagua, Chile
Mladen Funtek
dr. Rajko Fureš
Antonia Gabela
Ružica Gabriel, Zagreb
Marica Gagro, Georgetown
Mile Gagro, Georgetown
Aldo Gaikowski Hijo, mecanico, Buenos Aires, Argentina
dr. med. Anđelka Gajšak Špančić
s. Anđelka Galić, Školska sestra franjevka, Zagreb
Boro Galić

Dragan Galić
Dragan Galić, Široki Brijeg
Gordana Galić, dragovoljac HVO-a, domaćica, Split
Iva Galić, student
Ivan Galić
Ivan Galić, dipl. ing. građ., Mostar, Bosna i Hercegovina
Ivan Galić, službenik, Zadar
Josip Galić
fra Klement Galić, Tomislavgrad
Marija Galić
Marija Galić, student
Marijan Galić
Marinko Galić
Mira Galić
Mirjana Galić
Mladen Galić, dragovoljac DR „90“, umirovljeni HRVI, Split
Ruža Galić, Mississauga
Slavko Galić
Tadija Galić
Tomislav Galić, Mississauga
Vesna Galić
Zdenka Galić, službenik, Split
Zoran Galić, odvjetnik
Željko Galić, Split
Branko Galinec, dipl. ing., Ivanec
Dean Ganza, ing. elektrotehnike, Zagreb
Andrija Gašpar, Toronto
Jure Gašpar, Toronto
Max Gašpar, Toronto
Milan Gašpar, Toronto
Dunja Gaupp, Verkaufsmanager, Švicarska
Osvin Gaupp, dipl. ing., Švicarska
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskoga radijskog programa
Melbourne
Karolina Gelsomino

Sr. Marcos G. Geres, Sistemas, Buenos Aires, Argentina
Aldo Alberto Gikowski, jubilado, Buenos Aires, Argentina
Nediljko Gilić, Trilj
Ante Gilja, umirovljeni brigadir HV-a, Vinkovci
Boženka Glamuzina, Rogotin
Božidar Glamuzina, Rogotin
Anđelo Glavan
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ante Glavina, Makarska
Goran Glavina, Georgetown
Mladenka Glavina, Makarska
Ivan Glibić, dip. ing., Zagreb
Ivan Glibota, puk. HV-a u mir. Makarska
Robert Gložinić, Zagreb
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH u mirovini
Marija Gojmerac, dipl. oec., Zagreb
Zdravko Gojmerac, Zagreb
Tomislav Golić, student
Darko Gorenec
Jaime Gospodnetic, Tecnico en explosivos mineros, Calama, Chile
Dánitza GospodneticEscribano, dvojezični administrativna
tajnica, Bogotá, Colombia
Ado Grah, umirovljenik, Buenos Aires, Argentina
Alejandro Grah, Ingeniero Electrónico, Buenos Aires, Argentina
Fernando Grah, ingeniero, Buenos Aires, Argentina
Maximiliano Grah, Técnico Informático, Buenos Aires, Argentina
Sanja Grabarević, dr. dent. med., Zagreb
Frano Grbavac, poduzetnik, Zagreb
Ivan Grbac, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina
Ivan Slobodan Grbavac, A.C.T. Fitter, Australia
Josip Grbavac, student, Zagreb
Ljubica Grbavac, A.C.T. Fitter, Australia
Ljubo Grbavac, Forest 2428.N.S.W. Australia
Mate Grbavac, student, Zagreb
Milan Grbavac, Makarska

Silvije Grbavac
Dario Grbec, kapelnik, Zagreb
Miroslav Grbeša
Nenad Grbeša
o. Viktor Grbeša, ocd
Anton Grbin, Mississauga
Vera Grbin, Mississauga
Enio Grdović, Zadar
Barbara Gregurić, umirovljenica, Brisbane, Australija
Stanko Gregurić, umirovljenik, Brisbane, Australija
Ana-Marija Grgas, prof. njemačkog jezika
Josip Grgić
Marko Grgić, Osijek
Renata Grgić
Stjepan Grgić, Toronto, Canada
Josip Grmača, član predsjedn. Autohtone hrvatske stranke prava
Pava Grmoja, profesor engleskoga i francuskoga jezika
Nikola Grmoja, profesor povijesti i sociologije
Damir Grošinić, Sveti Ivan Zelina
Vitomir Grozaj, vojni umirovljenik, časnik Hrvatske vojske
Miroslav Grubelic, urban planner, Caracas, Venezuela
Vladimir Grubešić, poduzetnik, Zagreb
Ivan Grubić, ekonomist, Zadar
Nado Grubić, dipl. iur., Zadar
Mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik „Hrvatskog društva političkih
osuđenika”, Podružnica Zagreb
Ljubica Guberac
Slavko Guberac
Ana Gudelj, prof. mat. i inf.
Antonija Gudelj, mr., akad. grafičar-slikar, Slavonski Brod
Lea Gudelj, Makarska
Regina Gudelj, Zmijavci, Imotski
dr. Ljilja Gulić, liječnik-psihiatar, Zagreb
Maria Rosa Habunek, ama de casa, Buenos Aires, Argentina

ing. Dragica Hadrović, tajnica Hrvatsko talijanske Udruge Rim,
umirovljenica
Miroslav Hamš, poduzetnik, Zagreb
Gordana Hanžić
Esteban Mirko Hasenay, elektrotehničar, Buenos Aires, Argentina
mr. sc. Dragan Hazler, Slunj i CH-Basel
Bernardica Heček, student
Ljubica Heček, tekstilna radnica
Vladimir Heček, učitelj razredne nastave
mr. sc. dr. Renata Heinzl, Zagreb
Danica Henić, kućanica, Zadar
Nada Herceg, Brampton
Vince Hergovich, gradonačelnik Plajgor/Ólmod, Mađarska
Nicolás Juan Herencic, Licenciado en Ciencias de la Información y
Opini3n, San Isidro, Argentina
Petar Hinić, predsjednika Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik
Ljiljana Hodak, Sesvete
Martina Hodak, Sesvete
Mateja Hodak, Sesvete
Stjepan Hodak, Sesvete
Anđela Hodžić, professor
Elamer Hodžić, student
Bernarda Holjevac, dipl. iur., Zagreb
Sr. Ernesto P. Horvat, martillero publico nacional, Cordoba,
Argentina
Stjepan Horvat, Hamilton
Timea Anna Horvath, novinarka, Mađarska
Franjo Horvatić, dipl. oec.
Anđa Hrkać, Oakville
Branko Hrkać, samostalni likovni umjetnik
Dra Barbara Hrzina, abogada, Buenos Aires, Argentina
Kristina Hublin, studentica
Sanjin Hublin
Stella Maris Hubmayer, Ama de casa, Buenos Aires, Argentina
Ana Marija Hunjadi, oec., Zagreb

Vanessa Hunjadi, student, Zagreb
Vlatka Husnjak
Marija Hutinski, Varaždin
dr. Mladen Ibler
Anđela Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Ante Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Ines Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Mia Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Josip Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Stipan Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Vlade Ivančić, Acton, Onatario, Canada
Dragica Ivančić Vukadin, slobodni umjetnik
Kristina Ivanković
Paul Ivanković, Mississauga
Ivica Ivanušec, Đakovo
Ivana Ivanušec, studentica, Đakovo
Stjepan Ivanušec, med. tehničar, Đakovo
Terezija Ivanušec, domaćica, Đakovo
Patrik Ivanusić, B. Sc., München, Njemačka
Josip Ivka
Jozo Ivkovic, Hrvatska danas – radiosat, Argentina
Drina Jackanić, Melbourne, Australia
Nada Jačmenica, dr. med.
Anka Jadrijević, prof. fizike
Mariana Jajcević, Ama de Casa, Argentina
Šime Jakelić, inženjer elektrotehnike, Zagreb
Ivan Jaklin, dipl. ing. geot., Varaždin
Ilija Jakobović, poljoprivrednik – umirovljenik, Đakovo
Ruža Jakobović, domaćica, Đakovo
Tomislav Jakobović, viši medicinski tehničar, Đakovo
Verica Jakobović, ekonomski tehničar, Đakovo
Tereza Jakšić, Waterdown, Kanada
Walter Jakšić, Waterdown, Kanada
Oljeg Jamnicky
Ivan Janacek

Zoran Janacek, prof.
Verica Janacek, dipl. ing.
Dražen Janeš, umirovljeni dočasnik HV-a
Miroslava Janković
Dragan Januš, tapetar
Stella Jasprica, Rosario, Argentina
Damir Javoran, aviomehaničar, Zagreb
Vjekoslav Jazbec, liječnik
Branko Jazić
Jurana Jelačić, dr. vet. med.
Ivica Jelić, ugostitelj
Neven Jenjić
Marko Jerčinović, diplomirani inženjer fizike, Zagreb
Marinka Jerić, med. sestra, Zadar
Ante Jerkan
Dragica Jerkan
Mirjana Jerkan
Mladen Jerkan
Krešimir Jerković, dipl. ing., Buenos Aires, Argentina
Božidar Jerkunica, umirovljenik
Joško Jež, umirovljenik
Ana Jokić, Mississauga
Stipe Jolić, diplomirani teolog, vjeroučitelj
Petar Josipović, samozaposlen
Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike, Slavonski Brod
Ana Jović, dipl. ing. građ., Umag
Josip Jović, kolumnist i publicist
Kristina Jozic, student
Zvonimir Jozic
Jelena Jozipović, studentica
Marija Jugović, Ngunnawal, Australia
Damir Juka, Mostar
Dario Juka, Mostar
Darko Juka, književnik i novinar, Mostar
Marinka Juka, Mostar
Marko Juka, Mostar

Ana Jukić, prof. hrvatskog jezika i književnosti, Vukovar
Branimir Jukić, prof., Split
Drago Jukić, prof., Split
Miro Jukić
Sanja Jukić, dipl. oec., Zagreb
Slavko Jukić
Stanko Jukić, dipl. iur., Split
Ankica Jurak dipl. ekonomist
Mato Jurakici, bravar
Francisco Jurcic, Hrvatska danas – radiosat, Argentina
Jorge Jurcic, Hrvatska danas – radiosat, Argentina
Milan Jurčić, Georgetown
Ante Juričev-Sudac, dipl. ing.
Josip Juričev-Sudac, student
Josipa Juričev-Sudac, dipl. ing.
Lucija Juričev-Sudac, student
Luka Juričev-Sudac, mag. ing.
Ankica Jurić, upr. pravnik
Davor Jurica, poduzetnik iz Pule
Irena Jurica, poduzetnik
Marija Jurica, umirovljenik
Petar Jurica, umirovljenik
Mirjana Juričić, Zürich, Schweiz
Radoslav Jurić, ST.Albans, Vic. Australia
Mario Jurin dr. med. internist
Ivan Cristian Jurišić, de Berazategui, Provincia de Buenos Aires,
República Argentina
Juan Pedro Jurišić, de Berazategui, Provincia de Buenos Aires,
República Argentina
Robert Jurišić
Darinko Jurković
Zlatar Jurković
Zlatko Jurković
Andelko Jurun
Hrvoje pl. Kačić-Alesić, visoki samostalni komercijalist, Zagreb

Zaviša Kačić-Alesić, profesor povijesti i indologije, Marija Gorica
Davor Kaić
Damir Kalafatić, Omiš, dipl. ing. kem., u mirovini
Marija Kalafatić, Omiš, dipl. ing. kem., u mirovini
Mladen Kaldana, diplomirani povjesničar
Martin Kamber, Toronto
Ante Kanaet
Domagoj Kanis, kuhar, elektrotehničar, Sarvaš
Kata Kanis, VKV kuharica, Sarvaš
Ante Kapitanović
Edo Karaban, mag. med. biochemie, Trogir
Marijan Karabin, prof., hrvatski književnik
Mile Karakaš, Toronto
Marija Kasalo, Oakville
profesor Kazimir Katalinić, političar, autor nekoliko političkih knjiga,
Argentina
Ivan Katić, industrijalac, Mentor, U.S.A.
Slavko Katić, industrijalac, Mentor, U.S.A.
Snježana Kaurinović, voditelj maloprodaje
Ankica Kekez
Katija Kekez, nastavnica
Marija Kekez
Smilja Kekez
Luka Kelava
Nada Kelava, med. s.
Ante Kelić
Dana Kelić
Hrvoje Kelić
Ivana Kelić
Katarina Kelić
Marija Kelić
Mirko Kelić
Ruža Kelić
Marko Kežić, Heidelberg, Njemačka
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Sveučilišta u
Zagrebu

Federico Kisic, ingeniero, Buenos Aires, Argentina
Branko Klanac, umirovljenik, Zadar
Ivan Klarić, umirovljenik
Tonći Klarić, B. Sc., Guarantee Inspector
Tereza Klier, službenica u uredu za mirovine, Njemačka
Stjepan Klinčić, dipl. oec., Zaprešić
Nikola Knez, Corpus Christi, Texas
Đuro Knežičić, umirovljenik
Gordana Knezović
Jure Knezović
Kristina Knezović
Mate Knezović, odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke i Građanske inicijative MORE JE KOPNO
Anđelka Knežević
Zdravko Kodžoman
mr. sc. Bože Kokan, Split
Pavao Kokanović, Toronto
Ružica Kokanović, Etobicoke
Josip Kokić
Josip Kokić, dipl. ing. naftn. rud.
Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
Frane Kolak, Zagreb
Nada Kolak, doctor, Sydney, Australija
Maria Kolakovic, licenciada en publicidad, Buenos Aires, Argentina
Siniša Kolarić, Novi Zagreb
Vilim Kolarić, dr. med. subspec, pulmolog, Ivanec
Anđelka Kolić
Barbara Kolić, Hamilton
Darko Kolić, članuredništva Društvenih obavijesti glasilo Hr. kulturne zajednice Švicarska
Ivica Kolić
Marica Kolić, referent, Drežnik Grad
Nikola Kolić, poljodjelac, Drežnik Grad
Stjepan Kolić, Hamilton
Ivanka Koller-Štefančić, Zagreb

Karlo Kolonić, dipl. oec., Zagreb
Marija Komar
Anastazija Komljenović, prof. hrvatskog jezika i komparativne književnosti, Velika Gorica
Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice, Srma
Ivan Kondža, Tučepi
Joško Kontić
Damir Ivan Konjevod, mag. inf.
Mijo Kopacevic, CNC-mechaniker
Držislav Korade, dipl. ing. prometa
Krešimir Korade, dipl. teolog
Miroslav Korman, umirovljenik
Ivka Korunda, umirovljenik
Nikola Korunda, umirovljenik
Zdenko Korunda, dr. med., Florida
Sanja Korunda Papes, aps. FFZG
Srećko Kos, dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb
Josip Kosović, prof., Split
Anita Kostelac, Contadora Pública (U.B.A) Capital Federal, Pcia, De Buenos Aires, Argentina
Jasna Kostelac de Anda, abogada, Buenos Aires, Argentina
Vesna Kostanjevečki
Ivan Kostrenčić, Australia
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Nada Kotromanović, med. s
Alen Kovač, student
Ante Kovač, dipl. ing. geodezije
Danijel Kovač, Audio Visual Services, Infrastructure Services, The Australian National University, Australia
Dominik Kovač, Network Engineer, Canberra, Australia
Marija Kovač, Offenbach
Mathew Jake Kovač, Mississauga
Stjepan Kovač, prevoditelj, Zagreb
Ana Kovačević Pilepić, mag. ing. aedif, Viškovo
Mate Kovačević, novinar i publicist
Mato Kovačević, poštar

Kata Kovačević, umirovljenica, Brisbane, Australija
Slavko Kovačić
Cindy Kozina, Acton
Stanislav (Sam) Kozina, Acton
Kata Kozulj, umirovljenica, Brisbane, Australija
Andjelina Krakan, Švicarska
Barbara Krakan, Švicarska
Filip Krakan, Švicarska
Milica Krakan, Švicarska
Domagoj Kralj, dipl. ing.
Željko Kralj, Stuttgart–Monteur
Jadranka Kraljević
Nikola Kraljević, Weston
Zdenko Kraljik, umirovljeni časnik HV-a
Vjekoslav Kranjčec, student, Krapina
Jandre Kranjčević, Toronto
Marija Kranjčević, Toronto
Zlatko Krascić, Zlatar Bistrica
Juan Mateo Kravic, escritor, Buenos Aires, Argentina
Ante Krišto informatičar, prof.
Ante Krišto, Mississauga, Kanada
Krešimir Krivdić, prof. filozofije i religijske kulture, dipl. kateheta,
ravnatelj OŠ
Jasna Krizmanić-Zaharov, viša med. sestra u mirovini, Đakovo
Ivan Križan, Toronto
Ana Križanac, umirovljenica, Vođinci – Vinkovci
Branko Križanac, vozač, Zagreb
Fran Križanac, student, Sesvete
Ilija Križanac dipl. kriminalist, Sesvete
Ivan Križanac, student, Sesvete
Ivan Križanac, umirovljenik, Vođinci – Vinkovci
Ivka Križanac, carinska službenica, Vinkovci
Jakov Križanac, dipl. ing., Sesvete
Marija Križanac, prof., Sesvete
Marina Križanac, mr. oec., Vinkovci

puk. Mato Križanac, Novi Zagreb
fra Mijo Križanac, redovnik, Mostar, BiH
Monika Križanac, student, Vinkovci
Nikola Križanac, dipl. oec., Vinkovci
Rozimila Križanac, časna sestra, Međugorje, BiH
Vesna Križanac, umirovljenica, Sesvete
Branka Križanić, dipl. ing., Karlovac
Mladen Križanić, dipl. ing., Karlovac
Božidar Krstulović, dr. med., spec. anesteziolog, Rijeka
Željka Kršinić Medić, Split
Daniel Kruhek, ing. brodogradnje, Zagreb
Marija Kruhek, prof. engleskog i ruskog
Monika Kruhek, magistar financija, Zagreb
Sandra Kruhek, student
Stjepan Kruhek, prof. filozofije i njemačkog
dr. Petar Kružić, stomatolog, Stuttgart
Marijan Krznarić, Oakville
Irena Kuharić, mr. pharm.
Zvonimir Kuharić, dipl. ing. strojarstva
Ivan Kujundžić, Mississauga
don Vjenceslav Kujundžić, svećenik, Split
fr. Ante Kukavica, redovnik – svećenik u mirovini
Maja Kukić, prof.
Ante Kunek
Alma Almira Kunst, dipl. polit., Zagreb
ing. José Eduardo Kunstek P, Ganadero; Santa Cruz de la Sierra
Bolivia
Ana Kurevija, odgojiteljica, Zagreb
Ante Kurevija, umirovljenik, Zagreb
Stana Kurevija, umirovljenica, Zagreb
Joško Kurobasa
Sergio Kurte, Químico Universidad Católica de Chile, Gerente
Servicios Internet Ltda, Santiago, Chile
dr. Roberto Kukurelo Neyra, Cirujano Dentista, Lima, Perú
Jaquelina Kuscich, economist, Buenos Aires, Argentina
Miroslav Kušek, dipl. iur., Zagreb

Žaklina Kutija, prof., Zadar
Mandica Kutle, poslovne funkcije, Služba računovodstva
s. M. Aurelina Kutleša
Marija Kutleša, Georgetown
Mijo Kutleša, Georgetown
Branka Kuzman, Rogotin
Marinko Kuzman, Rogotin
Boris Kuzmanovic, umirovljenik, Greendale, Wisconsin, USA
Goran Kvesić, Mississauga
Luca Kvesić, Mississauga
Rajko Kvesić, Mississauga
Selena Kvesić, Mississauga
Tanja Kvesić, Mississauga
Marvin Labas, Mississauga
Nada Lah, umirovljenica, Zagreb
Fridrik Lah, umirovljenik, Zagreb
Želimir Lah, dipl. povjesničar, Zagreb
Krešimir Landeka, student
Marko Landeka, profesor, Vinkovci
Nada Landeka
Marijana Lapaine, prof., Zagreb
Ilija Lasić, skladištar, Velika Gorica
Krešimir Lasić, trgovac
Slavica Lasić, umirovljenik, Velika Gorica
Kaja Latinčić, Mississauga
Ivan Lauc, Brampton
Sjenka Lauc, Brampton
Zora Lauc, Brampton
Milan Lažeta, dipl. ing. rudarstva
Nevenka Lažeta
Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
Marko Lebić, Zürich, Švicarska
Jerko Lebo, dipl. ing. građ.
Jozef Lehrmajer, umirovljenik, München
Allen Leko, Mississauga

Blago Leko, umirovljenik, Zagreb
Christopher Leko, Mississauga
Daniel Leko, Mississauga
Denny Leko, Mississauga
Helen Leko, pomoćni administrator, Zagreb
Iva Leko, text. tehničar
Jadranka Leko, Mississauga
Marko Leko, veterinarski tehničar
Mile Leko, site manager, Sunnybank, Australia
Mladen Leko, Accountant, Bachelor of Business, Ngunnawal, Australia
Paulina Leko, Accountant, Bachelor of Business, Ngunnawal, Australia
Vladimir Leko, Mississauga
Zvonimir Leko, Mississauga
Miroslav Lelas, Split
Marito Mihovil Letica
mr. sci. Šime Letina, publicist, Washington, DC
Gabriel Lettinich, electricista, Buenos Aires, Argentina
Ante Martin Leto, dipl. oec., Zaprešić
Nenad Lihtar, BScEE, Managing director
Markus Lima, Brampton
Melisa Lima, Brampton
Miguel Lima, Brampton
Nason Lima, Brampton
Petar Liović
Jelena Lipnjak, studentica, Bern, Švicarska
Sanja Lipnjak, Zagreb, profesorica njemačkog jezika i povijesti umjetnosti
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Ana Lodomerski, umirovljenik
Ankica Lojkić, soc. radnik, Daruvar
Mladen Lojkić, publicist, Daruvar
Božo Lončar, dr. med. dent.
Daniela Lončar, prof. eng. jezika
Jelena Lončar

Ljubica Lončar, Makarska
Franjo Lončarević, dr. med.
Đurđica Lopac, Senj
Fabian Lovoković, J.P. Editor, author, publisher, Sydney, Australia
Neda Lovričević, dipl. ing. mat.
Kazimir Lovrić, dipl. ing. drvne tehnologije, dopisnik Večernjeg lista
za Švicarsku
Niko Lozančić, Toronto
Anita Lozo, Split
Ante Tonči Lozo, Split
Marija Lozo, domaćica, Slavonski Brod
Angie Luburic, novinar, Brisbane
Ankica Luburić, Oakville
Mile Luburić, Oakville
Ivan Lucić, mesar
Danijel Lucić, Hrvatski svjetski kongres u Njemačkoj
Franjo Lučić, prof. njemačkog jezika, Zagreb
Franjo Lučić, Mississauga
Ivan Lučić, Dolac Donji
Ivica Luetić, novinar, Split
Tomislav Lukačević, dipl. ing. elektrotehnika, Zaprešić
Željko Lukašević, dipl. ing., Zadar
Andja Lukenda
Dalibor Lukenda, poduzetnik, Osijek
Darko Lukenda
Filip Lukenda
Ivan Lukenda, soboslikar & ličilac (Njemačka)
Jozo Lukenda, umirovljenik (Njemačka)
Krunoslav Lukenda, dipl. oec., (Njemačka)
Ivo Lukić, telog
Ksenija Lukić, dipl. oec., Osijek
Rade Lukić, predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa u Austriji
mr. sig. Ivan Lulić

Vladimir Lušić, bivši novinar/urednik australske državne/javne televizije SBS i dobitnik nagrade „Zlatni sudački čekić“ za „izvršnost u istraživačkom TV novinarstvu“)

Ivica Ljubanović, autoprijevoznik, Hrvatski Leskovac

Matija Ljubanović, geodetski tehničar, Hrvatski Leskovac

Mato Ljubanović, cestar, Tounj

Ružica Ljubanović, ekonomski tehničar, Tounj

Ružica Ljubanović, čistačica, Hrvatski Leskovac

Blaženka Ljubović

Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija, Zagreb

Mate Ljubičić, dipl. oec

Mladen Ljubičić

Marcelo Juan Ljubich, Ciudad de Río Cuarto, Argentina

Ante Ljubić

Rade Ljubić

Zoran Ljubić, prof., Split

Ana Ljulj, professor, Windsor Ontario Canada

Jakov Ljuj, umirovljenik, Windsor Ontario Canada

Matija Maček, ekonomist, Velika Gorica

Ivana Madunić, oec., Tomislavgrad

mr. prof. Ivanka Madunic-Kuzmanovic, Greendale, WI SAD

Melita Mađer, dipl. oec., Zagreb

Berislav Mađor, ex nogometaš i nog. sudac

Blanka Mađor, učiteljica

Gordana Mađor, studentica geodezije

Marija Mađor

Mirjana Mađor, studentica sociologije i kroatistike

Mirko Mađor

Snježana Mađor

Dražena Mađor Božinović

Jozo Mađor Božinović

Nikica Mađor Božinović

Mira Magaš

Marko Magdalenić, prof., predavač na KBF-u

Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Nikola Mahin, elektrotehničar
Douglas Majetic, engineer, Caracas, Venezuela
Diana Majhen
Hrvoje Majhen, dipl. ing.
Goran Majić, Munchen
Mirjana Majić, učiteljica u mirovini, narodna pjesnikinja za hrvatsku istinu
Mirjana Majnarić, računovođa u mirovini
Marijan Majstorović, novinar, publicist i izdavač
Saša Makovec, dipl. ing. elektrotehnike
mr. sc. Bogdan Malešević, književnik, urednik časopisa Zlatno pero i biblioteke Dvaju Srdaca
fra Ivan Maletić, župnik župe Presvetog Imena Isusova na Miljevcima
Tanja Malkoč, trener odbojke, Marija Magdalena, Donja Pušća
Maša Malovan
Mijo Maljković, inovator
Radica Maljković, text. tehničar
Ivanka Mamić
Petar Mamić, profesor
Ankica Mandarić, dipl. oec., vojni umirovljenik, s činom satnika, Mostar
Živko Mandić, urednik, Budimpešta
Maja Maras, student, Split
Bogumil Marčeta, umirovljenik, Split
Mirjana Marelić, prof, Korčula
Josipa Maretić
Joško Maretić
Marijana Maretić
Ivan Margit, dipl. ing. el.
Andrija Marich, industrijalac, Cleveland, SAD
Bozo Marić, München, Njemačka
Branko Marić, Oakville
Darinko Marić, Mississauga
Marko Marić, dipl. ing. strojarstva, Njemačka
Mijo Marić, predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj

Mila Marić, Mississauga
Miljenko Marić, profesor filozofije i sociologije, Trilj
dr. Radoslav Marić, M. D., (retired), ACOG, FLEX, ECFMG, LMCC,
Founder and CEO of AMCRO ENTERPRISES, Inc., ANSONIA, CT,
USA
Željka Marić, Slavonski Brod
mr. sc. Ivan Marijanović
Ljubica Marinčić, Mississauga
Mila Marinčić, Oakville
Miroslav Marinčić, Oakville
Dijana Marinić, Zadar
Marin Marinić, Zadar
Santiago Marinkovic, empresario, Buenos Aires, Argentina
mr. sc. Nedjeljko Marinov, Primošten, ravnatelj OŠ
Vladimir Marinovic, romanopisac, Cartagena de Indias, Colombia
Dragica Marjanović, tekstilna radnica u mirovini, Pula
Ljuba Marjanović, Brampton
Pejo Marjanović, Brampton
Vjekoslav Marjanović, iur. u mirovini, Pula
Slobodan Markić, P. Eng., Toronto
Ivica Markota, ing., hrv. časnik
Boze Markovic, dipl. ing., Buenos Aires, Argentina
Judit Marković
Josip Ivan Markovinovic Ramos, maestrista en administracion/
funcionario public, Lima, Peru
Ivo Markulin, kap. d. pl., Preko
Manda Markulin, učiteljica
Darko Markvart, MEng Aeronautical Eng, London, UK
Zrinka Marović
Carlos Marsilio, San Antonio de Padua, Argentina
Catalina Marsilio, San Antonio de Padua, Argentina
Claudio Marsilio, San Antonio de Padua, Argentina
Josip Maršić
Ankica Martek rođ. Ćuk, umirovljenica, Zagreb
Tomislav Martek, strojarski tehničar IV. stupnja, Zagreb
Anita Martinac, dipl. iur, Mostar

s. Borislava Ana Martinović, Školska sestra franjevka, Zagreb
Marica Martinović, umirovljenica, Zagreb
Ružica Martinović-Vlahović, dr. med., specijalist psihijatar, OB
Slavonski Brod
Marko Marunica
Ante Marušić, dr. med.
Frano Marušić, dipl. ing. elektrotehnike
Iva Marušić, student
mr. sc. Koraljka Marušić, dr. med.
Stipe Marušić, ing. telekomunikacija, Split
mr. sc. Zvonko Marušić, dr. stom., spec. ortodont, Zabok
Ana Maslač, referent, Velika Gorica
Andrijana Maslač, diplomirani novinar, Velika Gorica
dr. Branka Maslač, spec. pedijatar, Zagreb
Cvjetko Maslač, ugostitelj, Zagreb
Đurđica Maslač, cvječarica, Zagreb
Đuro Maslač, student, Zagreb
Filip Maslač, student, Velika Gorica
Gordana Maslač, kućanica, Velika Gorica
Ivan Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Ivana Maslač, student, Velika Gorica
Jakov Maslač, poduzetnik, Zagreb
Lucijan Maslač, stručni suradnik, Velika Gorica
Luka Maslač, diplomirani pravnik, Velika Gorica
Mato Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Marija Maslač, kuharica, Velika Gorica
Marinko Maslač, ugostitelj, Zagreb
Marijana Maslač, trgovac, Zagreb
Marko Maslač, student Zagreb
Marko Maslač, student Zagreb
Mirjana Maslač profesor, Zagreb
Mirko Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Miško Maslač, umirovljenik, Gates Mills, Ohio, SAD
Mato Maslač, student, Velika Gorica
Nedjeljko Maslač, referent, Zagreb

Pero Maslač, ugoditelj, Velika Gorica
Senka Maslač, referent, Velika Gorica
Tomislav Maslač, dipl. ing., Zagreb
Vide Maslač, poduzetnik, Zagreb
Ivo Matanović, ing., predsjednik Zdruga udruga Hrvatskih političkih
uznika RH iz inozemstva, predsjednik Udruge Hrvatskih pravoslavnih
vjernika
Ivo Mašina, umirovljenik, Mentor, U.S.A.
Marin Mataga, student Građevinskog fakulteta, Zagreb
Dubravka Matanić, dipl. oec., Zagreb
Anela Matanović, ekonomski tehničar
Josip Matanović, mehaničar
Mara Matanović, umirovljenica
Marko Matanović, umirovljenik
Ante Matas
Nenad Matas
Ivan Matarić, prof.
Ivan Matas
Kata Matas
Vlade Matas, prof., viši savjetnik AZOO-a, Split
Jure Matasić, Mississauga
Tatjana Matasić, Mississauga
Marijan Matek, prof., službenik, Zadar
Stanko Matesić, umirovljenik, Brisbane, Australija
Vesna Matešić, nastavnik, Zadar
Karla Matić, student, Zagreb
Marijana Matić, dipl. oec., Zagreb
Marko Matić, pravnik i književnik
Miro Matić, Mississauga
Ružica Matić, Mississauga
Slavica Matić, profesor hrvatskog jezika i književnosti, Osijek
Marija Matić-Tomšić, Mississauga
Zdenka Matijaš, Zagreb
Branko Matijević, d. i. g., Mostar, Bosna i Hercegovina
Nives Matijević, Split
Jelena Matisić, umirovljenica, Brisbane, Australija

Ivan Matković

Margarita Matković, diplomirana učiteljica

Mile Matković, vatrogasac

Stjepan Matković

Marij Matulina, sociolog u mirovini, Zadar

Milena Matuško, dipl. oec., Zagreb

Mira Matuško, odvjetnica, Zagreb

Mirko Matuško, odvjetnik, Zagreb

Miljana Mazar, dipl. ing., Zagreb

Stjepan Mazar, dipl. ing., Zagreb

Duje Mazić, inženjer pomorstva

Željka Medak, službenik, Zagreb

fra Ante Medi

Jadranko Medić, industrijalac, Cleveland, SAD

don Pavao Medić, umirovljeni župnik, Split

Ivan Medved, Brampton

Marija Medved, Brampton

mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik

Vjeko Medvidović, ing. građ., Zadar

Ružica Mesić, dipl. oec.

Zoran Meter, nastavnik

Franjo Midenjak, dipl. ing. kemijske tehnologije

pukovnik Mirko Mihaljinac, Garešnica, gl. polic. insp. u mirovini

David Mihaljević, Brampton

Jadranka Mihaljević, dipl. iur., Samobor

Zoran Mihaljević, Makarska

Vedrana Mihanović, prof., učiteljica hrvatskog jezika

Vlasta Mihavec, dipl. oec., NGO ISTINA

Sr. Boris Petar Mihovilovic Ayala, administrador de Empresas,

experto Logistica Antartica, Punta Arenas, Chile

Ivan Mijatović, Brampton

Marija Mijatović, Brampton

Sr. Mario Mikin, Ingeniero, Santiago, Chile

Lic. Castrogiovanni Micolaucih Piero Raúl, Maquinista Naval de
Primera-Oficial de la Marina Mercante Argentina, San Pedro,
Argentina
Ivor Mikolčević, prof. povijesti, Slavonski Brod
Cika Mikolčić, profesor (engleskog i njemačkog) u mirovini
Zdravko Mikšik, Toronto
Marko Mikulandra, dramski pisac
Bruno Mikulić, Melbourne, Australia
Ivan Mikulić, Hamilton, Kanada
Jela Mikulić, Hamilton, Kanada
Luneta Mikulić, Slavonski Brod
Paulina Mikulić, PhD Candidate, Melbourne, Australija
Slavica Mikulić, Hamilton, Kanada
Igor Milan, Köln
Mario Milan, Köln
Marija Milan, Köln
Zoran Milan, Köln
Vedran Milanović-Litre, dipl. oec., Split
Mijo Milardović, Toronto
Slavko Milardović, Georgetown
Marija Miletić, Milton
Mirta Miletić, studentica
Anica Milicević
Danijel Milicević
Lelio Milicic, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina
Branko Miličević, inovator
Jela Miličević, Canberra, Australija
Vinko Miličević, Canberra
Renato Milić, Zadar
Vjekoslav Milin, Jezera
Marko Milinković, Varaždin
Kristina Milković, Toronto
Roko Milković, mag. politologije
Anđelka Milošević, umirovljenica
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava

Alenka Mimica, dipl. iur., tajnica Gradske knjižnice Marka Marulića,
Split

Luka Mimica, student kiparstva, Split

Mario Mimica, dipl. ing. geografije, Split

Smilja Mimica, prof., Omiš

mr. sc. Ivica Mintas, dipl. ing. građ; sudski vještak

Josip Mioč, Mississauga

Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj,
Šibenik

Kristina Mioč-Šumelj, Podaca

Ante Mišetić, Makarska

Vladimir Mišković, tokar, Rijeka

Ivica Mjertan, šumarski tehničar, dragovoljac Domovinskog rata,
Orahovica

Ivo Mladin, umirovljenik, Split

Marija Mladin, umirovljenica, Split

Milivoj Mlikota, građevinski tehničar, Split

Marija Mlinar, umirovljenica HV-a, Petrinja

Ana Mocnaj, profesorica

Ratimir Mocnaj, dipl. ing.

Pedro Modric, fabricante, Buenos Aires Argentina

Ninoslav Mogorović, klub hrvatskih povratnika iz iseljništva
„Krasna zemljo“, Pula

Anđelko Mornar, branitelj, Split

Mirella Mornar, dipl. ing biologije, Split

Ankica Moro, Gala-Sinj

mr. Ante Moro, politolog, München

Marinko Moro, porezni savjetnik, München

Marius-Nikola Moro, student, München

Marija Moro-Visak, porezni savjetnik, München

Sergej Morsan, bivši veleposlanik, predsjednik Hrvatskoga
diplomatskog kluba

Ivo Mozara, ak. slikar, Makarska

Ivan Mrčela, Jastrebarsko

Senko Mrkić

Vladimir Mrkoci, prof. povijesti
Iva Mršić Felbar
Anita Mucak, dipl. oec.
Miro Mucić, ekonomist-računovođa, Makarska
Edi Mudronja, samostalni filmski autor
Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
Jure Murgić, Mississauga
Tvrtko Andrija Mursalo, FIMMM, veleposlanik u m.
Domagoj Musa, Sarajevo
mr. sc. Ivan Mustać, zastupnik Hrvatskoga sabora u mirovini
Melita Mustapić, Makarska
Ivan Mužić, povjesničar
Branko Ndreca, grafički dizajner
Ante Nekić, Hrvatska danas – radiosat, Argentina
Ante Nekić, prof.
Nevenka Nekić, hrvatska književnica
Dubravka Nemeti Žigrović, mr. pharm.
Božena Nevistić, mr. phil., Zagreb
Helena Nevistić, dipl. oec., Zagreb
Ivan Nevistić, mr. phil., Zagreb
Krešimir Nevistić, dipl. ing., Zagreb
Mate Nevistić, poduzetnik, Zagreb
Vlado Nigović, ing. građ., Sisak
Matek Nikolić
Vinko Nikolić, Švicarska
Jagoda Nižić, Mississauga
Jozo Nižić, Toronto
Marica Nižić, Mississauga
Stoja Nižić, Toronto
Šimun Nižić, Toronto
Nena Nezmahen-Korunda, dr. med., Florida
Jasna Nižetić, studentica prava
dr. Nenad Nola, kirurg, Zagreb
fra Bože Norac Kevo
Ana Nosić, dipl. oec., Lovreć
Tomo Novačić, Oakville

Javor Novak, hrvatski publicist
Vladimir Novak, povratnik iz SAD-a
Adrijana Novak-Juka, Mostar
Nevenka Novinc, economist
Palma Njavro, dipl. oec., Zagreb
Jeronimo Domingo Obilinovic Sepúlveda, Corresor de Seguros,
Iquique, Chile
Alfred Obranić, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika
Srđana Obratović dipl. oec., Zagreb
Nikola Obuljen, dipl. ing., bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik, Dubrovnik
Katica Okrugić, Mississauga
Petar Okrugić, Mississauga
Viktoria Oliver, M. Sc.
Filip Omazić, Toronto
Marija Omazić, Georgetovn
Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike, Osijek
Dubravko Orlović, zastupnik u osiguranju, Brdovec, Prigorje
Brdovečko
Martina Orlović
Marijan Osmak
Gustavo L. Ostojic, Reerencias personales del adherente, Empleado
Administrativo, San Jorge (Santa Fe), Argentina
Zorka Ostojic, Administrador Público, Arica, Chile
Vinko Ostojić, publicist, Zagreb
Ema Otero-Čutić, profesora engleskog jezika, Buenos Aires
Mato Ozanić, Perth, Australia
Marko Ozmec, Zagreb
dr. Andro Ozretić, Split
Branko Ozretić, dipl. politolog
Ivica Pacarek
Melita Pacarek
Michael Pack, Greenford, Middx, UK
Jakov Padovan, umirovljenik
Mirta Padovan Nakić, prof.

Dragica Palada, odgojiteljica, St. Louis, SAD
Ivan Paladin
Zvonimir Pandžić, dipl. ing. kem. tehnologije
Zvonko Pandžić, viši studijski savjetnik, Würzburg
fra Zlatko Papac, franjevac
Ivica Papes, poštonoša
Hrvoje Papić, dipl. oec., Velika Gorica
Marija Papić, umirovljenica, Velika Gorica
Marija Papić, dipl. ing., Sesvete
Mate Papić, poduzetnik, Velika Gorica
Stojan Papić, poduzetnik, Zagreb
Zdravko Papić, komercijalist, Zagreb
mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz., Zagreb.
Marija Papković, dipl. iur., Pušća.
Željko Papković, ing.
Ivo Paradžik, umirovljenik
dr. Ljubica Paradžik, liječnik-psihijatar, Zagreb
Ivana Paravie, Ingeniera, Olavarria, Pcia de Buenos Aires, Argentina
Davor Parlov, ing. el., Split
Elza Parlov
Marija Parlov, prof., Split
Andrea Passadore Šporer, Estudiante de Licenciatura en Nutricion,
Empleada Autonoma, Buenos Aires, Argentina
Ana Pašalić, liječnik - spec. obiteljske medicine, Osijek
dr. Berislav Pašalić, Osijek
Iva Pašalić, studentica, Osijek
Jakov Pašalić, dipl. ing. elektrotehnike, Osijek
Kaja Pašalić
Marija Pašalić, kućanica, Osijek
Martina Pašalić, apsolvant fizike, PMF Zagreb, Sotin
Tea Pašalić, student medicine, Sotin
Tomislav Pašalić, doktor veterinarske medicine, Čepin
Antonietta Paunovic, profesora de economia, Ciudad de Buenos Aires,
Argentina
Elizabeth Pavela, Brampton
Isabela Pavela, Brampton

Ivan Pavela, Mississauga
Mary Pavela, Brampton
Mateo Pavela, Brampton
Neda Pavela, Mississauga
Rosa Pavela, Mississauga
Tatiana Pavela, Brampton
Tiho Pavela, Brampton
Toni Pavela, Mississauga
Zdravko Pavela, Brampton
Ivan Pavelić, Mississauga
Juraj Pavelić, umirovljenik, Zagreb
Tomislav Pavicic, dipl. ing.; sadašnji i dugogodišnji predsjednik
Hrvatsko-argentinskog pripomoćnog i kulturnog društva Stjepan
Radic, Buenos Aires, Argentina
Augustin Pavičić
Elza Pavičić, São Paulo, Brasil
Ivanka Pavičić
Josip Pavičić, pisac i nakladnik
Tonko Pavičić
Željko Pavičić, dipl. ing. elektrotehnike, Petrinja
Željko Pavičić, dipl. ing. stroj.
Ivan Pavić, dr. med., spec. pedijatar
Ivan Pavić
Spomenka Pavić
Zdenka Pavić, umirovljenica, Zadar
mg. Slavko Pavin, DI, prof. duhovne teologije u miru, Zagreb
Drina Pavković, Waniassa, Australia
Gojko Pavković, Waniassa, Australia
Ivan Pavković, Mississauga
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag. ing. kibernetike, Zadar
Franjo Pavlović, Mississauga
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Barbara Pečarić, student
Davor Pečnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

Srećko Pedišić, Zadar
Jozo Pehar, Mississauga
Mario Pehar, Essen Deutschland
Tatjana Pehar, Essen Deutschland
Mario Pehune, Oakville
Gustavo M. Peirano Mitoš, Ingeniero Civil/ Consultor, Buenos Aires,
Argentina
Ankica Pejić, Acton
Dragan Pejić, Acton
Filip Pejić, Acton
Ivan Pejić, Acton
Josip Pejić, Acton
Magdalena Pejić, Acton
Matej Pejić, Acton
s. Mila Pejić, Školska sestra franjevka, Zagreb
John Peric, MD
Marija Peić, dr. med.
Ante Peko, učitelj razredne nastave u mirovini, Split
Mladenka Peko, nastavnica matematike i fizike, Split
Stjepan Penc, predsjednik Hrvatskog nacionalnog fronta, Požega
Ivan Penić
Sretan Penić
Zvonimir Penović, književnik, Split
Rosario Penjak Karaman, arquitecta, Buenos Aires, Argentina
Mario Peranić, Novalja
fra Josip Peranić, duhovni ravnatelj hrvatskog kolektiviteta u
Argentini
Juraj Peresin, umirovljenik, Port Moody, British Columbia, Canada
Nadaja Peresin, umirovljenica, Port Moody, British Columbia,
Canada
Mirjana Peričić, Zadar
Boris Perić, profesor likovne kulture, Puch, Austrija
Demokrita Marija Perić, Tomislavgrad
Božo Perić, Oakville
Drago Perić, Oakville
Jasna Perić, dipl. pravnik, Osijek

Josip Perić, dipl. ing. šum.
Marjan Perić, ing. informatike, Velika Gorica
Petar Perić, prof. Kaštel Gomilica
Stipan Perić, dipl. oec, Tomislavgrad
Teresa Perinić, Buenos Aires, Argentina
mr. Ante Perković, Rakov Potok
Božo Perković, Brampton
Branko Perković
Danica Perković
Nicolas Esteban Perkovic, chofer professional, Moreno, Argentina
Ivo Perišić, dipl. ing. matematike
Don Pavao Perleta, umirovljeni župnik, Split
Katarina Peročević, studentica
Estefanía Perogna, estudiante universitaria de la Carrera de Filosofía como así también de la Carrera de Abogacía, Soy de Rosario, Santa Fe, Argentina
Tadija Pervan, Mississauga
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i professor
Dragutin Petelka, dipl. ing. strojarstva, Slavonski Brod
Ljiljana Petrak-Gaberščik, prof.
Mira Petranović, dipl. ing. kemije, Toronto, Kanada
Vladimir Petranović, dipl. ing. kemije, Toronto, Kanada
Drago Petrina, Kitchener
Ante Petrić, umirovljenik
Anthony Petrović, Mississauga
Ivica Petrović, Mississauga
Maja Petrović, Mississauga
Milica Petrović, Mississauga
Josip Petruša, Brampton
Vera Petruša, Brampton
Vesna Petruša, mag. med. biokemije
Nives Petune, Oakville
Christian Pezo, ciudad Temuco, Pais, Chile
Marko Pilepić, struč. spec. ing. aedf, Viškovo
Vlasta Piližota

Marnela Pintarić
Slavko Pintarić, umirovljeni policajac specijalne jedinice
Miroslav Piplica, predsjednik Austrijsko-Hrvatske zajednice za kulturu i sport u Beču, dragovoljac Domovinskog rata, višestruki svjetski prvak u kickboxingu
Nenad Piskač, književnik
Zoran Pištelek, hrvatski branitelj, dragovoljac
Edo Pivčević
Alojz Pižir, Melbourne, Australija
Barbara Pižir, Melbourne, Australija
Katarina Pižir, Melbourne, Australija
Marija Pižir, Melbourne, Australija
fra Martin Planinić
Vatroslav Plejić, umirovljenik
Jelena Ples, Mississauga, Ontario, Canada
mr. sc. don Bernardo Pleše
Emil Pleština
Irma Pleština
Josip Pletikosić
Milica Pletikosić
Stipe Pletikosić
Miljenko Plisić, medicinski tehničar
Ivan Pocrnić, Milton
Josip Podnar, Mississauga
María Silvia Poduje, estadística, Santa Rosa, La Pampa, Argentina
Vladimir Polgar, dipl. ing. elektrotehnike i likovni umjetnik, Ottawa, Ontario, Canada
Ivanka Polić, Jezera
Jasenka Polić Biliško, prof., Hrvatska baščina, Zagreb
Anita Poljak Bitunjac
Ing. Davorin Poric, predsjednik Hrvatsko-argentinskog kulturnog kluba iz Buenos Airesa, Argentina
Alan Posavac, Toronto
Anne Posavac, Toronto
Boris Posavec, MScEE

Margarita Prado Restovich, Lawyer and Independent entrepreneur,
Cali, Colombia
Anica Pranjić, Milton
Stanko Prce, Brampton
Ivan Prcela, M. A., urednik-autor djela Operation Slaughterhouse i
Hrvatski Holokaust, Cleveland, Ohio
Marin Prgomet
Marinko Prgomet
Ivan Pribanić, crkveni baritone (pjevač)
Katarina Pribanić, student, Tounj
Katica Pribanić, ekonomski tehničar, Tounj
Nikola Pribanić, strojarski tehničar, Tounj
Valentina Pribanić, studentica, Zagreb
Gojko Primorac, Mississauga
Ivica Primorac, prof., dragovoljac Domovinskog rata, časnik HV-a u
m.
Josip Primus, hrvatski branitelj
Mladen Prkačin, hrvatski branitelj, Solin
Mira Prolić, ekonomist
Blaženka Puce, Brampton
Denny Puce, Brampton
Jerry Puce, Brampton
Nikola Puce, Brampton
Anton Pucko, Laz
Krešimir Puklavec, dipl. ing.
Danimir Pulfer, estudiante de Sociología, Buenos Aires, Argentina
Ivan Pulfer, estudiante ingeniería, Buenos Aires, Argentina
José Mariano Pulfer, director de cine, Buenos Aires, Argentina
Maia Pulfer, estudiante historia, Buenos Aires, Argentina
fra. Marko Puljić, Norval
Marijan Puljiz, prof., ravnatelj gimnazije
Josipa Punda, studentica
mr. Andro Purtić, Beč, Austrija
Gita Pušić, magistra farmacije u mirovini, Split
Klaudijo Putica, Krvavac

Petar Putnik
Andrea Radan
Ivan Radan
Smiljana Radan
Mira Radičević, dipl. oec.
Sanja Radinović
Ivan Radišić, Oakville
Marko Radišić, Milton
Mary Radišić, Oklville
Slava Radišić, Milton
Mladen Radman
Ivica Radonić, Toronto
Jorge Luis Radonić, Comerciante, Hurlingham, Buenos Aires,
Republica Argentina
mr. sc. Marija Radonić, spec. ped., Dubrovnik
s. Mara Radoš, Školska sestra franjevka, Zagreb
Marija Radoš, dipl. oec, Tomislavgrad
Franjo Radošević, dipl. ing.; poduzetnik u SAD-u
Jelena Rađa, nastavnica
Marinko Raguž, dipl. iur, Stolac, BiH
ing. Vid Raguž, dragovoljac Domovinskog rata
Ivana Raič, mag. oec., Dubrovnik
Vlaho Raič, dipl. oec., Dubrovnik
Dražen Rajić, Novi Zagreb – Hrašće
Ivan Rajković, informatičar-specijalist za računalne mreže, Valpovo
Monika Rajković, studentica, (Otok) Vinkovci
Boško Ramljak
Pablo Esteban Ramljak, licenciado en sistemas, Buenos Aires,
Argentina
prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Milko Rasic, Buenos Aires, Argentina
Tomislav Rasic, Buenos Aires, Argentina
Slavko Rasic, bojnič Argentinske vojske, Buenos Aires, Argentina
Roberto Andres Rasich, Venado, Tuerto, Argentina
Mate Raspudić, Mississauga
Kathy Raspudić-Kovač, Mississauga

Ivo Rastočić

Stipo Rašić, ekonomist, branitelj i dragovoljac

Slavko Ravlić, Makarska

Nedjeljko Ražov, veletrgovac automobile, Wiloughby, SAD

Branko Reić, dipl. ing. građ., Zagreb

prof. Jadranka Relota, Hurlingham, Buenos Aires, Argentina

Toni Relja, predsjednik mladeži HČSP-a Split

Deana Rendulić, prof., Zagreb

Ilija Renić

Kata Rezo, Mississauga

Slavko Rezo, Mississauga

Božo Režić, diplomirani ekonomist

Damir Režić, student, Split

Ivanica Režić, domaćica, Kaštela

Kata Režić, zdravstveni tehničar, Split

Vlasta Režić, dipl. iur., Split

Milan Ribčić dr. vet. med., nezaposleni branitelj

Gloria Ribić, student, Dubrovnik

Leona Ribić, student, Dubrovnik

Stjepan Ribić, umirovljeni časnik Hrvatske vojske, Dubrovnik

Vesna Ribić, odgojiteljica, Dubrovnik

Ksenija Rihtar, njegovateljica

Vladimir Rihtar, umirovljeni časnik HV-a

Simón Rodich Marianovich, Resistencia, Argentina

Ana Rogulj, sanitarni tehničar, Split

Zrinka Rogulj, studentica, Split

Dubravka Rojc, prof.

Iva Roncevic, prof. engleskog i talijanskog jezika, Zadar

Laura Roncevic, prof. engleskog jezika i dipl. arheolog, Zadar

Šimica Rosan

Anđelko Roso, umirovljenik, Split

Ante Rotim, Mississauga

Deborah Rotim, Mississauga

Katarina Rotim, Mississauga

Mirko Rotim, Mississauga

Nikola Rotim, Mississauga
Miroslav Rovis, dipl. ing.
Željko Rozga, automehaničar, Kaštel Sućurac
Victor Rozman, empleado, Montevideo, Uruguay
Petar Rubić, dipl. ing. inf.
Božidar Ručević, dipl. ing. u miru
Marin Ruić, kateheta, Zadar
Jadranka Rukavina
Sanja Runtas-Fintić
Davor Runtić, prof. Vinkovci
Maja Runje
Marija Rupanović, Toronto
Matija Rupčić, Mississauga
Ruža Rupčić, Mississauga
Tomo Rupčić, Toronto
Berislav Rusan, profesor geografije i povijesti, Zagreb
Ida Rusan, studentica, Zagreb
Mirta Rusan, studentica, Zagreb
Zrinka Rusan, doktor medicine, Zagreb
Krešimir Ružđak, dipl. oec., Zaprešić
Hrvoje Saban, Zadar
Branko Sabljak
Vlasta Sabljak
Ivana Sabljic, ing. agrónoma, Asesor técnico en el Ministerio de
Agricultura, Gran Buenos Aires, Argentina
Juan Sabljic, Ing. Electrónico, Consultor en sistemas de gestión de
calidad, Gran Buenos Aires, Argentina
Mónica Sabljic, Ama de casa, Gran Buenos Aires, Argentina
Tomislav Sabljo, pukovnik u mirovini, Zagreb
Dino Salapić, Oakville
Dubravka Salapić, Oakville
Elsa María Salas Burich, Prof en Francés - Prof. en Letras. N.
Superior, Rosario, Argentina
Zorka Salov, Erin
Ankica Samardžić, Mississauga
Javier Santich, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina

Patricia Sapunar, Técnico en Administración de Empresas, Jefe de Administración y Gestión, Antofagasta, Chile
Tomislav Sarić
Nick Sarjanović, nastavnik, Helsingborg
Ana Scavino, San Antonio de Padua, Argentina
Laura Schneider, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina
Laura Schneider Covacevich, Lead Auditor in Quality Standards, Rosario, Argentina
Ladislava Scholz
Porin Schreiber, dipl. ing. šumarstva
Mladen Schwartz, predsjednik Nove hrvatske desnice, pisac, filozof
mr. sc. Ivan Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
Robert Sedlar, Zagreb
Ivan Sedmak
Jela Sedmak, učiteljica
Ashley Segota
Branko Segota
Ena Segota
Domagoj Seits, medico, especialista en psiquiatría y psicología médica Ciudad Evita, Provincia de Buenos Aires, Argentina
Mate Selak, Makarska
Šimun Selak, Toronto
Fabijan Seloz, Toronto
Želimir Ivan Senčar, dipl. oec., Zagreb
Boris Seran, medico, Buenos Aires, Argentina
Marica Serdarević, prof., Omiš
Vlado Sertić, Oakville
Ante Sesar, dipl. theol., Zadar
Ivana Sesar, liječnica, Sao Paulo, Brasil
Stanko Sesar, São Paulo, Brasil
Vesna Valentina Sesar (rođ. Dujmović), São Paulo, Brasil
Vinko Sesar, ing., Zagreb
Vladimir Sesar, inženjer računarstva, Sao Paulo, Brazil

Dijana Iva Sesartić, akademska kiparica, samostalna likovna umjetnica, Solin
Marijan Sever
Ciudadano Claudio Sferco, ingeniero agronomo, Cordoba, Argentina
dr. Mario Sičaja, liječnik, Zagreb
mr. sc. Bernard Sičenica
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Stefica Sikorski, umirovljenica, Brisbane, Australija
Diana Simone, medicinska sestra, Rijeka
Christopher Simović, Toronto
Hrvoje Simunic, ing. stojarstva u mirovini, Buenos Aires, Argentina
Marija Simunic, Buenos Aires, Argentina
Zeljka Simunic, Buenos Aires, Argentina
Lenka Galzina Simunovic, pequeña empresaria, Psicóloga Clínica, Perú
Paula Andrea Simunovic
Jozo Sirić, USA
Petar Skrapic, prof., Petrovo Selo, Mađarska
Davora Skrobica, umirovljenica
Darko Skokić, dipl. ing., Valpovo
Slavica Skoko, Toronto
Ninko Skrola, Zadar
Dragan Skugor, mag. ing. eit, Technical Director, Canada
Ivan Slišković, Oakville
Marija Slišković, Zagreb
Adriana Smajić, odvjetnica i sudski tumač za hrvatski-španjolski, Buenos Aires
Enna Smith, MSc, Product Manager, UK
Maximo Smoje Paschcuan, ingeniero, Santiago, Chile
Ivana Soldić, trgovac, Split
Ivica Soldić, građevinski tehničar, Split
Ivan Soldo
Josip Soldo
Ljilja Soldo
Mila Soldo
Ana Maria Sonjic, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina

Boba Sopta, Pickering
Predrag Sopta, Pickering
Josip Ante Sovulj, predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa
Višnja Spajić, novinar, Široki Brijeg
Marko Spiranović, umirovljenik, SAD
Tatiana Mikhaylovna Sporsheva, Merritt Island, FL, USA
Dominik Stamać, dipl. ing. prometa u mirovini, Zagreb
Tatiana Stambuk, empresaria, Buenos Aires, Argentina
Barbara Stanić, pjevačica
Ivan Stanić, umirovljenik, Zagreb
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Stanić
Katica Stanić, Mississauga
Marija Stanić
Vjera Starčević-Ivas, Pakoštane
Nevenko Stepanović, inženjer medicinske radiologije, CH
dr. Jadranka I. Stier, dr. med., pedijatar, Dubrovnik
Vlado Stipanović
prof. Mirko Stipinović
Tomislav Stjepanov Krčmar, novinar i magistar komunikologije
Ivan Stipić, prof. filoz./dipl. knjižničar, ravnatelj GK Slavonski Brod
Mirko Strabić
Anton Strazar, Svetovanje/Beratung
Katarina Stipić, domaćica
Mara Stojić, Toronto
Mate Stojić, Toronto
fra Miljenko Stojić, književnik, svećenik i novinar
Vedrana Stojić
fra Ivica Karmelo Strčić, Johannesburg
Darijo Strehovac, pisac, branitelj, dragovoljac od '91, HRVI u
mirovini
Danijela Strehovac, djelatnica, Zagreb
Davorka Stupin Reić, mag. farmacije. Zagreb
Bosiljka Sučić, Zagreb
Helena Sučić, Zagreb

Hrvoje Sučić, diplomirani ekonomist, Zagreb
Stipe Sučić, Zagreb
Tomislav Sučić, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., projektant
Kata Sulentić, umirovljenica, Brisbane, Australija
Marko Sulentić, umirovljenik, Brisbane, Australija
Ana Sulic, analista de sistemas, Santiago, Chile
dr. Mario R. Suk, Abogado, Buenos Aires, Argentina
Mirna Sunić-Žakman, profesorica, članica Hrvatskog društva
političkih zatvorenika
Berislav Suplika, upr. prav.
Josip Surić, Mississauga
Dubravka Sidonija Suto, Sao Paulo, Brazil
Mariana Suša, ekonomist, München
Tomislav Suša, ekonomist, München
Jakov Suša, umirovljenik, München
Ruža Suša, umirovljenica, München
Šima Sušac, umirovljenik, Split
fra Tomislav Svetinović, OFM, Podhum, Bosna i Hercegovina
Dragutin Šafarić, umirovljenik
Manda Šakić, kemijski tehničar, njegovateljica, Sarvaš
Nenad Šantalab, predsjednik Udruge hrvatski ratni veterani BBŽ
Marijan Šantić, elektrozarivač, HRVI, narednik u mirovini
Ivana Šarac, dipl. iur
Bosiljka Šaravanja, mag. ing. techn. text., asistent
Drago Šaravanja, književnik
s. Luca Šarčević, Školska sestra franjevska, Zagreb
Andrea Šare, Zagreb
Ante Šare, dipl. ing. el.
Ante Šare, Zagreb
Goran Šare, Zagreb
Nina Šare, Zagreb
Ankica Šarić, domaćica, Zadar
Ferdo Šarić, književnik, Makarska
Nediljko Šarić, dragovoljac Domovinskog obrambenog rata, Zadar
Oskar Šarunić, novinar snimatelj

Mirta Šaula, Zagreb
Krešo Šego, književnik
Renato Šelj, predsjednik ispred Udruge hrvatskih vojnih invalida
Domovinskog rata – Črnomerec (HVIDRA Črnomerec)
Ana Šetka, učenica srednje škole
Draga Šetka, umirovljenica
Josip Šetka, učenik gimnazije
Karmen Šetka, prodavačica
Mihovil Šetka, učenik klasične gimnazije u Splitu
Nikolina Šetka, učenica gimnazije
Siniša Šetka, obrtnik
Vladimir Šetka, student
Vladimir Šetka, umirovljenik
Žana Šetka, prodavačica
Milovan Šibl
Marko Šimat, dipl. ing. el., informatičar, konzultant, diplomat, Zagreb
Marko Šimat, dipl. ing., Zadar
Mijo Šimić, dipl. ing., umirovljenik
Nikola Šimić Tonin, književnik
Bernard Šimović, Zagreb
Kata Šimović, Georgetown
Katarina Šimović, Toronto
Krešo Šimović, Georgetown
Mary Šimović, Toronto
Petar Šimunić, mag. oec., Zaprešić
Pavao Šindija, dipl. teol.
Josip Šintić, prof. psih.
Andreja Šipić, dr. med., Zagreb.
Ladislav Šipić, dipl. ing. elektrotehnike, Trilj
Marija Šišak
Marko Šišak
mr. sc. Drago Škarica, svećenik
Ivan Škarica, elektrotehničar, Zagreb
Ivica Škarić, prof., Split
Željana Škegro, učiteljica RN, hrvatskog jezika i književnosti

Ivica Škiljo, dipl. ing. elektrotehnike, Split
Petar Škorić, mag. novinarstva, Split
Karmen Škrinjarić, oec., Pula
Miro Škrobica
Damir Škuger, Toronto
Rozalija Škuger, Toronto
mag. ing. eit Branimir Škugor
Vesna Šolić, umirovljenik, Split
Jasminka Šošarić, dipl. ing. medicinske biokemije u mirovini
Anđelka Špančić, dr. med., Pakrac
Darko Španić, dipl. oec., umirovljenik, Nova Gradiška
ing. Ivica Špančić
Ana Mary Špehar, student, Ogulin
Tomislav Špehar, dipl. pravnik, Ogulin
Ivica Šperanda, trgovac, Split
Zlatko Špoljar, dipl. ing. kem. teh., Zagreb
Liliana Šporer, Empleada Administrativa, Buenos Aires, Argentina
Nikola Štedul
Domagoj Štefanac, student, Zagreb
Milan Štefanac, Mississauga
Ivan Štivojević, dipl. oec., Roždanik, Novska
Nikša Štrbić, Stablina-Ploče
Vinko Štrbić, Stablina-Ploče
Ruža Šukan, Hamilton
Damir Šumelj, Podaca
Dragica Šumelj, dipl. oec., Rogotin
Ivanka Šumelj, Podaca
Željko Šumelj, Podaca
Mario Šumelj, Rogotin
Nikola Šumelj, Rogotin
Smiljana Šunde, novinarka, Zagreb
Mario Šunjić, Mostar
Sjeverin Šunjić, umirovljenica, Rogotin
Tonka Šunjić, umirovljenik, Rogotin
Andrea Šupih-Kvaternik, prof. Zagreb
Marina Šur Puhlovski, književnica

dr. Marija Švagelj, kirurginja, Vinkovci
Davor Švec, elektrotehničar
Iva Tabak, domaćica, Split
Ivan Tabak, umirovljenik, Split
Ela Tadić, Georgetown
Josip Tadić, Georgetown
Josip Tadić, Makarska
Pero Tadić, književnik, Zagreb
fra Vladimir Ante Tadić, Makarska
Zoran Tadić, Maple
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
Francisco Talavera, Silver Lake, Huacho, Peru
Vice Tandara
Ivana Tanovitski, akademski glazbenik
Nikola Tavra
Petar Todorić, dipl. oec., Zagreb
Stjepan Tokić, dopredsjednik SHZ-a za Hrvatsku i dijasporu, Split
Benjamin Tolić, filozof i publicist
fra Zvonko Tolić, prof., Stuttgart
Ante Tomas, dipl. ing. rač., Zadar
don Mate Tomas, SDB, Rim, Italija
Mira Tomaš, viši str. ref.
Gustavo E. Tomasevich, Doc., Buenos Aires Argentina
Željko Tomašević, mag. iur., član predsjedništva Hrvatskoga
žrtvoslovnog društva
Ivo Tomičić Gianelli, Ingeniero en Marketing, Santiago, Chile
fra Eduard V. Tomić, katolički svećenik, OFM, Vareš (BiH)
Jana Tomić, student
Karolina Tomić, BSc (Hons)
Marica Tomić, pedagoginja
Mirjana Tomić
Rudi Tomić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik, Sisak
Marija Tomovel

Mijo Tonković, Mississauga
Dragica C. Topić, Brampton, Kanada
Veronika n. Topić, Brampton, Kanada
Višnja A. Topić, Brampton, Kanada
Jasenka Topić Miletić, dr. med.; spec. o. m.
Nada Topolko, prosvjetna djelatnica u mirovini
Lucas Dela Torre-Damjanović, licenciado en literatura inglesa, Punta Arenas, Chile
Ivo Travica, Toronto
Jelka Travica, Toronto
Kristina Travica, Toronto
Elena Emilia Trebotic, Argentina
Romano Tripalo, liječnik obiteljske medicine, Virovitica
Dražen Trnski, umirovljeni policajac specijalne jedinice
Tamara Trnski
mr. sc. Snježana Trojačanec, Skopje, Makedonija
Luisa Trombetta Burić, prof. matematike i informatike
Zvonimir Trusić, utemeljitelj Dragovoljaca Domovinskog rata
Ante Tucak, prof., Omiš
Damir Tučkar, dipl. ing. elektrotehnike
Jamie Tulić, Melbourne, Australija
Katica Tulić, Melbourne, Australija
Lily Tulić, Melbourne, Australija
Paval Tulić, Melbourne, Australija
Jessica Tulić-Cooke, Melbourne, Australija
Stephen Tulić-Cooke, Melbourne, Australija
Emma Tulić-Dobson, Melbourne, Australija
Lisa Tulić-Dobson, Melbourne, Australija
Katie Tulić-Timperio, Melbourne, Australija
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Zagreb
mr. sci. Gordana Turić, umirovljena saborska zastupnica
Silva Turina, Makarska
mr. Lucija Turkalj
dr. med. Ivan Udovčić, Stans, Schweiz
Vera Uglešić, prof., Zadar
Stjepan Ujević, ing. građ.

Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist, Split
Maja Utrobičić, dipl. oec., Dugi Rat
Ivan Vakula, umirovljenik
prof. Vera Valčić Belić
Ankica Valenta, prof.
Svetozar Valjetić, narednik HV-a, Slavonski Brod
Mario Varela Plantic, liječnik, Chaco, Argentina
Aron Varga, dipl. ing., umirovljenik
Dragica Varga, umirovljenica
mr. sc. Ivo Vasilj
Dunja Vatovac, Zagreb
dr. Antica Veronda, SAD
Antica Veronda, dr. med., psihijatar, Makarska
Vladimir Vicković, dipl. ing. el.
Alojz Vidačković, Caledon
Anka Vidić
Ivana Vidić, dipl. iur., Buenos Aires
Tomislava Vidić, mr. phil., Zagreb
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Marko Vidočić, student, Zadar
mr. sc. Krešimir Viduka, dipl. ing.
Valentina Vig
Marija Viro, ugostitelj, Brisbane, Australija
Ivo Visković, dipl. ing. sigurnosti na radu
Anđelko Vladić, umirovljenik, Eastlake, SAD
Jure Vlaho, Toronto
Mariana Vlaho, Licenciada en Comercio Internacional, Buenos Aires, Argentina
Zorka Vlaho, Toronto
Ivana Vlahović, studentica, (Otok) Vinkovci
Ankica Vlaić, Sesvete
Ante Vlaić, Sesvete
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ivo Vlastelica, Split

Danko Vlašić, umirovljeni kanonik, Split
Ana Vojković, oec.
don Ante Vojnović, umirovljeni župnik, Split
Kata Voltić, umirovljenica, Windsor, Ontario, Kanada
Antonio Vrancic, Ingeniero Químico, Rosario, Argentina
Andrija Vrane, svećenik, Zagreb
Zora Vranić, prof., viša savjetnica AZOO-a, Split
Slavka Vrankić, Mississauga
Spaso Vrankić, Mississauga
Ante Vranjković
Damir Vranjković
kap. Jakov Vranjković
Milan Vranjković
Dragica Vrban, prof. povijesti
Natalija Vrban, dipl. oec., V. Gorica
Stjepan Vrban, dipl. ing.
Iva Vrdoljak, umirovljenica, Brisbane, Australija
don Ivan Vrdoljak, župnik, Zadvarje
Jozo Vrdoljak, umirovljenik, Brisbane, Australija
Frano Vrgoč, dr. vet., Sinj
Stipe Vrkić, prodavač, Obrovac
Jure Vrkljan, Oakville
Matan Vrkljan, Mississauga
Joza Vrljičak, magistar ekonomije, urednik časopisa Studia Croatica, Buenos Aires
mr. sc. Carmen Vrljicak Verlichak, spisateljica novinarka, Buenos Aires
Iva Vrljić, Toronto
Radoslav Vrljić, Toronto
Franjo Vručina, dipl. ing. fizike
Željko Vučić
Josip Vuglac, Toronto
Ivo Vujnović, nastavnik, Dubrovnik
Lidija Vujnović, odgojiteljica, Dubrovnik
Zrinka Vukadin, Split
Ivan Vukelić, Mississauga

Manda Vukelić, Mississauga
Grozdana Vukić
Ivan Vukić
Ivanka Vukić, nastavnica
Krešimir Vukić
Marija Vukić
Jelena Vukman
Mihajla Vukman
Blago Vukoja, Mostar
Dario Vukoja
Filip Vukoja
Zrinko Ivan Vukoja, ing. elektrotehnike
Tomislav Vukoja
Vinka Vukoja
Zdravko Vukoja
Željko Vukoja
Laura Vukonic, lawyer, Cali, Colombia
Jose Antonio Vukovic, analista adm-contable, Buenos Aires,
Argentina
Jorge Vukovic, radijski program Bar Croata, Rosario, Argentina
don Dušan Vuković, umirovljeni župnik, Split
Ivica Vuković, dipl. ing. matematike
Damir Vuković
Mirjana Vuković, dr. med. dent.
Mladen Vuković, dipl. oec.
don Pavao Vuković, umirovljeni župnik, Split
Radmila Vuković, odgajatelj
Slavko Vuković
Ruza Vuksić, umirovljenica, Brisbane, Australija
Marija Vukušić, dipl. iur., predsjednica udruge *Pravna Pomoć*, Drniš
Andrea Vuletić, dipl. iur.
Ani Vuletić, dipl. ing. građ.
Lea Vuletić, dr. med. dent.
Petar Vulić, književnik, Split
Dino Zaharija, student, Rijeka

mr. sc. Zorka Zane, direktor izdavačkog poduzeća
Vladimir Zaninovic. M.d. Cali. Colombia
Dimitri Zaninovic, Economist, Bogotá, Colombia
Milan Zanoški, ing. prometa, hrvatski branitelj, Zagreb
Ina Zec
Marijana Zelencić, Melbourne, Australija
Mladen Zelić, dipl. ing. elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Slavko Zeljko, dipl. oec.
Katarina Zeljković
Miroslav Zemljak, ing.
Ivo Zeruk, umirovljenik
Željko Zidarić, rmc, MBA, Canada
Ivan Zlopaša
Ivana Zlopaša, Široki Brijeg
Anđelko Zorica
alkar Ante Zorica
Branko Zorica
Dijana Zorica
Marija Zorica
Mirko Zorica
Stipe Zorica
č. s. Tihomira Zorica
Zvonimir Zorić, Montevideo, Urugvaj
Zora Zorić Zanon, Montevideo, Urugvaj
Blago Zovko, Timberlake, Ohio
Ljilja Zovko, dipl. oec.
Angela Zubac, Mississauga
Jozo Zubac, Mississauga
Petar Zubac, Toronto
Zora Zubac, Toronto
dr. Milena Zulić Lolić, dentist surgeon, Santiago, Čile
Ivan Felipe Zuvic Plaza, Merritt Island, FL, SAD
Ante Zvonar, dipl. ing., Zagreb
Gordana Zvjerković (r. Lemo), dipl. ing., prof. mentor
Amela Žaja, upravni pravnik, Zaprešić
Ante Žaja, akademski slikar, član HDLU-a, Zaprešić

Marko Žaja, umirovljenik, Aržano
Franka Žaja, domaćica, Aržano
Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960, srebrna kolajna EURO Pariz 1960.
Ana Žarko, studentica
Kata Žarko, računovođa
Marija Žarko, dipl. oec.
Marko Žarko, student
Nediljko Žarko, poduzetnik
Franjo Žgela, dipl. ing. arh., hrvatski branitelj, Slunj
Ivan Žigrović, dipl. ing. kem. ing.
Dragica Živko
Ljudevit Živković, ekonom, Zagreb
Vesna Živković, pedagog, Zagreb
Ivanka Žižić, umirovljenik, Split
Jakov Žižić, umirovljenik, Split
Nives Žižić, ekonomist, Split
Tonči Žižić, umirovljenik, Split
Krešimir Župetić, profesor, Velika Gorica
Guillermo Yankovic, ekonomist, Čile
Valerija Weiss, modni asistent, Njemačka
Vesel Lekaj, Albanac s Kosova

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

PREŠUĆIVANO NAJVEĆE STRATIŠTE HRVATA

***Zapisi o knjizi Romana Leljaka – *Maribor: najveće stratište Hrvata* (Društvo za raziskovanje zgodovine, Maribor, 2017.)**

Stijepo Mijović Kočan

Cio život ću pamtit i imati pred očima sliku koju nam je zajednički filmski kolega, davne 1945. trinaestogodišnji partizanski kurir Jugoslavenske narodne armije, nama trojici-četvorici prijatelja, pripovidio: ispod mosta u Dravogradu rijeka se račva lijevo i desno zbog visokoga stöga mrtvih ljudskih tjelesa koja Drava nije otplavila, jer ih je mnogo; očito su strijeljani na mostu i pobacani u rijeku u tolikom broju da su joj zaustavili otjecanje. Vidim odmah Krležinu (proročansku?) „piramidu mrtvih domobrana“. Premda, tada

partizančić, naš kolega nije znao tko su sve pobijeni, osim da su „bili neprijatelji“, kako mu je rečeno.

Da je to svjedočanstvo istinito, potvrđuje sam Josip Broz Tito u svojoj *Pohvali vrhovnog komandanta jedinicama Treće armije*, napisanoj 15. svibnja 1945. u Beogradu (a pronađenom u *Službenom listu Demokratske Federativne Jugoslavije*, br. 4-7/1945.); tim dokumentom Roman Leljak završava svoju knjigu *Maribor: najveće stratište Hrvata*. Ta dva slovenska grada, oba na Dravi, neznatno su udaljeni jedan od drugog cestovno oko 60, a zračna razdaljina je oko 47 km.

U Brozovoj *Pohvali* stoji, među ostalim: „Trupe Treće armije u posljednjih 15 dana zarobile su oko 100 000 neprijateljskih vojnika i oficira. Za izvojevanje ove pobjede, kao i za brzo, uspješno i potpuno izvršenje postavljenog zadatka, pohvaljujem slavne trupe naše Treće armije pod komandom generala lajtnanta Koste Nađa, pukovnika Branka Petričevića i pukovnika Vukašina Subotića.

Izražavam svoju zahvalnost svim borcima i rukovodiocima jedinica koje su izvojevale ovu pobjedu i uspješno izvršile postavljeni zadatak.

Neka je slava palim borcima za oslobođenje naše otadžbine!

Smrt fašizmu - sloboda narodu!“

Potpisan je „maršal Jugoslavije J. B. Tito, SR“.

Prethodno se spominju „nemačke i ustaško četničke bande“ koje su vojnici Treće armije „prisilile na kapitulaciju“. Iznose se brojke: „zarobljeno je preko 20 000 ustaša“, „veći broj četnika“, „10 000 Nemaca“, „u borbama je poginulo više od 5 000 neprijateljskih vojnika i oficira“, „a oslobođeno više od 8 000 građanskih lica, koje su ustaške bande silom odvele sa sobom“.

Brojke su već u *Pohvali* neprecizne: „više od“, „preko“, „veći broj“, no kada se zarobljene ustaše i Nijemce zbroji, uračunavši i one koji su „u borbama poginuli“, a ne samo one koji su se predali saveznicima (Englezima!) pa nasilno vraćeni Trećoj armiji i drugim postrojbama JNA, sve skupa nije više od 35 000 onih koji su postali „likvidisane posljednje neprijateljske snage“. Nameće se pitanje – tko su bili ostali, do sto tisuća likvidiranih, kako Maršal navodi u *Pohvali*, a nisu ni „20 000 ustaša“, ni „10 000 Nemaca“, ni „veći broj četnika“, jer

„zarobljeno je 100 000 neprijateljskih vojnika i oficira“ koje je sve zadesilo „uspješno i potpuno izvršenje postavljenog zadatka“; dakle, pobijeni su.

Zaključiti je da nisu stradali samo zarobljeni ustaše, Nijemci i nešto četnika, nego i neki drugi, čak je višestruko više tih drugih. Kojih? Očito je da je riječ o redovnoj hrvatskoj vojsci, o domobranima (koje i ozbiljni hrvatski povjesnici, npr. M. Jareb, rado prešućuju, bilo bi zanimljivo da javno kažu zašto; domobrani su bili unovačena državna vojska, bez ikakva krimena, op. a.) koji su se predali saveznicima pa vraćeni komunističkoj armiji, a budući da ni njih tu teško da je moglo biti toliko, riječ je očito i o civilima (!?). Svima se, dakle, dogodilo Maršalovo „potpuno izvršenje postavljenog zadatka“.

Prema nekim kasnijim izjavama, npr. onoj Milovana Đilasa, Titova bliskog suradnika do raskola, Maršal je dao pobiti „više od pola milijuna svojih sunarodnjaka“; toliko ih se spominje iz više izvora. Točan broj neće se nikada saznati, ubijano je divljački i bez popisivanja, međutim na koricama Leljakove knjige mjesta masovnih pokolja u Sloveniji i sjevernoj Hrvatskoj označena su malenim hrvatskim grobom i križićem: 82 su takve oznake masovnih stratišta, ali pokolji su se, poslije „križnih putova“, događali i u Vojvodini i u Bosni, npr. stratište u Podgracima Gornjim, na Kozari, gdje je, prema pisanju sarajevskog *Oslobođenja*, 1992., pobijeno 3 200 zarobljenika, „iz deset hrvatskih općina“.

Pohvala likvidatorima zarobljenika bez ikakva suđenja napisana je dakle 15., a rat je okončan 9. svibnja 1945. Budući da se spominju samo „trodnevne žestoke borbe“, znači da su se pogubljenja tolikoga broja ljudi dogodila pošto se hrvatska vojska bila već predala saveznicima i odbacila oružje, nakon završetka rata.

U uvodu, Roman Leljak među ostalim navodi: “Pri gradnji autoceste (Austrija - Maribor - Zagreb, 1999., op. a.) samo na dijelu kojim prolaze njezini prometni traci, i to u širini od 70 metara pronađeno je 1178 posmrtnih ostataka. Preneseni su u kosturnicu na groblju Dobrava pored Maribora“. To je, dakle, Tezno, samo jedno od stratišta u okolini Maribora.

U tim masovnim grobnicama, među kostima i lubanjama, dosta je nađeno i osobnih predmeta, puceta koja nisu vojnička, prstenja,

kopča, krunica, križića, češljeva, žica kojima su bili vezani... To je u knjizi predočeno na čak 61 stranici (127. - 188.)! Djeluje jezivo. Međutim, svjedočanstva kazuju da su prije smrti bili opljačkani, a često i skinuti do gola, tako da tih predmeta i nema puno, samo onoliko koliko ih je ubojicama promaklo.

„Nigdje na jednom mjestu nema toliko mrtvih Hrvata. Stratiše koje je nekad bilo protutenkovski rov za obranu Maribora, dugačko 3,2 kilometra (na toj dionici, op. a.), široko tri metra i duboko oko 3,5 metra, napunjeno je mrtvim Hrvatima“ (str. 9).

Nakon toga uvoda, Leljak iznosi povijesne činjenice o odnosu Tita i Churchila, o njihovim susretima i korespondenciji, o tomu kako je Broz Britanca iznimno lukavo izvarao, preveslao ga i uvjerio da će izbori u Jugoslaviji biti demokratski, a onda nametnuo staljinizam; 1948. Broz Jugoslaviju otvara Zapadu i odriče se Staljina, ali ne i staljinizma. No, postiže što želi: novac i simpatije Zapada! To, prvo poglavlje naslovljeno je *Titove laži i tajni rat protiv Churchila*.

Ukratko ću upoznati čitatelja sa svim poglavljima Leljakove knjige.

Likvidacije u Mariboru poglavlje je u kojemu se objašnjava kako se i zašto u tomu slovenskom gradu 1945. zateklo oko sto tisuća Hrvata; navedeni su brojevi svih divizija hrvatske vojske, njih 13 (1., 2., 3., 4., 5., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16.), koje su se predale saveznicima, „članovi njihovih obitelji i ostali koji su napustili Hrvatsku početkom svibnja 1945.“ (Bježalo se u strahu pred komunistima za koje su se pronosili glasovi da ubijaju svakoga tko nije za njih, što, na žalost, nije bilo daleko od istine, op. a.)

„Od 4. svibnja 1945. u Maribor su dolazili mnogobrojni vlakovi, prije svega s civilnim stanovništvom. Bili su to izbjeglice iz udaljenih krajeva Hrvatske, uglavnom članovi obitelji hrvatskih vojnika, ranjenici, članovi raznih domoljubnih organizacija, a posebno ustaška mladež i ženski ogranci. Hrvatska se vojska nije mogla probiti u Austriju jer su te dijelove terena držale bugarske i sovjetske jedinice. U Maribor su tako do 15. svibnja 1945. poslane mnoge hrvatske jedinice, prije predaje u Bleiburgu, koje je komunistička partizanska vojska zarobljavala (...) na liniji Krško, Zidani Most, Celje, Dravograd. Riječ je o 5., 7. i 8. diviziji Hrvatskih oružanih snaga

(HOS)“. Ukratko, zarobljeno je doista oko sto tisuća hrvatskih vojnika, ne obvezno i ustaša, njih toliko i nije bilo, te civila, „članova obitelji“; malo ih je preživjelih. (To su mogli biti uglavnom oni koji su se slučajno namjerili na pojedine manje jedinice hrvatskih partizana, no ni to nije bilo neko pravilo, niti garancija, op. a.)

Povlačenje HOS-a NDH i civila - to je opsežno poglavlje u kojemu se podrobno tumači naslov, s datumima, imenima, zbivanjima... Autor donosi pronađene dokumente, pisma, svjedočenja, sve dokumentirano, gdje je koji dokument pronađen: „Krunoslav Draganović o odlasku dr. Ante Pavelića i vlade NDH iz Hrvatske“; „Izvadak iz saslušanja Ivana Kirina zvanog Ico“; „Izjava Mihovila Petrovića o bijegu iz Hrvatske“; „Britanski ministar Harold Macmillan izručio nedužne ljude u ruke Titu“; „Britanci su znali da će ljudi biti smaknuti“; „Nema razlike između Staljina, Hitlera i Tita“; „Ne znati istinu uvreda je za nevine žrtve“; sve to o Britancima piše Nikolaj Tolstoj, a kao izvor Roman Leljak navodi *Jutarnji list* (str. 56).

Ulazak Treće armije u Maribor - među ostalim tu piše: „Nakon 72 godine pronalazi se u Vojnom arhivu u Beogradu dokument *Pregled nanetih gubitaka neprijatelju*". Iz tog dokumenta jasno proizlazi da su samo u toj, "završnoj operaciji do 15. svibnja 1945. zarobili 230 426 vojnika i civila, ubili 92 409 vojnika..." (str. 59). Iz drugog dokumenta koji također nije bio poznat svih ovih godina (...) možemo saznati da su "na područje Maribora bugarski vojnici iz Austrije vratili 10 000 ustaša i 4 000 civila, među kojima i 3 000 žena i djece" (postoji depeša o tome, str. 60).

Leljak donosi fotografije u beogradskom Vojnom muzeju pohranjenih dokumenata, npr. „Operacijski dnevnik 17. divizije“, „Dnevnik 15. Majevičke brigade“, „Operacijski dnevnik VI. proleterske brigade“ itd. Evo nekoliko iz tih dnevnika djelovanja izdvojenih rečenica:

„20. 5. 1945. No 25, dn 70: Jedan bat. uputili smo po naređenju (...) da sa prvim bat. šeste brig. likvidira ustaše od 5 stotina koji su na sektoru Miklauš“ (str.82). „Ustaša“ je naziv za sve Hrvate, tako i za domobrane, vojnike redovne Hrvatske vojske, koja se, dakle, predala bila Englezima, a rat je završen 9. 5. 1945.; o poštivanju ratnih pravila

postupanja prema zarobljenicima nema ni zbora, ovo su likvidacije u mirnodobnom vremenu (op. a.).

„No 26, dn 75: (...) Danas smo nastavili sa streljanjem. Brigada je smeštena u gradu.“

„21. 5. 1945., No 27 dn 55: (...) U toku celog dana radili smo isto što i juče (likvidacija). Po naređenju uputili smo jedan voz, sa jednim članom štaba – bat. da sprovodi zarobljenike u Zagreb, kad se vrati javićemo. Miki (Rade Hamović). VA VII, Beograd, arhiv NOB, kut. 993, rg. br. 8/8 “ (str. 82; napomenuti je da su likvidacije nastavljene i u Zagrebu i okolici, na više danas znanih mjesta, op. a.).

Sudionici likvidacija u tenkovskom rovu – poglavlje donosi svjedočenja Ivice Barišića Tadića i Ive Križanca, koje su, nakon 15. svibnja 1945. (?!, op. a.) nedaleko Dravograda zarobili partizani:

"Obojica su nakon zarobljavanja dobrovoljno pristali aktivno sudjelovati u likvidacijama (...) hrvatskih ustaša, domobrana i civila na području šume Tezno, istočno i zapadno od sadašnje ceste Maribor-Ljubljana (...)"

"...al je onda bilo naređenje da raketa padne pukne kad su prešli granicu avijoni, onda na brzinu pokrijemo mrtve, a da mi pobjegnemo u šumu."

"...ko je mogo ručat, ja nisam mogo, taj dan, sutradan već jesam, razumiješ..." (str. 94)

"...jedna partizanka s njime, debela, 100 kila (...) i kaže kako ćemo to suđenje, a onda ustade pa se okrene od jednog komisara i jednog višeg oficira, ovako na ramena jednom in drugom, a on već leži oboren kundacima, njemu je skočila na glavu, tad, i odjednom mu glava odjeknula, puknula i mozag izpada (...) i veli, eto, ja sam mu sudila" (str. 95, iz svjedočenja Ivice Barišića Tadića).

"...izvode trojicu po trojicu i ja se vratim i kažem streljaju (...) tako je trajalo otprilike 10 dana (...) da svi koji su primljeni nanovo u par dana politička nastava" (str. 95).

"...dolazili su kamioni u rikverc do jame i kad se jedan isprazni, drugi čeka i dođe rikverc i tako celo vreme, i tada sam čuo da je 36.000 (...) drugi su to pomagali i držali ih za ruke, naš je posao bio samo obezbeđenje (...) kad je to završeno s muškarcima, onda su došla dva

kamiona žena i to su bile Ustaške. Za dva kamiona znam (...) 'je li tko vikao, je li tko plakao' (pitanje člana Komisije... Republike Slovenije, op. a.), pa, bilo je svašta (...) vidim lopatom stižu neki partizani (...) ja sam to gledao svojim očima, na suprotnoj strani su bili mozgovi i lopatom su to bacali u rov (...) nekoliko dana vi niste mogli doći na 100 ili 200 metara blizu jame (...) to je smrdjelo.“ (str. 97, iz svjedočenja Ive Križanca).

Velečasni Josip Kapš iz Gospića, rodom iz Lukovdola, bio je vojnik jugoslavenske kraljevske vojske, a odmah potom unovačen u Hrvatsku vojsku, preživio Bleiburg; 2002. godine, u vrijeme razgovora s novinarom Marinom Smolčićem, navršio je bio 82 godine; svjedoči u tomu poglavlju:

"...u samom Bleiburgu najviše je ubijeno civila, starih i nemoćnih, žena i djece. Uza sav taj užas, Bleiburg je prema Mariboru, bio mala Golgota, ukoliko se stradanje uopće može stupnjevati. A moja grupa upravo je preko Austrije prebačena u Maribor (...) Partizani bi uvečer ponudili brijanje i kupanje onima koji se žurno jave. Jadnici koji su otišli na takva 'brijanja' završavali su prerezanih vratova (...). Igrom slučaja, jedan je partizanski oficir doznao kako sam ranije završio remenarski zanat. Kada me pozvao k sebi, mislio sam: 'Ovo je kraj!' Strogo me upitao zašto se nisam javio kada su tražili tko će im pokrpati remene, futrole za oružje i ostalo. Tako mi je dao novi posao koji mi je spasio život. (...) Morali su se skinuti do gola, ostaviti sve dokumente, satove i prstenje. Vezani žicom potom su ubacivani u kamione i kao na traci smrti voženi u protutenkovske rovove u okolici Maribora. Tu su strijeljani i odmah zatrpavani buldožerima. (...) Jedan kapetan bio je najglasniji u hvalisanju. Kroz prozor sam čuo kako se hvalio da su na prijevaru kod Bleiburga na pregovore privukli hrvatske posrednike. Bili su to časnici bez naoružanja. Svi su pobijeni, neki puškama, neki su zaklani. Taj se oficir s ponosom hvalio s dva ručna sata kao ratnim plijenom koji je skinuo s dvojice ubijenih hrvatskih časnika, nakon što ih je osobno zaklao. (...)

Kada je s tim trakama smrti posao bio pri kraju, nas preživjele trebalo je pokazati narodu kao krivce za sve što se dogodilo od 1941. do 1945. Onda smo mi krenuli na Križni put(...) Likvidacije su se uglavnom događale izvan naseljenih mjesta. Mrtve su bacali u

obližnje rijeke, u močvare, ili su ih uhićenici pokapali u plitke grobove. (...) Iz Petrovaradina u Vojvodini 'dio preživjeli domobrana pušten je na slobodu'. Samo što je sloboda u Lukovdolu imala gorak okus" (str. 99-104, izvor: *Novi list, Profil*, Rijeka, 30. 3. 2002.).

Tisak o Teznom, poglavlje je koje se bavi time što se po javnim glasilima pisalo pošto su otkrivene mnogoljudne grobnice na mjestima gdje se namjeravalo proširiti autocestu. Evo nekoliko naslova i pokoji izvadak iz navoda: „Slovenci grade autocestu preko grobova Hrvata“; „rovovi su zajedno bili dugački oko 15 km, široki četiri, a duboki četiri do pet metara (...) prema svjedočenju mariborskog oznaša Zdenka Zavedlova“; (...) "u Teznom svi rovovi bili su puni strijeljanih vojnika (...) te kako je to bila 'prava klaonica Hrvata' (...) u Sloveniji se još nerado priča. (...) Slovenska vlast dosad ništa nije učinila za zaštitu grobnica"; (...) Tajnik Komisije (hrvatske, saborske, kasnije ukinute, op. a.) Florijan Boras rekao nam je da se ništa ne mogu dogovoriti sa Slovencima jer da su, kako kaže, tamo i dalje komunisti na vlasti, te kako Slovenci zapravo i odmažu u čitavoj stvari; ni hrvatska strana ne misli poduzeti nešto"; (...) "Klaus Kinkel (...) ima plan rovova oko Maribora, što ne iznenađuje kad se zna da je jedno vrijeme bio šef njemačke obavještajne službe (...) čini se da neki još pružaju otpor otkrivanju tih grobnica. Oko Maribora naselili su se neki Srbi, i to blizu mjesta zločina, koji su možda i sami sudjelovali u tome. Oni su uvijek bili protiv bilo kakve gradnje na tom području, valjda iz bojazni da se nešto ne otkrije, što bi za njih bilo pogubno" – zaključio je Polajanko (Angel Polajanko, zadužen za sektor autocesta, op. a.); "... da je 1945. ondje bio partizanski stražar te da je čuvao zarobljenike koji su i po nekoliko dana čekali sasvim goli da ih ubiju i bace u jame" (...) ispričao je Truhli (Dragutin Truhli, zagrebački umirovljenik, sudionik tih zbivanja, op. a.);

"Tada sam imao 12 godina te sam sa svojim vršnjacima, koji kao i ja stanuju u blizini, oko Teznog skupljao čahure (...) jednog sam se dana sakrio u grmlju te sam prvi put vidio голу ženu koju su strijeljali zajedno s troje djece i bacili ih u rov. Svima su ruke bile vezane žicom" – svjedoči Mariborčanin Silvio Kajzer (...). Kajzer tvrdi da su svakodnevna strijeljanja trajala od 20. svibnja do kraja lipnja 1945. te

da su egzekutori bili bugarski partizani i četnici koje je Kosta Nađ, zapovjednik Treće armije, preodjenuo u partizane (...). Treća je armija (...) prema partizanskim podacima, do 16. svibnja zarobila 185.000 vojnika raznih nacionalnosti, među kojima je najviše bilo Hrvata, ali u taj broj nisu uračunati i civili (...) potvrdio je i Milan Basta, politički komesar 51. vojvođanske divizije koji je kazao da je kolona od Dravograda do Maribora bila dugačka 60 kilometara (...) procjenjuje se da je samo u Teznom likvidirano između 40 i 70 tisuća Hrvata. (*Zvonimir Despot*, str. 105–109.)

„Četvrtak, 19. kolovoza 1999. Ekskluzivno. Slovenski partizan Jaka Leber (...) odvažio se svjedočiti o likvidacijama Hrvata u dolini Sv. Ivana (...)

Zatočenika je bilo kao vlati trave: Hrvata je bilo najviše, a među njima puno žena i djece (...) Civili su bili skupa s vojnicima gotovo goli i vezanih ruku. Tko nije htio ići, znali su ga vezati za konja i vući tako da je ostao gotovo bez kože (...) onda su ih likvidirali pucajući u njih ili su ih zatukli motikama i sjekirama" – zastrašujuće je svjedočanstvo Jake Lebera. "Iz doline Sv. Ivana nitko nije uspio pobjeći i spasiti život (...) Veliko hrvatsko gubilište Rogaški Gozd (...), jezovito je da su ubijali čak i malu djecu. (...) Na gubilišta su dovođeni mladi vojnici kako bi se navikavali na te grozote, a kasnije se i sami laćali ubijanja. Pričali su mi očevici kako su se srbijanski prostaci, često nepismeni, otimali za strijeljanje djevojaka i žena otmjenijeg izgleda, a naročito pak hrvatskih dočasnika i časnika (...) sve dok im se cijevi strojnica (šmajsera) ne bi pregrijale (...) Bili su u dobi od 12 do 14 godina. (...) Komu je od prvog ili drugog udarca smrskana lubanja, taj je patio kratko. Da je mogao, valjda bi sam sebi pozavidio na kratkoći umiranja.(...) Svaki vagon je bio propisno označen znakom Crvenog križa. To za srbokomuniste nije imalo nikakav značaj. (...) Noću su oba vlaka dovezli na obližnji željeznički most. Po dvojica, najčešće četvorica, uz njihov poznati 'ho-ruk', teške su ranjenike s mosta bacali u rijeku Dravu“ (str. 113 - 125).

Stratišta na području Maribora; to poglavlje uglavnom ispunjavaju fotografije, često zračni snimci, autocesta kod Tezna, o kojem je u knjizi naviješće riječi, samo je jedna od lokacija, ali iz zraka je snimljeno više njih, 17 je stratišta samo na lokaciji Franhajm, malim

crvenim kružićem označena su mjesta stratišta na snimkama šuma, polja i naselja iz zraka: „Stratište Grobišče pri Rušli koči na Arefu“, „Stratište Bohova“, „Stratište Hočko Pohorje“, „Stratište Jurjevo sedlo“, „Stratište Lebejeva frata“... Na svakoj stranici knjige su po dvije fotografije raznih stratišta oko Maribora, od 127. do 137. str. knjige. (Sljedeće poglavlje, *Posmrtni ostaci i osobni predmeti* o kosturima i na njima pronađenim osobnim predmetima u Teznu, između str. 139 i 183, već je napomenuto.)

Prijepis pisama Odbora za istraživanje Bleiburške tragedije Krunoslavu Draganoviću poglavlje je (str. 185-188) u kojemu Odbor za istraživanje bleiburške tragedije, nakon navoda mnogih stratišta, nastalih uglavnom nakon završetka rata 1945., moli primatelja pisma da sasluša one za koje zna da o tomu imaju što reći, „a ne zaboravi napisati i svoje doživljaje, ukoliko ih imaš“; potpisani su članovi Izvršnog odbora: dr. Dragutin Kamber, dr. Rudolf Hrašćanec, dr. Jure Prpić, W. Stephen, W. Skertić i Ivan Prcela.

Iskazi o pokolju Hrvatske vojske (str. 189-254) poglavlje je koje donosi dosta izjava (koje je prikupio za to zamoljeni Krunoslav Draganović): zapisnika, iskaza, sjećanja, saslušanja...

Svemu pročitanom dodaje se još podosta novih detalja, npr. sudionici Križnog puta svjedoče kako su ih u hrvatskim krajevima, u selima kroz koja su prolazili, ako nisu bila njemačka sela potpuno prazna, dok su bili mučeni glađu i pješačenjima bez predaha (pale bi ubijali!) seljaci darivali hranom, što su partizanski sprovodnici tih kolona sprječavali, ali nisu uspijevali uvijek spriječiti, a slično je bilo i u Vojvodini:

„Prvih dana su nam građani nešto slali tople hrane“, međutim, „to je prestalo jer su zbog toga pozatvarani. Prolazeći preko Fruške gore bili smo strahovito maltretirani od srpskih seljaka. Na nas su se nabacivali ciglama i tukli nas. Tu su sve kuće obilježene: „Srpska kuća“, „Švapska kuća“, „Mađarska kuća“, „Hrvatska kuća“ (str. 200). (Nasuprot takvim podjelama, na zagrebačkom Mirogoju, a i u gradu Zagrebu, nikada se nije takvo nešto dogodilo: sve su kuće u tom smislu oduvijek neobilježene, svi su grobovi pomiješani i narodnosno i ideološki i vjerski: latinica, a na susjednom grobu srpska ćirilica,

križ kraj petokrake ili polumjeseca... osim dijela židovskoga groblja, ali on je izdvojen na vlastiti zahtjev, kojemu je udovoljeno, o čemu svjedoče kronike o nastanku toga počivališta umrlih, op. a.)

„Sva ta masakriranja vršena su bez ikakva suda i bez znanja javnosti“ (str. 220).

„Bjelovar (...) neka žena s djetetom u naručju među nama je prepoznala svojega muža te ga htjela pozdraviti. Jedan od partizana izvukao je toga čovjeka iz kolone i pred njegovom ženom ga ustrijelio: 'Evo ti muža!'“ (str. 247). Sličnih detalja, gdje je svaki od pratilaca „kolonā smrti“ mogao ubiti kad je htio i koga je htio, ima zapravo na svakoj stranici ovoga poglavlja, a svjedoci su često samo pod inicijalima. U Krapini, u Varaždinu, u Zagrebu, u Vinkovcima, u Pančevu... a negdje između: „dva partizana postavili su jedan teški mitraljez te iz blizine postrijeljali sve te redove zatvorenika kojih je bilo nekoliko stotina.“ (str. 191).

„Krvavo hrvatsko proljeće 1945.“, a osobito „Maribor, najveće stratište Hrvata“, još uvijek su postrance, tek u prigodnim prisjećanjima. Većina ljudi iznimno malo zna o svemu tomu. Više stotina tisuća pobijenih Hrvata, i to s divljačkom mržnjom i neshvatljivo izopačenih smaknuća nevinih ljudi bez ikakva suđenja, čak i bez ikakve zabilješke, najviše „zahvaljujući“ drugu Maršalu koji je neutralizirao svoje protivnike, i Hrvate i Srbe: Hrvate tako da ih je dao pobiti, a Srbe tako da im je dopustio izivljavanja nad vlastitim narodom, nad civilima, nad ženama, nad djecom, jednako kao i nad vojnim zarobljenicima, koji su, svjesni da su se zatekli na pogrešnoj strani koja gubi rat, i da su voljom svojih političara, a ne svojom voljom, izjednačeni s nacistima, prije toga civilizirano i dobrovoljno predali oružje saveznicima, Englezima koji su ih podmuklo izdali.

Mariborska strašna stratišta, izvan svakoga pakla i svake moguće paklene mašte, te općenito „Hrvatski krvavi maj 1945.“ jedan je od najsramočnijih genocida u svjetskoj povijesti, a nastoji se spriječiti da se zna za njega tako da se preuveličava Jasenovac, da se izmišlja i laže o tomu ratnom vojnom logoru u kojem nikada nije ubijeno niti jedno jedino dijete (prema Leljaku, Vukiću i drugima) niti je, prema dokumentima koje podastiru javnosti, tamo bilo masovnih smaknuća. Vrlo prozirno je optuživati Hrvate da su „genocidan narod“; oni koji

optužuju sami su počinili genocid pa ga natovarili žrtvi: *vae victis* (jao žrtvama, jer hrvatski vojnici nisu bili vojno pobijedjeni: odbacili su oružje nakon završetka rata).

„Grobovi ne bi trebali biti političko, nego civilizacijsko pitanje“ (F. Boras, str. 106).

„Posmrtni ostaci s lijeve i s desne strane autoceste još uvijek čekaju ostvarenje prava na grob i dostojanstven ukop, što je jedno od osnovnih ljudskih prava“ (str. 9).

Predsjednici hrvatskih vlada, sve jedan za drugim, kao vlade, koliko god ih je dosada bilo, i koji su sada, kao i predsjednici hrvatske države, sve jedno za drugim (nakon Tuđmana), ničim do sada *nisu pokazali da glede mariborskih stratišta imaju nacionalne SVIJESTI (i časti) kao ni ljudske SAVJESTI: riječ je doista samo o svijesti i savjesti, bez ikakva ideološkog ili političkog predznaka.*

Budući da je uistinu „uvreda za žrtve ne znati istinu“, sva hrvatska *mainstream* glasila, tiskovna, slušna i vidna, koja zanemaruju stalno napominjati ova strašna zbivanja, sudjeluju također u zločinu, jer narod za koji pišu i govore ostavljaju u neznanju i uvredi nevino smaknutih sunarodnjaka. To vrijedi i za hrvatsko školstvo koje se nedostatno bavi odgojem, a pretjerano trgovanjem tehnološki novim metodskim nastavnim pomagalicama, nazivajući to „školom za život“, a izvan su života, skupa s naraštajem za koji su odgovorni.

Autoru Romanu Leljaku iskreno sam zahvalan za njegovo humano djelovanje: jedini, za sada, koliko vidim i znam, spašava čast i ugled naših susjeda Slovenaca, a nas Hrvate posramljuje, ali ujedno i uzdiže i prosvječuje. Stoga zaslužuje jedan lijepi trg ili spomenik, u svakomu hrvatskom gradu.

(Zagreb, travanj 2019.)

Opaska:

Objavljeno u KOLO 1/2020.

TREĆI DIO

MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.

MOJA ANKICA 2.

U tekstu MOJA ANKICA posebno sam naglasio govor mog matematičara Larsa Erika Perssona:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37055-akademik-pecaric-moja-ankica>

I njemu su javili za Ankicu pa je i on izjavio svoju sućut:

Subject: My deepest support
Date: Sun, 22 Oct 2023 08:59:27 +0200
From: Lars-Erik Persson <larserik6pers@gmail.com>
To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dear my friend Josip

I heard from Sanja that your dear wife passed away. I can not do much in this heavy situation for you but I will hereby submit my most heartilyPers(s)onal condolences, sympathyand support to you, Ivana, Dilda and Andela with families..

I feel that I got even closer to you and your nice family when I contributed to the writing of the article about outstanding Josip and his nice family:<https://files.ele-math.com/articles/mia-22-73.pdf>

Your friend for ever

Lars-Erik

<https://www.larserikpersson.se/>

Ali njoj je najdraža sućut koju je objavio njen bivši ravnatelj Ante Beljo:

In memoriam: Ankica Pečarić

POSTED 21. LISTOPADA 2023. HŽD

Poštovani članovi i prijatelji Hrvatskog žrtvoslovnog društva, javljamo Vam da je supruga akademika Josipa Pečarića, gđa Ankica Pečarića blago u Gospodinu preminula u četvrtak. 19. 10. 2023. u 76-oj, godini života nakon duge i teške bolesti.

Pogreb drage pokojnice bit će u utorak. 24. 10. 2023. u 12:30 sati iz mrtvačnice na Mirogoju.

Termin svete mise zadušnice bit će objavljen na pogrebu

POČIVALA U MIRU BOŽJEM!

Škabrnja – 17. lipnja 2007. godine – završna sjednica Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa: Ankica Pečarić, Ivan John Prcela, Katarina Pavičić, fra Andrija Nikić, Joja Ricov, Duška Crmarić Tomašić, Vera Valčić Belić... /foto arhiva HŽD/Đ. Cecelja

Škabrnja - prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić i Ankica Pečarić, prof.

Škabrnja – Ankica Pečarić, prof. i Jadranka Lučić

Uvijek je bila velika podrška svome suprugu, vjerna prijateljica, supruga, majka i baka... Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na kojemu je akademik Josip Pečarić bio bez svoje supruge Ankice...

U ime Hrvatskog žrtvoslovnog društva, izražavamo iskrenu sućut obitelji Pečarić, kćerkama Đildi, Ivani i Anđeli njihovim obiteljima i ostaloj tugujućoj rodbini.

Ante Beljo, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Franjo Talan, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

<https://viktimologija.com.hr/wp/in-memori-ankica-pecaric/>

Beljo je Ankici bio izuzetno drag i rado bi nam pričala kako je znao na jednom znanstvenom skupu sjajno odgovarati na pitanja za koja je tvrdila da su bila nedobronamjerna. Ja sam bio u Australiji tako da je ona sudjelovala bez mene.

Poznato je kako su Hrvati Kanade dali uistinu nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske i njenoj demokratskoj izgradnji. Čak je stvoren mit o "Norvalskoj četvorki" ("Norvalska Hrvatska"):

<https://www.vecernji.ba/kolumne/moze-li-poput-suska-u-ratu-kanadski-hrvat-u-miru-pokrenuti-oluju-1048033>) koja je osmislila strategiju uspostave neovisne Hrvatske, tj. njih četvorica Gojko Šušak, Ante Beljo, Anton Kikaš i fra Ljubo Krasić, a spominje se i dopisni član HAZU prof. dr. sc. Vinko Grubišić, su od Tuđmana napravili ustašu. Jasno je da je onima koji ne vole ni samu pomisao na neovisnu Hrvatsku svaka takva država jedino može biti ustaška, genocidna i sl. Tako su tijekom Domovinskog rata pa sve do danas govorili o Tuđmanovoj ustaškoj državi, hrvatski branitelji su zapravo ustaše itd. Čini mi se da im je pričao u tome kako je "Titov general" postao ustaša bila itekako važna da bi opravdali sebe i to što su podržavali ono Titovo o Savi koja će prije poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti svoju državu.

Sama činjenica da su Norvalsku četvorku izabrali kao “krivce” za Tuđmanovo domoljublje svim hrvatskim domoljubima izaziva veliko poštovanje prema njima. A takvo poštovanje oni su svojim radom doista i zaslužili.

<https://www.hkv.hr/o-nama/lanovi/71-ante-beljo.html>

Beljo je tražio da počnem i pisati o mojoj Boki ono što sam znao govoriti u javnim nastupima i te tekstove sam objavljivao u tiskovinama HIC-a i Matice hrvatskih iseljenika. Dovoljno je pogledati samo moju knjigu „Borba za Boku kotorsku“ i vidjeti koliko je takvih članaka dano u njoj. Ali on nije stao na tome. Zbog rada na povijesti Bokeljskih Hrvata u HIC je zaposlio i moju suprugu Ankicu, a radno mjesto joj je bilo u Hrvatskom institutu za povijest. To je dogovorio s tadašnjim ravnateljem dr. sc. Mirkom Valentićem.

Suradnja s povjesničarima u Institutu, sudjelovanja na znanstvenim skupovima bila je itekako značajna za Ankičin i moj rad. Zapravo možemo slobodno reći kako je uloga dr. Valentića i Belje velika u nastanku knjiga:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka*, HAZU, Zagreb, 2002.

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Naime, poslije objave prve od tih knjiga otišli smo u Australiju gdje su me pozvali sa Sveučilišta u Adelaideu. Ankica je morala dati otkaz uz dogovor da je ponovo zaposle u HIC-u kada se vratimo. Ali tada je došlo do promjene vlasti i povratka jugoslavenske opcije na vlast. Žrtva je bio Beljo koga su na svakakve načine i ucjene uspjeli ukloniti

s pozicije ravnatelja Hrvatske matice iseljenika, a uz njega je stradala i Ankica koja se više nije mogla zaposliti.

Međutim ono što smo radili tijekom njenog boravka u Institutu omogućilo je nastanak tih knjiga. Moglo bi se reći i mog boravka jer mi je zbog tog rada dr. Valentić nudio posao u HIC-u. Naravno, ipak sam ja matematičar, ostao sam na Sveučilištu i iz Australije došao na promociju u akademika 2000. god.

Danas Ante Beljo predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva pa je u tom svojstvu i poslao gornju obavijest.

U njoj se spominje i misa bez točnih podataka jer u vrijeme tiskanja osmrtnice za njih nismo znali. Danas znamo:

SVETA MISA ZADUŠNICA SLUŽIT ĆE SE U CRKVI BLAŽENE
DJEVICE MARIJE REMETINEC-BLATO U UTORAK 24.10.2023.
U 18:30 SATI.

Slika koju su dali je sa Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa koji se održavao u Zagrebu i Škabrnji. Slika je iz Škabrnje, dijela Kongresa koji sam ja zatvorio.

Objavljen je i Zbornik radova u kome je i moj tekst koji dajem u Prilogu.

Kako sam u prvom dijelu teksta dao neke sućuti koje su nam uglavnom poslali moji matematičari čini mi se da je nepravedno ne dati još neke. Kako ih je bilo puno daje izbor samo među onima koje sam dobio e-mailom:

Date: Thu, 19 Oct 2023 07:33:11 +0200

From: biskup@biskupija-sisak.hr

O dragi Josipe,

Moja sućut i iskrena molitva za Ankicu! Idem baš na misu pa ću je

spomenuti u molitvi! A Tebi želim Božju utjehu i mir!

+Vlado

Date: Thu, 19 Oct 2023 05:38:28

+0000

From: Gordan Grlić-Radman

Primi moju iskrenu sućut, dragi prijatelju! Nebeski anđeli bili joj na napomoć! Poćivala u miru Božjem!

Gordan

Date: Thu, 19 Oct 2023 06:03:21 +0000

From: Źeljko Tanjić

Poštovani akademiće, moja iskrena kršćanska sućut. Gospodin joj podario mir i radost nebeskoga kraljevstva, a Vama i cijeloj obitelji neka daruje vjere i nade u ponovni susret i snage za svaki novi dan. Poćivala u miru Božjem. Pokoj vjećni daruj joj Gospodine.

Źeljko Tanjić

rektor

Hrvatsko katolićko sveučilište

Date: Thu, 19 Oct 2023 09:28:27 +0200

From: Nevenka Buhin

Dragi moji svi Pećarići moje duboko saućešće. S kolikom ste ju ljubavi svi njegovali, to je tako rijetko. Vi ste svi moji borci i moj uzor. Ono malo koliko sam ju upoznala bila je prekrasna i jedinstvena osoba. Odgojili ste prekrasne ljude. Preteško vam je ali vjerujem da imate puno prelijepih uspomena koje će vam malo olakšati vaš gubitak.

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:21:12 +0200

From: Źeljko Lenić

Poštovani akademiče Pečarić,
primite molim Vas moju duboku sućut zbog Vašeg gubitka.
Znajte da niste sami i da osim obitelji, imate uza sebe brojne Hrvate, u svakom trenutku!
Slobodno se obratite ukoliko bilo što trebate, rado ću Vam pomoći na bilo koji način.

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:46:11 +0200

From: Ivan Karlić

Poštovani i dragi gospodine akademiče Pečariću,
Stigla je vijest da se Vaša cijenjena supruga preselila Gospodinu! Koliko god bio privremen, rastanak s dragom i voljenom osobom kakva je supruga uvijek je težak i pun tuge! No, osim tuge, naša nam vjera govori da je Vaša cijenjena supruga Ankica prešla svom Dobrom Pastiru na „obilne pašnjake [...] gdje smrti, ni boli, ni tuge više nema“! Vjera i nada u budućnost s dragim Bogom i sa svetima utjeha su i snaga u takvim teškim trenucima! Uz molitve za Vašu suprugu, želim Vama i obitelji izraziti iskreno kršćansko i ljudsko suosjećanje, moleći dragoga Boga da Vama i Vašoj obitelji udijeli utjehu i snagu u teškim trenucima!

Naša liturgija kaže da se „vjernima život mijenja, a ne oduzima“ te se čvrsto nadamo i vjerujemo da je i Vaša draga supruga Ankica u zajedništvu s Bogom i svim svetima! Ta vjera neka Vam bude oslonac i potpora!

S poštovanjem,

Ivan Karlić

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:50:06 +0200

From: margarita vrbanovic

Draga obitelji, tako sam nježno voljela našu Ankicu. Neka je anđeli ponesu u zagrljaj Svevišnjemu. I ovo ljeto je bilo falilo jer se nismo svi okupili kod nas. Dao vam dobri Otac snage da izdržite tugu. Prikazati ću sv. Misu .

Vaši Stjepan i Mira

Date: Thu, 19 Oct 2023 18:24:54 +0200

From: Ante Kukavica

Štovani i dragi Professore

Duboka i iskrena sućut prigodom smrti drage Vaše supruge, iskrena sućut iskazujem i duhovnu podršku. Bila Vam je Vam je, vjerujem, velika podupirateljica i pratilja na Vašem napornom putu za toliki Vaš rad i zauzetost na svim sektorima znanstvenog i profesionalnog i društvenog života.

U ovom momentu, kao nikad, moramo sebi posvijestiti kako naš život nije zatvoren samo u vrijeme i prostor, nego i s Bogom, koji nadilazi ovo vremenito i prelazi u Vječno, u ispunjenje u Božjoj punini. „*I dok nam se raspada dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište u nebesima. Jer što bi nam koristilo što smo se i rodili kad ne bismo imali sreću zadobiti spasenje*” od ovog prolaznog i zadobiti ono vječno u Bogu, gdje je vaša štovana Supruga vjerujemo sigurno i dospjela.

Neka joj je za sve podvige, napore i trpljenja velika hvala, a dragi Bog nagrada u Punini života i zagrljaju neizmjerne ljubavi.

Sa štovanjem fra Ante Kukavica, kapucin iz Karlobaga

Date: Thu, 19 Oct 2023 20:59:11 +0200

From: Anđelko Kaćunko

Dragi brate, iznenađen sam preseljenjem tvoje drage Ankice - primi moju iskrenu ljudsku i kršćansku sućut i prenesi moje suosjećaje svima svojim. Sve vas nosim molitveno u mislima i srcu, a sutra ću vas se sjetiti u svetoj misi u 18,00 sati.

Neka tvoju Ankicu anđeli povedu pred lice Svevišnjega, a On neka joj bude nagrada za sve dobro što je u životu učinila.

Neka u Gospodinu nađe vječni pokoj i radost!

Svima veliki pozdrav i blagoslov!

Date: Thu, 19 Oct 2023 21:21:45 +0200

From: Miljenko Babaic

Poštovani Josipe,

Neka joj je radost vječna u Kristu Gospodinu. Preporučujem u molitvi njenu dušu Bogu svemoguću u.

Tebi i obitelji iskrenu sućut.

Don Miljenko Babaić

Date: Thu, 19 Oct 2023 22:34:47 +0200

From: Marko Franovic

Dragi moj Josipe,

Primi moje najiskrenije saučešće radi tvoje Ankice. Znam kroz što sada prolaziš i jako mi je žao. Drži se, prijatelju moj.

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:08:04 +1000

From: Maria Dubravac

S ONU STRANU RIJEKE

Ti strpljivo čekaš s onu stranu rijeke
Ugledati jedra bijele lađe moje.
Kad zaplovim k tebi kroz vode daleke,
Kormilom će ravnat' mile oči tvoje.
Živjet ćemo skupa u blaženom miru,
Daleko od suza, nevolje i muke.
Gdje olujnog vjetra bijesi ne dopiru -
Moj brod će se njihat' sred nebeske luke.
I bit ćemo sretni u cvjetnome vrtu
Gdje ljiljani krasni nikada ne venu,
Gdje "Hosana!" vječni srce pjevat' želi,
Gdje duša uživa radost neviđenu.
Čekaj me, draga, s onu stranu rijeke,
Krenula je lađa na put, u daljinu.
Nazirem ljepotu obale daleke,
Pristanište zadnje - vječnu Domovinu.

Marija Dubravac

Dragi naš poštovani prof. Pečariću!

Neka vam dobri Bog bude utjeha u teškoj žalosti povodom smrti vaše supruge, majke i bake. Tješite se – ona je sada u ljepšem mjestu u koje ćemo svi jednoga dana krenuti. Iskrena sućut cijeloj obitelji, posebno vama! (Čuvajte zdravlje, Domovina vas još dugo treba!)

B.B. Marija Dubravac

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:08:34 +0200

From: Josip Jović

Dragi Josipe, moja iskrena sućut Tebii tvojima. Gospođa Ankica mi je ostala u lijepom sjećanju. Tvoja jutrošnja objava me prenerazila. I ja sam bez supruge ostao prije četirigodine. Znam koliko je teško ostati bez nekoga a kim si postao jedno.

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:51:59 +0200

From: Gordana Turic

...I otrt će svaku suzu s očiju.

te smrti više neće biti,

ni tuge, ni jauka,

ni boli više neće biti...

(Otk, 21, 4).

Poštovani gospodine akademiče Pečarić,

Izražavajući Vam svoju iskrenu kršćansku sućut, zazivam Presvetu Majku Božju, da Vas u Vašoj boli utješi. Neka vam utjehom bude činjenica, da bi - zbog objektivno teškog zdravstvenog stanja pokojnice - vjerojatno ona dugoročno samo jako patila. Neka ju dragi Bog uzme u Svoje naručje! Uvjerena sam, da je Vaša obitelj, kao i naša Hrvatska, u Vašoj Ankici dobila još jednog zagovornika u Nebu. U mislima i molitvama sam s Vama.

Gordana Turić

Ankica Pečarić, prof. i mr. sc. Gordana Turić

Date: Fri, Oct 2023 10:02:30 +0200
From: Vinko Puljić

Poštovani profesore dr. Pečariću,
dragi Josipe,

Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"
Iv 11,25-27

Čvrsto vjerujem u uskrsnuće Kristovo, Vaše Ankice i svih dragih preminulih i svih nas!

U toj vjeri, čvrstoj nadi i Kristovoj ljubavi izražavam Vam prijateljsku sućut i upućujem molitvu za Vas, Vašu obitelj i Vašu dragu Ankicu!
Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

Date: Fri, 2 Oct 2023 10:59:26 +0200

From: ivanassesar

Poštovani prof. Pečariću,
primite moju najdublju i najiskreniju sućut zbog odlaska Vaše drage Ankice... I sama sam nedavno izgubila majku, dr.sc. Dubravku Sesar, prof. emeritu i suradnicu HAZU, vrhunsku filologinju, ali iznad svega domoljupku, koja Vas je iznimno cijenila i bila, poput mene, potpisnica svih Vaših inicijativa.

"Naši" odlaze, a mi ćemo se još malo ovdje muvati, pa polako za njima... Dolaze nova vremena, novi ljudi... kao da je naše prošlo. Umorili smo se, ostarili, pa samo možemo bolno pratiti vlastito odustajanje od ideala, borbe i otpora, i povući se u svoju tišinu. Vi ste jedini koji nije položio oružje... zato mi je preteško na srce pao Vaš gubitak. Tu ranu na duši ništa ne može zaliječiti.

Neka Vas Gospodin osnaži do ponovnog susreta s Vašom vjernom ženom, a nju neka odmori i ispuni radošću kako bi Vas mogla dočekati onakva u kakvu ste se zaljubili: lijepa, dobra, zdrava, mlada... baš stvorena za Vas!

S poštovanjem i zahvalnošću za sve što neumorno činite za naš narod i domovinu, još jednom iskrena sućut Vama i cijeloj obitelji,

Ivana Sesar Babić

Subject: Sućut

Date: Fri, 20 Oct 2023 11:21:56 +0000

From: Rektorat <rektorat2@unicath.hr>

Poštovani akademiče Pečariću,
u prilogu je izraz sućuti rektora Hrvatskog katoličkog sveučilišta prof. dr. sc. Željka Tanjića.

S poštovanjem,

Ured rektora/Rector's Office

Hrvatsko katoličko sveučilište/Catholic University of Croatia

KLASA: 008-01/23-02/080
URBROJ: 498-03-01-01-23-005

Akademik Josip Pečarić
Jarušičica 19
10000 Zagreb

HRVATSKO
KATOLIČKO
SVEUČILIŠTE
UNIVERSITAS
STUDIORUM
CATHOLICA
ZAGREBENSIS

Zagreb, 19. listopada 2023.

Poštovani akademiče Pečariću,

u ime akademske zajednice Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, izražavajući Vama i cijeloj obitelji poštovane gospođe Anke, Vaše supruge, u ovom trenutku rastanka od nje, iskrenu i duboku kršćansku sućut, uz osobitu zahvalnost Gospodinu za ulog njezina plodnoga života, ispunjeni smo nadom da će ju nebeski Otac nagraditi za sve dobro koje je činila. Vama i Vašoj obitelji molimo od Gospodina puno snage i nade koja nas hrabri i jača na našem životnom putu.

Gubitak supruge i majke obitelji ostavlja prazninu koju je nemoguće ispuniti. Neka Vas utješi vjera i molitva, blizina Vaših dragih i prijatelja te neka Vam Gospodin pruži snagu i hrabrost u daljnjim životnim koracima. Naša misao i molitva su s Vama u ovim trenucima tuge i gubitka.

Počivala u miru Božjem!

S poštovanjem,

REKTOR

prof. dr. sc. Željke Tanjić

Date: Fri, 20 Oct 2023 11:33:31 +0200

From: Ivica Brešić

Josipe,
primi sućut od prijatelja iz Livna. Ne čujemo se često ali te često spominjemo u našim razgovorima. Sad kad ti je teško mislimo na tebe i suosjećamo koliko znamo zamisliti kako ti je.
Ne znam tko će od nas biti na sprovodu zato ti pišemo ovako da znaš da smo tu uz tebe!
NEKA JOJ JE LAKA HRVATSKA ZEMLJA I POKOJ DUŠI
NJENOJ!

Date: Fri, 20 Oct 2023 15:44:02 +0200

From: dvidmarovic

Dragi Josipe,
Veoma me ožalostila vijesti o smrti Tvoje poštovane supruge Ankice. Nosim ju u sjećanju kao vrijednu, pametnu i samozatajnu ženu. Znadem da Ti je u ovim trenucima vrlo teško, ali kao vjernik uvjeravam Te kako je gospođa sada u jednoj boljoj životnoj dimenziji. Bratski i prijateljski,
Đuro Vidmarović⁴⁹

⁴⁹Predstavljena knjiga Đure Vidmarovića "Hrvati Boke kotorske kroz povijest - Sjećanja i zaboravi"

**PREDSTAVLJENA KNJIGA ĐURE VIDMAROVIĆA
"HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST
SJEĆANJA I ZABORAVI" - DONJA LASTVA (IKA)**

4. 4. 2012.

Donja Lastva, (IKA) – U Domu kulture “Josip Marković” u Donjoj Lastvi održano je 3. travnja predstavljanje knjige “Hrvati Boke kotorske kroz povijest - Sjećanja i zaboravi”, zagrebačkog

intelektualca Đure Vidmarovića. O knjizi su govorili predsjednik Hrvatske krovne udruge “Dux Croatorum” Zvonimir Deković, Miomir Abović, profesor književnosti i novinar Dux radija Adrijan Vuksanović.

Knjiga tematski obrađuje tri cjeline. Jedna je dokazivanje autohtonosti hrvatskog naroda i kulture na crnogorskom primorju, napose u Boki kotorskoj.

Druga tematska cjelina tiče se bespoštednog negiranja te autohtonosti, ma s koje strane i ma na koji način to negiranje dolazilo.

Treća tematska cjelina vezana je za uviđanje pojave autocenzure u pogledu nacionalne pripadnosti i sklonosti zamjene etnonima Hrvat nekim drugim nazivima, nekad nazivom Jugoslaven, a danas nazivom Bokelj. Na stranicama knjige Đure Vidmarovića zrcali se sve bogatstvo kulture bokeljskih Hrvata kroz vjekove, rečeno je na predavljanju.

Knjiga sadrži radove koje je Đuro Vidmarović tijekom niza godina objavljivao u raznim publikacijama kao i radove raznih autora (Marjan Diklić, Jakša Fiamengo, don Dejan Turza, o. Jozo Milanović, don Ante Baković, Željko Brguljan, Vanda Babić, Ankica i Josip Pečarić, Nedjeljko Mihanović, fra Petar Bezina i dr.) na tematiku Hrvata u Boki.

Date: Fri, 20 Oct 2023 14:19:34 +0000
From: Stjepan Razum <srazum@arhiv.hr>

Josipe! Povodom smrti Tvoje supruge Ankice izražavam Tebi i Tvojim obitelji iskrenu sućut. Danas sam ju kod sv. Mise spomenuo Gospodinu, da ju primi u svoje Nebesko Kraljevstvo. U novom životnom razdoblju želim Ti jakost i Božji blagoslov. Srdačno, Stjepan Razum

Date: Fri, 20 Oct 2023 15:41:27 +0000
From: Dusko Abramovic

Poštovani i Cij. Prof. Pečarić, poštovana vaša obitelj!
Jučer sam primio šokirajuću, tužnu i bolnu obavijest, o preranom gubitku vaše supruge Ankice !
Molimo da Vi, i svi članovi vaše poštovane obitelji, primite nasu iskrenu u duboku sućut, u ovim vrlo teškim momentima vašeg života!
Neka joj bude laka naša Hrvatska zemljica, uz vječni sanak, u miru Božjeg blagoslova !
U mislima sa vama i vašom obitelji, sa štovanjem,
Nevena & Duško Abramović sa sinovima,
Toronto- Mississauga Ont.

Date: 21. Oct 2023 07:46 +0200

From: Branko Haubrich

Iskrena sućut uvaženoj obitelji Pečarić.

Neka dragi Bog primi u svoje okrilje pokojnu Ankicu. Cijela obitelj osjetit će ovaj odlazak supruge, majke i bake koji je nenadomjestiv jer ostavlja neizbrisiv trag svima u obitelji. Uvaženi akademice, znam kako će Vam biti potrebno prilagoditi se na odlazak vaše supruge. Dobri Bog svakome od nas stavlja breme kušnje upravo onoliko koliko svatko pojedinačno može nositi. Znam da imate snage nosite se sa kupnjom koja će od sada biti vaša vjerna pratilja.

Želim da znate da niste osamljeni te kako puno ljudi misli na Vašu obitelj a posebno na Vas koji toliko značiti svojoj domovini ali i svjetskoj znanosti.

Date: Sat, 21 Oct 2023 09:14:53 +0200

From: Davor Pavuna

Voljeni nas Josipe,

Tebi i cijeloj Tvojoj Obitelji naša iskrena sućut,

Uz Molitve i Ljubav za Tvoju, sad Božju, Ankicu.

Pokoj joj Dusi.

Uz Bog I Hrvati!

Tvoj Davor Pavuna

I cijela obitelj

Date: Sat, 21 Oct 2023 10:07:05 +0200

From: fra Andrija Nikić <nikic.andrija@tel.net.ba>

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI I
HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO NAPREDAK U SA
SJEDIŠTEM U MOSTARU

88000 MOSTAR

e-mail: nikic.andrija@tel.net.ba

Br. 83./2023.

OŽALOŠĆENOJ OBITELJI JOSIPA PEČARIĆA

Hvaljen Isus i Marija!

Ožalošćeni Josipe,

Saznao sam da je preselila u vječnost vaša draga, plemenita, dobra i nezaboravna supruga i majka, vjerna Ankica Pečarić.

Odmah sam se pomolio za pokoj njezine duše!

Vašim srcima, ožalošćeni Josipe i djeco želim krila da iz ovoga prolaznoga svijeta, uz Božju snagu, poletite u svijetlo ljubavi Božje.

Ankica je vjerovala da je uskrsnuće naša vjera, ponovni susret naša nada,

molitva znak naše ljubavi i odanosti.

Vama iz obitelji, obiteljima rodbine i prijateljima puno životne snage, a Ankici Pečarić vječni pokoj u krilu Očevu želi

fra Andrija Nikić, predsjednik

Humac, 20. listopada 2023. god.

Date: Sat, 21 Oct 2023 11:06:17 -0400

From: Bobo Mostarac

Dragi Josipe i obitelj,

Primite našu duboku sućut, povodom preranog odlaska vaše drage Ankice.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine,

Svjetlost vječna, neka joj svijetli.

Počivala u Božjem miru.

Znamo da vam je teško i osjećate prazninu, ali morate biti sretni, da vam je dragi Bog dao Ankicu, da bude dio vašeg života, a bili smo svjedoci, da je i ona bila sretna, jer je i ona bila dio vašeg života.

Neka vam bude utjeha i snaga u vjeri:

Dok srce plače, vjera tješi!

Uz puno Božjeg blagoslova:

<http://www.andiesisle.com/ThisBlessingIsForYou.html>

Vaši u molitvi Bobo i Marija Markić

Date: Sat, 21 Oct 2023 17:45:21 +0200

From: danilo.djurovic

Dragi moj prijatelju, akademiče Joško Pečariću. Čitajući ovaj Tvoj e/meil, mnogo sam razmišljao o Tebi, Tvojjoj dragoj, sada pok. supruzi Ankici i Vašoj djeci. Nesporno je da svako ko se rodi mora otići sa ove Planete. Nesporno je da se ljudi drugačije osijecaju i ponašaju kada izgube svog dragog bračnog druga. Nesporno je da će fizički nedostatak Tvoje supruge Ankice i drage majke Tvoje djece, biti težak, ali ipak mislim u ovim trenucima Tvoje-Vaše boli da imate velike privilegije. Draga, pok. Ankica i danas i uvijek dokle ima Vas ce biti tu sa Vama, Njen lik i sva dobra dijela niko ne može izbrisati, sto Vas i pored sve tuge treba činiti sretnima, jer si Ti imao velikog životnog prijatelja sa kojim (kojom) si stvorio divnu djecu. To su darovi od Boga koje ne može svako blagodariti. Zato u ovoj tuzi Te molim, radi Njene Duše, da je ne oplakuješ u bolima, jer bi Njenu Dušu to povrijedilo. Ona je u zasluženom Raju a tamo nema suza, već se svaki onaj koji tamo dođe raduje jer je tu radost zaslužio čineći dobra dijela u ovoj zemaljskoj, neponovljivoj prolaznosti. U svakom slučaju, prvo zahvala Bogu da ste se našli čineći životne blagodari, i da je Ona sada tamo odakle Vas posmatra i za Vas se moli. Neka joj je viječna hvala, nek počiva u zasluženom Miru i neka je dragi Anđeli čuvaju. Jos jednom uz iskrenu sućut želim Vas sve pozdraviti, Tvoj prijatelj iz Kotora-Montenegro, prof. dr sci. Danilo A. Durović

Date: Sat, 21 Oct 2023 18:44:02 +0200

From: Kuzma Kovačić

Dragi Josipe s obitelji!

Ožalošćeni tužnom viješću o preminuću Tvoje drage supruge, Vaše majke, bake i sestre, poštovane gospođe Ankice, molimo Vas, primite u ovom teškom času Vaše duboke boli i tuge izraze naše prijateljske, kršćanske sućuti i blizine.

Molimo Gospodina da primi u radost Života vječnoga dragu i poštovanu gospođu Ankicu, a Vama da podari utjehu i snagu u postojanoj nadi. S Vama smo,

Vaši Kuzma i Barbara Kovačić s obitelji

Date: at, 21 Oct 2023 16:59:31 +0000 (UTC)

From: Vlado Glavas

Dragi Joža,

čitajući ove tvoje riječi o pokojnoj dragoj izaziva suze na očima, posebno o vašoj ljubavi i obiteljskoj potpori jedno drugom, ljubavi koja može biti primjer svakom bračnom paru u Hrvatskoj pa bi i stanje u Hrvatskoj bilo puno bolje nego što je danas.

Bog joj udijelio mirno i vječno počivalište u zemlji Hrvatskoj za koju je uz svoga dragog muža cijeli život živjela, a tebi dragi Joža i tvojoj dragoj obitelji, Bog vam udijelio mir u duši a tebi da izdržiš ovaj šok i da ti DA snagu kako bi mogao nastaviti u ostvarenju svojih plemenitih planova i ciljeva!!!

To vam od srca žele,

Vlado i Danica Glavaš

Date: Sun, 22 Oct 2023 16:45:39 +0200

From: Sanja Spužević

Poštovani i dragi naš profesore,

jako me potresla vijest da je gospođe Ankice preminula.

Sjećam se svih momenata sa dragom Ankicom i kad smo se prvi put upoznale na 5. Hrvatskom matematičkom kongresu u Rijeci.

Ja sam imala tremu, jer sam tad prvi put srela većinu ljudi iz naše divne ekipe nejednakosti. Naravno, u tom trenutku sam se osjećala kao da svi sve znaju bolje od mene i jedina utjeha mi je bila gospođa Ankica, s kojom sam sjedila često u pauzama i osjećala se kao da mi je mama tu.

Neki dan, kad sam čula ovu tužnu vijest, pričala sam kolegici Gotovac s Katedre o gospođi Ankici, a ona meni kaže: pa čak sam i ja čula za Ankicu.

Svi znamo da vam je u ovom trenutku jako teško, ali svi smo mi jedna velika obitelj i imate sve nas uz vas.

S vama smo u mislima.

Primite moju iskrenu sućut.

Date: Sun, 22 Oct 2023 17:16:47 +0200

From: Anto Orlovac

Iskrena Vam kršćanska sućut i molitvena blizina, poštovani akademiče, u povodu smrti drage Vam supruge. Plemenitu pokojnicu rado uključujem u svoje molitve, a Vama molim snagu od Boga da Vas ovaj gubitak ne obeshrabri.

U molitvi s Vama, s poštovanjem,
Anto Orlovac, svećenik

Subject: sućut > RE: Fwd: MOJA ANKICA

Date: Sun, 22 Oct 2023 18:01:48 +0200

From: Damir Borovćak

Dragi Joško i tugujuća obitelji,

Ražalostila me obavijest o smrti Tvoje supruge i vjerne suputnice Ankice. Uvijek vedra i topla osoba, pomalo samozatajna, ali ustrajna u Tvojim životnim bitkama sa nepravdama koje su činjene našoj, Tvojoi i njezinoj domovini Hrvatskoj, ali i Vašoi obitelji i napose Tebi osobno. Rijedak je primjer da je netko toliko vrijedan za svoju Hrvatsku na znanstvenom polju, a kao takav priznat i štovan u svijetu, a kod kuće cijela desetljeća zanemarivan i prešućivan isključivo zbog svog patriotizma i ljubavi za domovinu. Sav taj jad i muku nosila je i Tvoja Ankica zajedno s Tobom, možda još i više od Tebe, jer su žene osjetljivije, osjećajnije i krhkije na nepravdu.

Vjerujem da je ta nepravda upućena prema Tebi, sigurno teško pogađala i Ankicu. Ali sigurno je bila ponosna na svog supruga, neukrotivog i prkosnog akademika Joška, koji je bio matematičko politički nepogrješiv. Na svoj si satirički način, znanost matematike i nejednakosti okrenuo protiv političkih laži i podvala, kako bi dokazao, prokazao i ismijao izdajice svog naroda. U svemu tome na nevidljiv način sudjelovala je i Tvoja vjerna supruga Ankica.

Znam da ste imali i radosnih trenutaka u životu, i sada kad Ankica odlazi u Vječnost Božjeg Mira i Pravednosti treba se sjećati baš takvih

radosnih ovozemaljskih zajedničkih samo lijepih trenutaka. Neka Ti oni daju utjehu, spokoj da si imao tako vjernu suputnicu, dobru ženu i majku vaše djece.

A Ankici neka Gospodin udjeli dio svog Kraljevstva, kako je i obećao „idem vam potražiti mjesto“.

Počivala u miru Božjem, i neka joj svijetli Svjetlost vječna.

Cijeloj obitelji iskrena sućut.

Snježana i Damir Borovčak

Prepiska pisama sućuti upućena Josipu Pečariću

Sisački biskup mons. Vlado Košić, prevodio je posljednji ispraćaj Ankice Pečarić na groblju Mirogoj u Zagrebu

ČET VRTI DIO

ŽIVOTOPISI

JADRANKA LUČIĆ

JADRANKA LUČIĆ – rođena je 13. travnja 1956. u Virovitici /otac Franjo Latin, majka Viktorija rođ. Otročak/. Osnovnu školu pohađa u Virovitici, Kupjaku, Lukaču, Zagrebu i Bugojnu (BiH).

Srednju školu za preciznog mehaničara završava u Bugojnu, radi nepune dvije godine u struci u TBM Olympia – Bugojno. Uz posao vanredno upisuje Višu ekonomsko komercijalnu školu u Novom Sadu, koju prekida radi povratka u Zagreb. Zapošljava se u Elektronskom računskom centru u Zajednici

Jugoslavenskih pošta, telegrafa i telefona (ZJPTT) Zagreb. Uz posao se doškoluje, s unosa podataka prebacuje se na radno mjesto administratora, polaže za daktilografa IA klase. Uz daljnje vanredno doškolanje, dobiva posao tajnice u različitim Sektorima informatike (česte reorganizacije) u Hrvatskom Telekomu (HT). Na Trešnjevci upoznaje predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva, prof. dr. sc.

Zvonimira Šeparovića, te za njih radi i uređuje „Zbornik Drugoga hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, VUKOVAR 2001 Da se ne zaboravi“. Problem s podacima i virusom koji im je zarazio podatke na disketama uspješno je riješila. Uz pomoć podrške tada najnovije antivirusne zaštite uspjela je urediti knjigu rukopisa Zbornika koji su im pristigli na Kongres.

Bio je to početak suradnje s Hrvatskim žrtvoslovnim društvom, predsjednikom i radnim predsjedništvom. Nedugo poslije dobiva ponudu da radi za njih kao tajnica društva, tako da uz svoj redovni posao preuzela je i počela volontirati za HŽD.

Kao tehnološki višak 2007. godina završava na Zavodu za zapošljavanje zajedno s ostalih 750 djelatnika te godine, a koji su imali Ugovor o radu na neodređeno vrijeme (trajno zaposlenje). Samo te godine iz cijele Hrvatske u Hrvatskom telekomu /proglašeni su tehnološko zastarjelim stariji djelatnici od 50 godina/, i završavaju na burzi rada. Uzima obiteljsku mirovinu, do svoje starosne mirovine s kojom rješava trajno svoj status. Majka je dvoje djece, baka četvero unučadi.

Kao tajnica volontirala je u društvu sve do 2019. godine, kada se radi bolesti povukla. Fotografiranje joj je velika strast još iz srednjoškolskih dana, te je tijekom pedesetak godina skupila veliku zbirku fotografija.

Do danas je priredila što u prijepisu, diktatu, korekturi i grafičkoj pripremi 27 knjiga, od toga sedam knjiga Zbornika radova Hrvatskih žrtvoslovnih kongresa, s preko 4 516 stranica.

1. **VUKOVAR 2001. - DA SE NE ZABORAVI** - Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, Zagreb, 2002., 488. str.
2. **ŽRTVAMA JE RIJEČ** - Zbornik radova Trećeg hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, Zagreb, 2006., 409. str.
3. **ŽRTVAMA U RATU I U MIRU** - Zbornik radova Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, Zagreb, 2008., 691. str.

4. **ŽRTVA ZNAK VREMENA**, Zbornik radova Petog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, 2010., Zagreb – Voćin, 2011., str. 907.
5. **VRIJEME ŽRTVE**, Zbornik radova Šestog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, 2015., 687. str.
6. **PAMĆENJE I POVIJESNA ISTINA O ŽRTVAMA**, Zbornik radova Sedmog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Z. Šeparović, HŽD, 2018., 801. str.
7. **TOTALITARIZMI XX. STOLJEĆA I NJIHOVE POSLJEDICE ZA HRVATSKI NAROD**, Zbornik radova Osmog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, ur. Ante Beljo, HŽD, 2022., 534. str.
8. Zvonimir Šeparović: **KAZNENO IZVRŠNO PRAVO I UVOD U PENOLOGIJU**, (prijepis, kompjutorski i grafički slog), 2003., str. 272
9. Ivan John Prcela: **HRVATSKI HOLOKAUST II**, (unos teksta, korektura i priprema za tisak), 2005., 583 str.
10. Milenka Sardelić: **GRIŽA ŠKOJA MOGA**, zbirka poezije, (priprema za tisak), 2007., 55. str.
11. Zvonimir Paul Šeparović: **25 YEARS OF VICTIMOLOGY IN DUBROVNIK**, (Layout - priprema rukopisa), 2009., 60 str.
12. Ivan Dujmović: **HRVATSKA U MENI** (grafička urednica), 2009., 124. str.
13. Suzanne Brooks Pinčević: **BRITANIJA I BLEIBURŽKA TRAGEDIJA** – Umjetnički dojam, (grafička priprema), 2009., 97. str.
14. Želimir Kužatko: **OTOK SVETI GRGUR HRVATSKI GULAG**, (grafička priprema), 2010., 148. str.
15. Prof. dr. sc. Gojko Zovko: **UZARIĆI – ZAPISI I SJEĆANJA**, (korektura), 2011., 151. str.
16. Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES): **HRVATSKE VELEIZDAJE** (Etičke optužbe Stjepana Mesića, Vesne Pusić i Milorada Pupovca i etička osuda Ive Josipovića), (unos i grafička priprema), 2014., str. 38 str.
17. Zvonimir Šeparović: **HRVATSKA TUŽBA** (diktat, prijepis i priprema za tisak), 2014., 191. str.

18. Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES): **HRVATSKE VELEIZDAJE II.**, (diktat, prijepis i grafička priprema za tisak), 2015., 146. str.
19. Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES), ur. Zvonimir Šeparović, **ETIČKA OSUDA TITA I NJEGOVIH SLJEDBENIKA**, (diktat, prijepis i grafička priprema za tisak), 2015., 280. str.
20. Zvonimir Šeparović: **LUSTRACIJA**, (grafička priprema za tisak i priprema teksta), 2016., 148. str.
21. Duška Crmarić Tomašić: **PUTOSNOVICE I.** (korektura), 2017., 406. str.
22. Duška Crmarić Tomašić: **PUTOSNOVICE II.** - (korektura), 2017., 425 str.
23. Duška Crmarić Tomašić: **GALERIJA LIKOVA** (korektura), 2019., 64. str.
24. Duška Crmarić Tomašić: **PISMO MORU** (korektura), 2019., 87 str.
25. Hrvatsko žrtvoslovno društvo, ur. Ante Beljo, **Uz 75. obljetnicu BLEIBURŠKE TRAGEDIJE**, (prijepis i korektura), 2020., 248 str.
26. Jozo Klarić Klajo: **NEKA ZORI SJEME SLOBODE**, (korektura), 2025., 160 str.
27. Ea Casia: **EIN DNEVNIK**, (računalna obrada), 2026., 74 str.

Uređivala je i održavala godinama portal **KUD-a Valentinovo – Dubrava** – Zagreb.

Zadnjih par godina uređuje i održava portal Hrvatskog žrtvoslovnog društva <https://viktimologija.com.hr/wp/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grockite od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih

svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih radova za tisak u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta. Na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1713, citata: 25943, H-index: 57;

MathSciNet: publikacija: 1.396, citata: 7.490, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 852, citata: 8833 H-index: 41;

WoS: publikacija: 850, citata: 7769, H-index: 37.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“, autor je ili koautor više od 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio je cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a

sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još imponantnije JMI je top 5 % matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojcasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22. - 26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

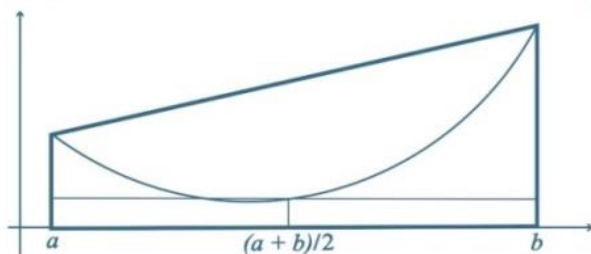
Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163 - 170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245 - 249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397 – 4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427 - 446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

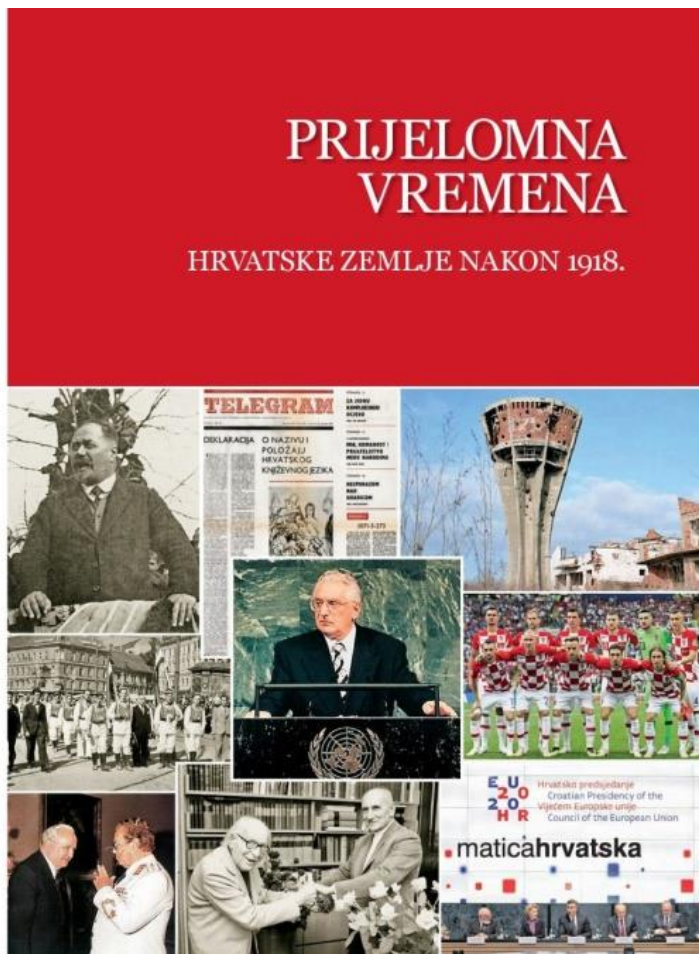

The Pečarić Journal of **Mathematical Inequalities**

ISSN: xxxxx (online)
ISSN: xxxxx (print)

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918., u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

<https://www.youtube.com/watch?v=zXAZQXpomc0>

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

4. 9. 2025.